

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (CE) nr. 1353/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 74/2004 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din India 1
- ★ Regulamentul (CE) nr. 1354/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1628/2004 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de anumite sisteme de electrozi de grafit originare din India și a Regulamentului (CE) nr. 1629/2004 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite sisteme de electrozi de grafit originare din India 24
- ★ Regulamentul (CE) nr. 1355/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză 35
- ★ Regulamentul (CE) nr. 1356/2008 al Comisiei din 23 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 593/2007 privind onorariile și taxele percepute de Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației ⁽¹⁾ 46

DECIZII ADOPTATE ÎN COMUN DE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

- ★ Decizia nr. 1357/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Deciziei nr. 1720/2006/CE de stabilire a unui program de acțiune în domeniul învățării continue ⁽¹⁾ 56

Preț: 18 EUR

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

- ★ Decizia nr. 1358/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Deciziei nr. 1904/2006/CE de instituire pentru perioada 2007-2013 a programului „Europa pentru cetățeni” pentru promovarea cetățeniei europene active 58
-

III Acte adoptate în temeiul Tratatului UE

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

- ★ Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală ... 60
 - ★ Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2008 privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală 72
-

Aviz cititorilor (A se vedea coperta a treia)

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 1353/2008 AL CONSILIULUI

din 18 decembrie 2008

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 74/2004 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din India

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

măsurile care fuseseră stabilite parțial pe baza acestor sisteme ar trebui să fie revizuite.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ („regulamentul de bază”), în special articolele 15 și 19,

(3) Comisia a examinat elementele de probă prezentate de către GI și le-a considerat suficiente pentru a justifica deschiderea unei reexaminări, în conformitate cu dispozițiile articolului 19 din regulamentul de bază. După consultarea comitetului consultativ, Comisia a inițiat *ex officio* o reexaminare intermediară parțială a măsurilor în vigoare printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾.

având în vedere propunerea Comisiei prezentată după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

(4) Ancheta derulată pentru această reexaminare intermediară parțială urmărește să evalueze necesitatea continuării, a eliminării sau a modificării măsurilor existente în ceea ce privește societățile care au beneficiat de unul sau de ambele sisteme de subvenționare presupuse a se fi schimbat, atunci când au fost furnizate suficiente dovezi în conformitate cu cerințele relevante din avizul de deschidere. În funcție de constatările acesteia, ancheta va evalua și necesitatea de a revizui măsurile aplicabile altor societăți care au colaborat la ancheta inițială și/sau măsura reziduală aplicabilă tuturor celorlalte societăți.

1. PROCEDURA

1.1. Anchetă anterioară și măsuri în vigoare

(1) Consiliul, prin Regulamentul (CE) nr. 74/2004 ⁽²⁾, a impus o taxă compensatorie definitivă la importurile de lenjerie de pat de bumbac încadrate la codurile NC ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 și ex 6302 32 90, originară din India. Nivelul taxei variază între 4,4 % și 10,4 % pentru societățile incluse individual în eșantion, cu un nivel mediu de 7,6 % pentru societățile cooperante și cu o taxă reziduală de 10,4 %.

1.2. Inițierea *ex officio* a unei reexaminări intermediare parțiale

(2) Ca urmare a impunerii taxei compensatorii definitive, Guvernul Indiei („GI”) a făcut declarații conform cărora împrejurările legate de cele două sisteme de subvenționare (Sistemul de credite pentru taxe de import/Duty Entitlement Passbook Scheme și Sistemul privind scutirea de impozitul pe profit în conformitate cu secțiunea 80 HHC din Legea privind impozitul pe profit/Income Tax Exemption under Section 80 HHC of the Income Tax Act) s-au schimbat și că aceste schimbări erau de lungă durată. Guvernul Indiei a susținut că nivelul de subvenționare era, prin urmare, probabil să scadă și astfel,

1.3. Perioada anchetei de reexaminare

(5) Ancheta a acoperit perioada cuprinsă între 1 octombrie 2006 și 30 septembrie 2007 („perioada anchetei de reexaminare” sau „PAR”).

1.4. Părțile vizate de anchetă

(6) Comisia a informat oficial Guvernul Indiei („GI”) cu privire la deschiderea unei anchete pentru reexaminarea intermediară parțială, precum și pe acei producători exportatori indieni care au cooperat în ancheta anterioară și despre care s-a constatat că au beneficiat de unul sau de ambele sisteme de subvenționare presupuse a se

⁽¹⁾ JO L 288, 21.10.1997, p. 1.

⁽²⁾ JO L 12, 17.1.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO C 230, 2.10.2007, p. 5.

fi schimbat și care au fost menționați în avizul de deschidere aferent reexaminării intermediare parțiale, precum și pe reprezentanții sectorului aferent din Comunitate. Aceasta a oferit părților interesate posibilitatea de a-și face cunoscut în scris punctul de vedere și de a solicita să fie audiate. Observațiile prezentate oral și în scris de către părți au fost analizate și, după caz, luate în considerare.

- (7) În conformitate cu articolul 27 din regulamentul de bază, având în vedere numărul aparent ridicat de părți implicate în această reexaminare, s-a propus utilizarea eșantionării pentru anchetarea subvenționării.
- (8) Pentru a permite Comisiei să selecteze un eșantion, în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din regulamentul de bază, exportatorii sau reprezentanții acestora au fost invitați să se facă cunoscuți într-un termen de trei săptămâni de la data deschiderii procedurii și să furnizeze informații privind exporturile și vânzările lor interne, privind anumite sisteme de subvenționare, precum și numele și activitățile tuturor societăților cu care au legături. Autoritățile din India au fost, de asemenea, informate.
- (9) Mai mult de 80 de societăți s-au făcut cunoscute și au furnizat informațiile cerute pentru eșantionare. Aceste societăți au reprezentat 95 % din exporturile totale ale Indiei către Comunitate pe parcursul perioadei de eșantionare.
- (10) Având în vedere numărul mare de societăți, s-a ales un eșantion de 11 societăți și grupuri exportatoare cu volumele cele mai mari de export către Comunitate, în consultare cu reprezentanții industriei comunitare, cu asociația indiană a textilelor Texprocil și cu GI.
- (11) Eșantionul a reprezentat 64 % din exporturile totale din produsul în cauză din India către UE în perioada de eșantionare (1 aprilie 2006-31 martie 2007). În conformitate cu articolul 27 din regulamentul de bază, eșantionul selecționat acoperea cel mai mare volum reprezentativ cu puțință de exporturi care putea face în mod rezonabil obiectul anchetei, în intervalul disponibil.
- (12) Au fost prezentate cereri de stabilire a unei marje individuale de subvenție în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din regulamentul de bază de către patru societăți care nu au fost selectate în eșantion. Cu toate acestea, datorită numărului mare de cereri și a numărului considerabil de societăți selectate în eșantion, s-a considerat că aceste examinări individuale ar complica inutil sarcina, în sensul articolului 27 alineatul (3), și ar fi împiedicat finalizarea în timp util a anchetei. Solicitățile de determinare a marjelor individuale pentru cele patru societăți neeșantionate au fost, prin urmare, respinse.
- (13) Pe durata anchetei s-a identificat faptul că două societăți care aveau legături cu două societăți exportatoare eșantionate nu au produs, exportat sau vândut pe plan intern produsul în cauză, produs pe durata PAR. Acestea nu și-au exprimat nicio intenție de a proceda astfel în viitor.

Prin urmare, s-a hotărât să se excludă din eșantion și din calculul marjelor de subvenție individuale respectivele societăți aflate în legătură.

- (14) Societățile care nu au fost reținute în eșantion au fost informate că orice taxă antisubvenție instituită la exporturile lor va fi calculată în conformitate cu dispozițiile articolului 15 alineatul (3) din regulamentul de bază, respectiv fără să depășească valoarea medie ponderată a subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, stabilită pentru societățile din eșantion.
- (15) Societățile care nu s-au făcut cunoscute în termenul menționat în avizul de deschidere nu au fost considerate drept părți interesate.
- (16) Au răspuns la chestionar toți producătorii-exportatori eșantionați din India.
- (17) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile considerate necesare pentru stabilirea practicii de subvenționare. S-au efectuat vizite de verificare la sediile următoarelor părți interesate:
- Guvernul Indiei („GI”)
- Ministerul Comerțului, New Delhi;
- Producătorii-exportatori din India
- Anunay Fab. Limited, Ahmedabad;
- Brijmohan Purusottamdas, Mumbai și Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai;
- Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai;
- Intex Exports, Pattex Exports și Sunny Made-ups, Mumbai;
- Jindal Worldwide Ltd, Progressive Enterprise și Texcellence Overseas, Ahmedabad și Mumbai;
- Madhu Industries Limited și Madhu International, Ahmedabad;
- Mahalaxmi Exports și Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad;
- Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai;
- Prem Textiles, Indore;
- The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, N W Exports Limited și Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai;
- Vigneshwara Exports Limited, Mumbai.

1.5. Comunicarea informațiilor și comentarii privind procedura

- (18) GI și celelalte părți interesate au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora se intenționa să se propună modificarea ratelor aplicabile ale taxei și continuarea aplicării măsurilor existente. Le-a fost acordat, de asemenea, un termen rezonabil pentru a-și prezenta observațiile. Toate observațiile și comentariile au fost luate în considerare în mod corespunzător, după cum se prezintă în continuare.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ

- (19) Produsul examinat este lenjeria de pat din fibre de bumbac, pure sau amestecate cu fibre artificiale sau de in (inul nefiind fibra predominantă), albită, vopsită sau imprimată, originară din India („produsul în cauză”), care este în prezent clasificată la codurile NC ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 și ex 6302 32 90 și definită în ancheta inițială.

3. SUBVENȚII

3.1. Introducere

- (20) Pe baza informațiilor disponibile și a răspunsului la chestionarul Comisiei, au făcut obiectul unei anchete următoarele sisteme, în cadrul cărora se presupune că se acordă subvenții:

Sisteme de subvenții examinate în cadrul anchetei inițiale:

1. Sistemul de credite pentru taxe de import [Duty Entitlement Passbook scheme („DEPB”)];
2. Sistemul Certificatului de reaprovizionare cu scutire de taxe vamale [Duty Free Replenishment Certificate scheme („DFRC”)]/Sistemul Autorizației pentru importuri cu scutire de taxe vamale [Duty Free Imports Authorisation scheme („DFIA”)];
3. Sistemul taxelor preferențiale la exportul de mijloace de producție [Export Promotion Capital Goods scheme („EPCG”)];
4. Sistemul licențelor prealabile/Sistemul autorizațiilor prealabile [Advance Licence Scheme („ALS”)/Advance Authorisation Scheme („AAS”)];
5. Zonele libere industriale pentru export/Unități axate pe export [Export Processing Zones/Export Oriented Units („EPZ”/„EOU”)];
6. Sistemul de scutiri de impozit pe profit [Income Tax Exemption Scheme („ITES”)];

Sisteme de subvenții neexaminate în cadrul anchetei inițiale:

7. Sistemul de drawback [Duty Drawback Scheme („DDS”)];

8. Sistemul fondului de modernizare a tehnologiei [Technology Upgradation Fund Scheme („TUFS”)];

9. Sistemul de credite de export [Export Credit Scheme („ECS”)] (înainte și după expediere).

- (21) Sistemele 1-5 se bazează pe Legea comerțului exterior (dezvoltare și reglementare) din 1992 (Legea nr. 22 din 1992), care a intrat în vigoare la 7 august 1992 (denumită în continuare „Legea comerțului exterior”). Legea privind comerțul exterior autorizează API să emită notificări privind politicile de import și de export. Aceste politici sunt rezumate în documentele intitulate „Politica de export și de import”, publicate o dată la cinci ani de Ministerul Comerțului și actualizate în mod regulat. Pentru PAR a acestui caz este relevant un document privind politica de export și de import, și anume planul cincinal privind perioada cuprinsă între 1 septembrie 2004 și 31 martie 2009 (denumit în continuare „documentul EXIM 04-09”). În plus, GI definește, de asemenea, procedurile aplicabile documentului EXIM 04-09 în „Manualul de proceduri de la 1 septembrie 2004 la 31 martie 2009, volumul I” (denumit în continuare „MP I 04-09”). Acest manual este, de asemenea, actualizat în mod regulat.

- (22) Sistemul de scutiri de impozitul pe profit se bazează pe Legea privind impozitul pe profit din 1961, lege modificată anual prin Legea finanțelor.

- (23) Sistemul de drawback se bazează pe secțiunea 75 din Legea vămilor din 1962, pe secțiunea 37(2)(xvi) din Legea accizelor din 1944 și pe secțiunile 93A și 94 din Legea finanțelor din 1994. Acesta este un sistem nou care nu a fost anchetat anterior.

- (24) Sistemul fondului de modernizare a tehnologiei se bazează pe o rezoluție a Ministerului Textilelor, Guvernul Indiei, publicată în Official Gazette of India Extraordinary Part I Section I (Jurnalul oficial al Indiei, ediție specială, partea I, secțiunea I) din 31 martie 1999. Acesta este un sistem nou care nu a fost anchetat anterior.

- (25) Sistemul de credite de export se bazează pe secțiunile 21 și 35A din Legea de reglementare a activității bancare din 1949, care autorizează banca Reserve Bank of India („RBI”) să îndrume băncile comerciale în domeniul creditelor de export.

- (26) În conformitate cu articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, Comisia a invitat GI la consultări suplimentare cu referire la sistemele care au fost schimbate și la cele care nu au fost schimbate, precum și cu privire la cele care nu au fost anchetate anterior, în scopul clarificării situației de fapt privind presupusele sisteme și în scopul găsirii unei soluții reciproc acceptabile. În urma acestor consultări și în absența unei soluții reciproc acceptabile în legătură cu aceste sisteme, Comisia le-a inclus pe toate în sfera anchetei privind practicile de subvenționare.

3.2. Sisteme specifice

3.2.1. Sistemul de credite pentru taxe de import (DEPB)

3.2.1.1. Temeiul juridic

- (27) Descrierea detaliată a sistemului DEPB este prevăzută la punctul 4.3 din documentul EXIM 04-09 și la capitolul 4 din MP I 04-09.

3.2.1.2. Eligibilitate

- (28) Orice producător-exportator sau comerciant-exportator poate beneficia de acest sistem.

3.2.1.3. Aplicare practică

- (29) Orice exportator eligibil poate solicita credite DEPB care sunt calculate ca procent din valoarea produselor exportate în cadrul acestui sistem. Autoritățile indiene au stabilit aceste rate DEPB pentru majoritatea produselor, inclusiv pentru produsul în cauză. Acestea sunt stabilite pe baza unor norme standard de intrărieșiri [standard input-output norms („SION”)] ținând seama de presupusa parte de intrări din import în produsul de export și de incidența taxelor vamale aplicabile acestor presupuse importuri, indiferent dacă au fost sau nu achitate taxe la import.

- (30) Pentru a putea beneficia de avantajele acordate prin acest sistem, o societate trebuie să exporte. Exportatorul trebuie să declare autorităților indiene că exportul are loc în conformitate cu DEPB la momentul exportului. Pentru ca bunurile să poată fi exportate, autoritățile vamale indiene eliberează, în timpul procedurii de expediere, un aviz de expediere. Acest document precizează suma creditului DEPB care urmează a fi acordată pentru respectivul export și astfel exportatorul află ce avantaj va primi în acel moment.

- (31) Odată ce autoritățile vamale au publicat un aviz de expediere, GI nu mai are niciun mijloc să influențeze acordarea unui credit DEPB. Rata DEPB aplicabilă calculării avantajului acordat este cea aplicată la data declarației de export. În timpul PAR a avut loc o creștere retroactivă neobișnuită a ratelor DEPB, sporind avantajul DEPB pentru exporturi de la 1 aprilie 2007 până la 12 iulie 2008. Cu toate acestea, nu se poate presupune că o scădere retroactivă a ratelor DEPB ar putea fi pusă în aplicare conform principiului certitudinii juridice ca o decizie administrativă negativă. Se poate ajunge astfel la concluzia că posibilitatea GI de a modifica retroactiv nivelul avantajului este limitată.

- (32) Creditele DEPB se pot transfera liber și au o valabilitate de 12 luni de la data acordării lor. Aceste credite se pot

utiliza pentru plata taxelor vamale datorate pentru orice importuri ulterioare de mărfuri nesupuse restricțiilor la import, cu excepția mijloacelor de producție. Produsele astfel importate pot fi vândute pe piața internă (în acest caz ele sunt supuse impozitului pe vânzări) sau pot fi utilizate altfel.

- (33) Cererile de credite DEPB se depun electronic și pot avea drept obiect un număr nelimitat de tranzacții de export. În fapt, nu există termene stricte de solicitare de credite DEPB. Sistemul electronic utilizat pentru gestionarea sistemului DEPB nu exclude automat tranzacțiile de export care au depășit perioadele de depunere cu termen menționate la capitolul 4.47 din MP I 04-09. Mai mult, după cum se prevede clar la capitolul 9.3 din MP I 04-09, cererile primite după expirarea termenelor de depunere pot fi totuși luate în considerare în schimbul unei mici penalități (10 % din credit).

- (34) În timp ce ratele DEPB pentru exporturile produsului în cauză în timpul perioadei anchetei inițiale erau de 8 %, la începutul PAR erau de doar 3,7 %, procent revizuit la 6,7 % pe durata PAR (la 12 iulie 2007), revizuire care a fost în mod neobișnuit antedatată la exporturi începând de la 1 aprilie 2007.

3.2.1.4. Comentarii formulate în urma comunicării informațiilor

- (35) GI și Texprocil au pretins că nu s-au produs restituiri excedentare la aplicarea sistemului DEPB și au afirmat că, prin urmare, sistemul nu putea face obiectul unor măsuri compensatorii. Acest argument a fost respins din perspectiva concluziei de la considerentul 38 conform căreia acest sistem nu poate fi considerat drept sistem de drawback autorizat sau un sistem de drawback pentru inputurile de substituție în sensul dispozițiilor de la articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și din anexa I litera (i) și anexele II și III la regulamentul de bază. Prin urmare, întreaga sumă a taxelor care nu au mai fost percepute poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

3.2.1.5. Concluzie

- (36) Sistemul DEPB acordă subvenții în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Un credit DEPB constituie o contribuție financiară din partea GI, deoarece creditul va fi utilizat în cele din urmă pentru achitarea taxelor de import, scăzând astfel venitul din taxele vamale pe care GI le-ar fi perceput în mod normal. În plus, acest credit DEPB conferă un avantaj exportatorului, deoarece îi îmbunătățește lichiditățile.

- (37) Sistemul DEPB este condiționat în drept de rezultatele obținute la export și, prin urmare, este considerat specific și poate face obiectul unor măsuri compensatorii în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.
- (38) Acest sistem nu poate fi considerat un sistem de drawback autorizat sau un sistem de drawback pentru inputurile de substituie în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Acesta nu respectă normele stricte prevăzute în anexa I litera (i), în anexa II (definiția și normele privind sistemele de drawback) și în anexa III (definiția și normele privind sistemul de drawback pentru inputurile de substituie) din regulamentul de bază. Exportatorul nu are obligația de a consuma efectiv bunurile importate cu scutire de taxe vamale în procesul de producție, iar valoarea creditelor nu este calculată în funcție de cantitatea reală de inputuri utilizată. În afară de aceasta, nu există niciun sistem sau nicio procedură care să verifice care sunt inputurile consumate în procesul de producție a produsului exportat sau dacă s-a realizat o plată excedentară de taxe de import în înțelesul anexei I litera (i) și al anexelor II și III la regulamentul de bază. În final, exportatorul poate beneficia de DEPB, indiferent dacă importă sau nu inputuri. Pentru a obține avantajul, exportatorul trebuie numai să exporte bunuri, fără să demonstreze că a importat inputuri. În consecință, chiar și exportatorii care își procură toate inputurile pe plan local și care nu importă niciunul dintre bunurile care pot fi utilizate ca inputuri pot beneficia de sistemul DEPB.
- 3.2.1.6. Calculul valorii subvenției
- (39) În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) și cu articolul 5 din regulamentul de bază, valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată în funcție de avantajul conferit beneficiarului, constatat în PAR. În această privință, s-a considerat că avantajul este conferit beneficiarului în momentul tranzacției de export efectuate în acest sistem. În acest moment, GI poate renunța să mai perceapă taxe vamale, fapt care constituie o contribuție financiară în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. După ce autoritățile vamale publică un aviz de expediere care să indice, printre altele, valoarea creditului DEPB care urmează să fie acordat pentru respectiva tranzacție de export, GI nu mai dispune de niciun mijloc prin care să influențeze acordarea subvenției. Mai mult, producătorii-exportatori cooperanți au înregistrat creditele DEPB pe baza contabilității de angajamente ca profit la momentul tranzacției de export.
- (40) Pentru a ține seama de impactul creșterii antedatate a ratelor, valoarea creditului DEPB înregistrat în contabilitate pentru exporturile efectuate între 1 aprilie și 12 iulie 2007 a fost mărită, acolo unde a fost necesar, deoarece avantajul real de care vor beneficia societățile la primirea creditului din partea GI este mai mare decât cel solicitat în mod oficial la momentul exportului.
- (41) În urma prezentării unor cereri justificate, costurile suportate în mod necesar pentru a beneficia de subvenție au fost deduse din creditele stabilite pentru a obține valoarea subvenției ca numărător, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost raportată la cifra de afaceri totală realizată la export în perioada anchetei de reexaminare (numitor), deoarece subvenția depinde de rezultatele la export și nu s-a acordat în raport cu cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.
- (42) S-au depus mai multe comentarii privind anumite detalii ale calculării avantajului acordat în cadrul DEPB. Acolo unde s-a constatat că este justificat, calculele au fost modificate în consecință.
- (43) Contrar celor afirmate de anumiți producători-exportatori, și creditul DEPBS generat prin exportul altor produse decât cel în cauză trebuia luat în considerare la stabilirea valorii creditului DEPBS care poate face obiectul unor măsuri compensatorii. În cadrul sistemului DEPBS nu există nicio obligație care să limiteze utilizarea creditelor la importul, cu scutire de taxe vamale, de inputuri destinate fabricării unui anumit produs. Dimpotrivă, creditele sunt liber transferabile, pot să fie chiar vândute sau utilizate la orice import de bunuri care nu sunt supuse unor restricții la import (inputurile produsului în cauză aparțin acestei categorii), cu excepția bunurilor de capital. În consecință, produsul în cauză poate beneficia de toate creditele generate în cadrul acestui sistem.
- (44) Cinci societăți din eșantion au beneficiat de sistemul DEPB în PAR, cu marje de subvenții care se eșalonează între 0,15 și 3,96 %.
- 3.2.2. Sistemul Autorizației pentru importuri cu scutire de taxe vamale (DFIA)/Sistemul Certificatului de reaprovizionare cu scutire de taxe vamale (DFRC)
- 3.2.2.1. Temeiul juridic
- (45) Descrierea detaliată a sistemului DFIA este cuprinsă la capitolul 4 din documentul EXIM 04-09 și la capitolul 4 din MP I 04-09. Sistemul a fost inițiat la 1 mai 2006 și a înlocuit sistemul DFRC, care a fost compensat prin regulamentul inițial.
- 3.2.2.2. Eligibilitate
- (46) DFIA se emite pentru orice comerciant-exportator sau fabricant-exportator pentru importurile de inputuri utilizate la fabricarea de bunuri pentru exporturi cu scutire de taxa vamală de bază, de taxa vamală suplimentară, de subvenția pentru educație de taxă anti-dumping și de taxă de salvagardare, după caz.

3.2.2.3. Aplicare practică

- (47) DFIA este un sistem post- și preexport care permite importuri de bunuri determinate în conformitate cu normele SION, dar care, în cazul unei DFIA transferabile, nu trebuie să fie neapărat utilizate la fabricarea produsului exportat.
- (48) DFIA cuprinde doar importul inputurilor specificate în normele SION. Autorizarea importului se limitează la cantitatea și valoarea menționate în normele SION, dar poate fi revizuită, la cerere, de către autoritățile regionale.
- (49) Obligația de export face obiectul unei cereri de valoare adăugată minimă de 20 %. Exporturile se pot efectua cu anticiparea autorizăției DFIA, caz în care autorizarea importului se stabilește proporțional cu exporturile provizorii.
- (50) După ce s-a îndeplinit obligația de export, exportatorul poate solicita transferabilitatea autorizăției DFIA, care, în practică, înseamnă permisiunea de a vinde pe piață licența de import cu scutire de taxe vamale.

3.2.2.4. Comentarii formulate în urma comunicării informațiilor

- (51) GI și Texprocil au pretins că DFRC constituie o sistem admisibil de drawback pentru inputuri de substituie, deoarece sistemul furnizează reaprovizionarea cu inputuri utilizate pentru produsul exportat și s-a considerat că este rezonabil, eficient și bazat pe practici comerciale general acceptate în India. Deoarece cantitatea, calitatea și caracteristicile tehnice, precum și caietul de sarcini corespund cu cele ale inputurilor utilizate în produsul de export, GI și Texprocil ar fi de părere că sistemul este autorizat, în temeiul acordului privind subvențiile și măsurile compensatorii (Acordul ASMC). GI și Texprocil au susținut, de asemenea, că, în cazul în care se evaluează admisibilitatea unui sistem de drawback pentru inputurile de substituie, condiția relevantă este să se țină cont de produsul importat, și nu de persoana care importă. S-a mai afirmat că, în măsura în care sunt interesate autoritățile publice, nu se acordă niciun avantaj suplimentar. S-a argumentat și că, prin urmare, sistemul nu a putut face obiectul unor măsuri compensatorii. Nu s-au furnizat noi dovezi în favoarea acestor argumente și, de aceea, aceste argumente sunt respinse, din perspectiva constatărilor menționate la considerentele 52-55 conform cărora niciunul dintre subsisteme nu ar trebui să fie considerat sistem de drawback autorizat sau sistem de drawback pentru inputurile de substituie în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al anexei I litera (i) și anexelor II și III la regulamentul de bază. Prin urmare, întreaga sumă a avantajului poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

3.2.2.5. Concluzie

- (52) Deși există unele diferențe de aplicare a noului sistem DFIA, în comparație cu sistemul anterior de compensare DFRC, noul sistem DFIA trebuie să fie considerat drept o

continuare a sistemului DFRC, deoarece preia elementele principale ale DFRC.

- (53) Atât DFRC, cât și DFIA reprezintă subvenții în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) și al articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, respectiv o contribuție financiară sub formă de subvenție. Acestea implică un transfer direct de fonduri, dat fiind că pot fi vândute și convertite în numerar sau pot fi folosite pentru achitarea taxelor de import, determinând GI să renunțe la venituri pe care ar trebui să le perceapă în mod normal. În plus, DFRC și DFIA conferă un avantaj exportatorului, deoarece îi îmbunătățește lichiditățile.
- (54) Atât DFRC, cât și DFIA sunt condiționate în drept de rezultatele obținute la export și sunt, prin urmare, specifice și pot face obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.
- (55) Mai mult, niciunul dintre sisteme nu poate fi considerat un sistem de drawback autorizat sau un sistem de drawback pentru inputurile de substituie în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Acestea nu respectă normele stricte enunțate în anexa I litera (i), în anexa II (definiția și normele privind sistemul de drawback) și în anexa III (definiția și normele privind sistemul de drawback pentru inputurile de substituie) la regulamentul de bază. În special: (i) acestea permit o refinanțare sau un drawback *ex post* a (al) taxelor de import pentru inputurile care sunt consumate în procesul de producție al altui produs; (ii) nu există niciun sistem sau procedură care să verifice care sunt inputurile consumate și dacă s-au consumat inputuri în procesul de producție al produsului exportat sau dacă s-au realizat avantaje excedentare în înțelesul anexei I litera (i) și al anexelor II și III la regulamentul de bază; și (iii) transferabilitatea certificatelor/autorizațiilor presupune faptul că un exportator care a acordat un DFRC sau o DFIA nu are de fapt nicio obligație să utilizeze certificatul pentru importul de inputuri.

3.2.2.6. Calculul valorii subvenției

- (56) Pentru stabilirea avantajului s-a considerat că, spre deosebire de DEPB, licențele DFRC și DFIA nu au valoare noțională sau rate de credit. Licența indică totalul cantității de inputuri permise a fi importate și valoarea maximă totală CIF a acestor importuri. Prin urmare, avantajul nu este cunoscut la momentul exporturilor și poate fi stabilit și înregistrat în contabilitate doar la momentul utilizării licenței pentru import sau al vânzării acesteia.
- (57) În consecință, în cazurile în care licențele au fost utilizate pentru importuri, avantajul pentru societăți a fost calculat pe baza valorii taxelor la import care nu au mai fost percepute. În cazurile în care licențele au fost transferate (vândute), avantajul a fost calculat pe baza venitului din respectivele vânzări în PAR.

- (58) Ancheta a stabilită că cinci societăți care exportau pe baza DRFC și/sau DFIA și-au vândut autorizațiile/certificatele unor părți terțe.
- (59) Un producător exportator a susținut că utilizase una dintre autorizațiile sale DFIA drept sistem de drawback pentru inputurile de substituție și că nu avea sume excedentare de restituit pentru taxele pe importurile realizate în baza unei anumite licențe. Ancheta a stabilit că, în baza acelei licențe, cantitățile pentru import și export nu erau epuizate și că licența nu era încheiată și verificată în conformitate cu regulile prevăzute în documentul EXIM. Prin urmare, și ținând seama de constatările de la considerentul 54, s-a ajuns la concluzia ca societatea nu putea dovedi că nu a suportat nicio restituire excedentară în baza respectivei licențe. Suma totală a taxelor scutite la importurile efectuate în baza respectivei licențe sunt, în consecință, considerate a fi o subvenție, iar cererea a fost deci respinsă.
- (60) În urma prezentării unor cereri justificate, costurile suportate în mod necesar pentru a beneficia de subvenție au fost deduse din avantajele stabilite pentru a obține valoarea subvenției ca numărător, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost raportată la cifra de afaceri totală realizată la export în perioada anchetei de reexaminare ca numitor corespunzător, deoarece subvenția depinde de rezultatele la export și nu s-a acordat în raport cu cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.
- (61) S-au depus mai multe comentarii privind anumite detalii ale calculării avantajului acordat în cadrul DFRC/DFIA. Acolo unde s-a constatat că este justificat, calculele au fost modificate în consecință.
- (62) Contrar celor afirmate de anumiți producători-exportatori, și creditul DFRC/DFIA generat prin exportul altor produse decât cel în cauză trebuia luat în considerare la stabilirea valorii avantajului care poate face obiectul unor măsuri compensatorii. În cadrul sistemului DFRC/DFIA nu există nicio obligație care să limiteze utilizarea creditelor la importul, cu scutire de taxe vamale, de inputuri destinate fabricării unui anumit produs. Dimpotrivă, creditele DFRC/DFIA sunt liber transferabile, pot să fie chiar vândute sau utilizate la importul oricăror bunuri care nu sunt supuse unor restricții la import (inputurile produsului în cauză aparțin acestei categorii), cu excepția mijloacelor de producție. În consecință, produsul în cauză poate beneficia de toate avantajele generate în cadrul sistemului DFRC/DFIA.
- (63) S-a constatat că patru societăți din eșantion au beneficiat de aceste sisteme în PAR, cu marje de subvenție care se eșalonează între 0,09 % și 2,03 %.
- 3.2.3. *Sistemul taxelor preferențiale la exportul de mijloace de producție (EPCG)*
- 3.2.3.1. *Temeiul juridic*
- (64) Descrierea detaliată a sistemului EPCG este cuprinsă la capitolul 5 din documentul EXIM 04-09 și la capitolul 5 din MP I 04-09.
- 3.2.3.2. *Eligibilitate*
- (65) Acest sistem este deschis fabricanților-exportatori, precum și comercianților-exportatori „asociați” fabricanților și furnizorilor de servicii aferenți.
- 3.2.3.3. *Aplicare practică*
- (66) Conform condiției de obligație de export, GI va emite o licență EPCG în schimbul unei cereri și a plății unei taxe. Licența permite unei societăți să importe mijloace de producție (noi și, din aprilie 2003, mijloace de producție second-hand, vechi de maximum 10 ani) la un nivel redus al taxelor. Până la 31 martie 2000, se aplica un nivel efectiv al taxelor de 11 % (inclusiv o suprataxă de 10 %) și, în cazul importurilor cu valoare ridicată, un nivel zero al taxelor. Din aprilie 2000, se aplică un nivel redus de 5 % tuturor mijloacelor de producție importate în temeiul acestui sistem. Pentru a îndeplini obligația de export, mijloacele de producție importate trebuie folosite pentru producerea unei anumite cantități de produse de export, într-o perioadă determinată. La 9 mai 2008, respectiv în afara duratei PAR, GI a anunțat că taxa care se plătește pentru import în temeiul EPCG a fost diminuată la 3 %.
- (67) Titularul unei licențe EPCG pentru acest sistem poate, de asemenea, să achiziționeze mijloace de producție pe piața internă. În acest caz, titularul unei licențe EPCG solicită invalidarea licenței sale EPCG. Fabricantul intern de mijloace de producție specificate în scrisoarea de invalidare devine eligibil pentru avantajul la export stabilit și are dreptul la avantajul de a importa cu scutiri de taxe vamale componentele necesare pentru fabricarea acestor mijloace de producție. Cu toate acestea, acciza care trebuie plătită pentru achiziția internă de mijloace de producție de către titularul unei licențe EPCG poate fi restituită sau poate face obiectul unei scutiri. Titularul unei licențe EPCG rămâne răspunzător de îndeplinirea obligației de export care este stabilită în raport cu taxele vamale generale de care este scutită valoarea FOB a bunurilor importate.
- 3.2.3.4. *Comentarii formulate în urma comunicării informațiilor*
- (68) GI a susținut faptul că nu s-a beneficiat de niciun avantaj în cazurile în care titularul de licență EPCG a solicitat invalidarea licenței sale EPCG și a achiziționat mijloace de producție pe plan intern, deoarece nu s-a emis niciun regulament guvernamental corespunzător prin care să se acorde scutirea de la plata accizelor pentru astfel de achiziții. Cu toate acestea, GI a confirmat, de asemenea, că, în anumite situații, titularul unei licențe

EPCG ar putea achiziționa mijloace de producție fără plata accizei, și anume în cazurile în care această taxă nu ar fi fost compensată în baza sistemului central indian de credite pentru taxa pe valoarea adăugată (CENVAT). Mai mult, în aceste cazuri furnizorul intern de mijloace de producție este eligibil pentru avantaje fiscale, ceea ce se va reflecta în prețul mijloacelor de producție furnizate. Deoarece acesta este un avantaj care ar putea fi obținut cu condiția exportului, deoarece nu există schimbări la nivelul obligației de export a titularului de licență EPCG în cazul invalidării, s-a considerat că acest argument trebuie să fie respins, iar constatările rămân neschimbate.

3.2.3.5. Concluzie

- (69) Sistemul EPCG acordă subvenții în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Reducerea taxelor sau, în cazul achizițiilor interne, rambursarea impozitelor sau a scutirilor aferente constituie o contribuție financiară din partea GI, deoarece această atribuire scade venitul GI care i s-ar datora în mod normal.
- (70) În plus, reducerea taxei conferă un avantaj exportatorului, întrucât taxele economisite la import îi îmbunătățesc lichiditățile. În cazul rambursării accizei/scutirii de acciză, rambursarea sau scutirea de acciză conferă un avantaj exportatorului, deoarece taxele scutite la achiziționarea de mijloace de producție îi îmbunătățesc lichiditățile.
- (71) În afară de aceasta, sistemul EPCG este condiționat în drept de rezultatele la export, deoarece licențele nu pot fi obținute fără un angajament de a exporta. Prin urmare, se consideră că sistemul este specific și că poate face obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.
- (72) Acest sistem nu poate fi considerat un sistem autorizat de restituirea a impozitelor indirecte cumulative percepute în stadii anterioare sau un sistem de drawback autorizat sau un sistem de drawback pentru inputurile de substituie în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Mijloacele de producție nu fac obiectul sistemelor autorizate definite la literalele (h) și (i) din anexa I la regulamentul de bază, deoarece nu sunt consumate în producția de produse exportate. În cazul restituirii unor impozite indirecte cumulative percepute în stadii anterioare, ar trebui remarcat faptul că exportatorii nu ar avea dreptul la aceeași restituire dacă nu ar fi ținuti de obligația de export.

3.2.3.6. Calculul valorii subvenției

- (73) Valoarea subvenției a fost calculată, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază, pe baza valorii taxelor vamale neachitate aplicate asupra mijloacelor de producție importate sau a valorii accizei neachitate/rambursate aplicate asupra bunurilor achiziționate pe piața internă, după caz, repartizate pe o perioadă corespunzătoare duratei normale de amortizare a acestor mijloace de producție. Pe baza practicii stabilite, valoarea astfel calculată, care poate fi atribuită PAR, a fost

ajustată prin adăugarea dobânzii corespunzătoare acestei perioade, astfel încât să se stabilească valoarea totală a avantajului conferit beneficiarului în timp. Rata dobânzii comerciale în vigoare în India în perioada anchetei de reexaminare a fost considerată adecvată în acest scop. Costurile suportate în mod necesar pentru a beneficia de subvenție au fost deduse din valoarea calculată, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, pentru a obține valoarea subvenției (numărătorul). În conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, valoarea subvenției a fost raportată la cifra de afaceri realizată la export în PAR ca numitor corespunzător, deoarece subvenția este condiționată de rezultatele obținute la export și nu a fost acordată în funcție de cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

- (74) S-au depus mai multe comentarii privind anumite detalii ale calculării avantajului acordat în cadrul EPCG. Acolo unde s-a constatat că este justificat, calculele au fost modificate în consecință.
- (75) Contrar celor afirmate de anumiți producători-exportatori, și avantajul EPCG generat prin exportul altor produse decât cel în cauză trebuia luat în considerare la stabilirea valorii avantajului care poate face obiectul unor măsuri compensatorii. În cadrul sistemului EPCGS nu există nicio obligație care să limiteze utilizarea avantajelor la importul, cu scutire de taxe vamale, de inputuri destinate fabricării unui anumit produs. În consecință, produsul în cauză poate beneficia de toate avantajele generate în cadrul sistemului EPCG.
- (76) Patru societăți din eșantion au beneficiat de acest sistem pe durata PAR, cu marje ale subvențiilor eșalonate până la 1,45 %; pentru una dintre societăți avantajul a fost considerat neglijabil.

3.2.4. Sistemul licențelor prealabile (ALS)/Sistemul autorizațiilor prealabile (AAS)

3.2.4.1. Temeiul juridic

- (77) Descrierea detaliată a sistemului este prevăzută la punctele 4.1.1-4.1.14 din documentul EXIM 04-09 și la capitolele 4.1-4.30 din MP I 04-09. Acest sistem a fost numit „Sistemul licențelor prealabile” pe parcursul anchetei precedente de examinare, care a condus la impunerea unei taxe compensatorii definitive, în prezent, în vigoare.

3.2.4.2. Eligibilitate

- (78) Sistemul AAS este alcătuit din șase subsisteme, descrise în detaliu la considerentul 78. Aceste subsisteme se deosebesc, printre altele, prin criteriile de eligibilitate. Subsistemele AAS „exporturi fizice” și AAS „cerințe anuale” sunt deschise fabricanților-exportatori, precum și comercianților-exportatori „asociați” fabricanților aferenți. Fabricanții-exportatori care aprovizionează un exportator final sunt eligibili pentru subsistemul AAS „bunuri intermediare”. Contractorii principali care aprovizionează categoriile „exporturi prevăzute” menționate la punctul 8.2 din documentul EXIM 04-09, de exemplu furnizorii unei EOU (unități axate pe export) sunt

eligibili pentru exporturile prevăzute în baza AAS. În final, societățile care asigură aprovizionarea intermediară pentru fabricanți-exportatori sunt eligibili pentru avantajele legate de „exporturi prevăzute” din cadrul subsistemului „bonuri de aprovizionare anticipată” (Advance Release Orders, „ARO”) și „acreditiv intern de tip «back to back»” („Back to back inland letter of credit”).

3.2.4.3. Aplicare practică

- (79) Autorizațiile prelabile pot fi eliberate în următoarele cazuri:

Exporturi fizice: Este vorba de subsistemul principal. Permite importul cu scutire de taxe vamale de inputuri necesare pentru producerea unui produs de export specific. În acest context, termenul „fizic” înseamnă că produsul de export trebuie să părăsească teritoriul indian. Importurile autorizate și exporturile obligatorii, inclusiv tipul produsului de export, sunt specificate în licență.

Cerințe anuale: Această autorizație nu este legată de un anumit produs de export, ci de un grup de produse mai larg (de exemplu, produsele chimice și conexe). Titularul licenței poate, în limitele unui plafon stabilit în funcție de rezultatele sale de export anterioare, importa cu scutire de taxe vamale orice tip de inputuri destinate fabricării oricăruia dintre articolele aparținând grupului de produse inclus în licență. El poate exporta orice produs aparținând grupului de produse pentru care se folosesc materiale scutite de taxe.

Bunuri intermediare: Acest subsistem acoperă cazurile în care doi fabricanți decid să producă un produs unic de export și să divizeze între ei procesul de producție. Fabricantul-exportator produce produsul intermediar. Acesta poate importa inputuri scutite de taxe vamale și poate obține în acest scop o licență AAS „bunuri intermediare”. Exportatorul final finalizează producția și are obligația de a exporta produsul finit.

Exporturi prevăzute: Acest subsistem permite unui contractor principal să importe cu scutire de taxe inputuri necesare fabricării de produse destinate vânzării ca „exporturi prevăzute” către categoriile de clienți menționate la punctul 8.2 literele (b)-(f), (g), (i) și (j) din documentul EXIM 04-09. Conform GI, aceste exporturi prevăzute se referă la tranzacțiile în care bunurile furnizate nu părăsesc țara. Anumite categorii de tranzacții de aprovizionare sunt considerate ca fiind exporturi prevăzute, cu condiția ca bunurile să fie fabricate în India, de exemplu, aprovizionarea unei EOU sau a unei societăți situate într-o zonă economică specială (special economic zone „SEZ”).

ARO: Titularul unei AAS care are intenția să se aprovizioneze cu inputuri de pe piața internă mai degrabă decât prin import direct are posibilitatea de a le procura în schimbul unor ARO. În acest caz, autorizațiile prelabile sunt validate ca ARO și andosate la nivelul furnizorului intern în momentul livrării articolelor menționate în

acestea. Andosarea acestor ARO conferă furnizorului intern dreptul să beneficieze de avantajele legate de exporturile prevăzute, prezentate la punctul 8.3 din documentul EXIM 04-09 (respectiv AAS pentru bunuri intermediare/exporturi prevăzute, drawback și rambursarea accizei finale asupra exporturilor prevăzute). Mecanismul ARO constă în rambursarea impozitelor și a taxelor în favoarea furnizorului, și nu a exportatorului final, sub forma unui sistem de drawback/-rambursări de impozite. Rambursarea impozitelor/taxelor este disponibilă atât pentru inputurile interne, cât și pentru cele importate.

Acreditiv intern de tip „back to back” (Back to back inland letter of credit): Acest subsistem acoperă, de asemenea, bunurile interne către un titular de autorizație prelabilă. Titularul unei autorizații prelabile poate solicita unei bănci să deschidă un acreditiv intern de tip „back to back” în favoarea unui furnizor intern. Banca invalidează autorizația pentru importurile directe numai în ceea ce privește valoarea și volumul articolelor achiziționate de pe piața internă mai degrabă decât din import. Furnizorul intern are dreptul la avantajele legate de exporturile prevăzute, definite la punctul 8.3 din documentul EXIM 04-09 (respectiv AAS pentru bunurile intermediare/exporturile prevăzute, drawback și rambursarea accizei finale asupra exporturilor prevăzute).

- (80) S-a stabilit faptul că, pe durata PAR, doi exportatori care au cooperat au beneficiat de avantaje din două dintre subsistemele de mai sus, legate de produsul în cauză, respectiv (i) ALS/AAS exporturi fizice și (ii) ALS pentru mijloace intermediare. Nu a fost, prin urmare, necesar să se stabilească dacă subsistemele rămase pot face obiectul unor măsuri compensatorii.
- (81) Ca urmare a impunerii taxei compensatorii definitive în vigoare în prezent, GI a modificat sistemul de verificare aplicabil ALS/AAS. În sensul verificării de către autoritățile indiene, orice titular de autorizație prelabilă are obligația, din punct de vedere legal, de a ține „o evidență precisă și adecvată a consumului și a utilizării de produse importate cu scutire de taxe vamale/achiziționate de pe piața internă”, într-un format specific (capitolele 4.26, 4.30 și apendicele 23 din MP I 04-09), respectiv un registru al consumului real. Prezentul registru trebuie să fie verificat de către un expert contabil/costuri care eliberează un certificat prin care declară că registrele prescise și dosarele în cauză au fost verificate și că informațiile furnizate în temeiul apendicelui 23 sunt adevărate și corecte în toate privințele. Cu toate acestea, dispozițiile menționate se aplică doar autorizațiilor prelabile emise începând din data de 13 mai 2005. În cazul autorizațiilor prelabile sau al licențelor prelabile emise înainte de această dată, titularilor li se solicită să respecte dispozițiile aplicabile anterior în ceea ce privește verificarea, respectiv să țină o evidență precisă și adecvată a consumului și a utilizării de produse importate în cadrul fiecărei licențe, în formatul specificat la apendicele 18 (capitolul 4.30 și apendicele 18 din MP I 02-07).

- (82) În ceea ce privește subsistemele utilizate pe durata PAR de către doi producători-exportatori eșantionați, respectiv exporturi fizice și bunuri intermediare, atât permisiunea de import, cât și obligația de export sunt fixate, ca volum și valoare, de către GI și justificate pe baza licențelor. În afară de aceasta, în momentul tranzacțiilor de import și de export, operațiunile corespunzătoare trebuie menționate în licență de către funcționarii guvernamentali. Volumul importurilor autorizate în acest sistem este stabilit de către GI, pe baza unor norme standard de intrări/ieșiri („SION”). Există norme SION pentru majoritatea produselor, inclusiv pentru produsul în cauză; acestea sunt publicate în MP II 04-09.
- (83) Inputurile materiale importate nu sunt transferabile și trebuie utilizate pentru fabricarea produsului de export. Obligația de export trebuie respectată într-un anumit termen de la eliberarea licenței (24 de luni, cu două prelungiri posibile, de 6 luni fiecare).

3.2.4.4. Comentarii formulate în urma comunicării informațiilor

- (84) GI a susținut faptul că avea un sistem adecvat de verificare, în conformitate cu apendicele 23 din MP I 04-09, și că nu au avut loc restituiri excedentare la aplicarea ALS/AAS. S-a afirmat, prin urmare că sistemul nu putea face obiectul unor măsuri compensatorii. Nu s-au furnizat dovezi noi în favoarea acestor afirmații și, de aceea, acest argument este respins, din perspectiva constatărilor conform căreia niciunul din subsisteme nu ar trebui să fie considerat sistem de drawback autorizat sau sistem de drawback pentru inputurile de substituie în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al anexelor II și III la regulamentul de bază, deoarece nu a existat un sistem adecvat de verificare.
- (85) Pe lângă aceasta, în conformitate cu anexa II partea II punctul 5 și cu anexa III partea II punctul 3 din regulamentul de bază, acolo unde s-a descoperit că nu există un sistem adecvat de verificare, țara exportatoare putea depăși acest lucru prin derularea unei examinări ulterioare pentru a dovedi dacă a avut sau nu loc o plată excedentară. Deoarece nu s-a derulat nicio astfel de examinare înainte de vizitele de verificare, după cum nu s-a dovedit nici faptul că nu s-a primit nicio plată excedentară, argumentele sunt respinse.

3.2.4.5. Concluzie

- (86) Scutirea de taxele de import constituie o subvenție în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, și anume o contribuție financiară a GI care a conferit un avantaj exportatorilor.
- (87) În plus, subsistemele ALS/AAS exporturi fizice și ALS bunuri intermediare sunt în mod clar condiționate în drept de rezultatele obținute la export și sunt, prin

urmare, considerate specifice și pot face obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază. O societate nu poate obține niciun avantaj în cadrul acestor sisteme fără un angajament de export.

- (88) Niciunul dintre cele două subsisteme utilizate în cazul de față, ALS/AAS exporturi fizice și ALS bunuri intermediare, nu poate fi considerat drept sistem de drawback autorizat sau sistem de drawback pentru inputuri de substituie în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Acestea nu respectă normele stricte enunțate la anexa I litera (i), la anexa II (definiția și normele privind sistemul de drawback) și la anexa III (definiția și normele privind sistemul de drawback pentru inputurile de substituie) din regulamentul de bază.
- (89) În ceea ce privește producătorul-exportator care a utilizat AAS, s-a stabilit în urma anchetei că noile cerințe de verificare stipulate de autoritățile indiene nu fuseseră încă testate în practică, deoarece licențele nu fuseseră încheiate la momentul verificării și, prin urmare, nu fuseseră verificate conform regulilor prevăzute în documentul EXIM. Prin urmare, societatea nu a putut dovedi că nu suportase restituiri excedentare în baza respectivei licențe. Întreaga sumă a taxelor scutite pentru importuri realizate în baza respectivei licențe este considerată, prin urmare, a fi o subvenție.
- (90) GI nu a aplicat eficient sistemul sau procedura care permite să se verifice care inputuri sunt consumate pentru fabricarea produsului exportat și în ce cantități (anexa II partea II punctul 4 din regulamentul de bază și, în cazul sistemelor de drawback pentru inputuri de substituie, anexa III partea II punctul 2 din regulamentul de bază). Normele SION nu pot fi considerate un sistem de verificare a consumului real, deoarece materialele inputuri scutite de taxe vamale, importate în baza autorizațiilor/licențelor, cu rezultate SION diferite, sunt amestecate în același proces de producție pentru un produs destinat exportului. Acest tip de proces nu permite GI să verifice cu suficientă precizie ce sume de inputuri au fost consumate în producția pentru export și în raport cu ce reper SION ar trebuit comparate acestea.
- (91) În afară de aceasta, GI fie nu a realizat, fie nu a finalizat încă niciun control eficient pe baza unui registru de consum real, ținut corect. În plus, GI nu a efectuat o nouă examinare bazată pe inputurile efectiv implicate, așa cum ar fi trebuit să procedeze în mod normal în absența unui sistem de verificare aplicat eficient (anexa II partea II punctul 5 și anexa III partea II punctul 3 din regulamentul de bază).
- (92) Prin urmare, aceste două subsisteme pot face obiectul unor măsuri compensatorii.

3.2.4.6. Calculul valorii subvenției

(93) În lipsa unui sistem de drawback autorizat sau a unui sistem de drawback pentru inputurile de substituere, avantajul care poate face obiectul unor măsuri compensatorii reprezintă valoarea totală a taxelor de import restituite care s-ar aplica în mod normal la importul de inputuri. În această privință, se remarcă faptul că regulamentul de bază nu conține dispoziții doar pentru compensarea unei restituiri „excedentare” de taxe. În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și cu anexa I litera (i) din regulamentul de bază, doar restituirea excedentară a taxelor poate face obiectul unor măsuri compensatorii, cu condiția să fie îndeplinite condițiile menționate la anexele II și III din regulamentul de bază. Totuși, aceste condiții nu au fost îndeplinite în cazul de față. Prin urmare, în cazul în care se constată absența unei proceduri de monitorizare adecvate, excepția pentru sistemele de drawback menționată anterior nu este aplicabilă și prevalează regula normală de aplicare a măsurilor compensatorii la valoarea taxelor neachitate (venituri la care se renunță) față de orice pretinsă restituire excedentară. În conformitate cu anexa II partea II și cu anexa III partea II din regulamentul de bază, obligația de a calcula remiterea excesivă nu îi revine autorității responsabile cu ancheta. Dimpotrivă, articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază îi impune numai sarcina de a stabili probe suficiente privind ineficiența unui pretins sistem de verificare.

(94) Valoarea subvenției a fost calculată pe baza taxelor de import nepercepute (taxa vamală de bază și taxa vamală suplimentară specială) la inputurile importate în temeiul celei două subsisteme utilizate pentru produsul vizat pe durata PAR. În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, costurile suportate în mod necesar pentru a obține subvenția au fost deduse din valoarea subvenției pe baza depunerii unor cereri justificative. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost raportată la cifra de afaceri realizată la export generată de produsul în cauză (numitor), deoarece subvenția depinde de rezultatele la export și nu s-a acordat în raport cu cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

(95) S-au depus mai multe comentarii privind anumite detalii ale calculării avantajului acordat în cadrul ALS/AAS. Acolo unde aceste comentarii au fost considerate justificative, calculele au fost modificate în consecință.

(96) Contrar celor afirmate de anumiți producători-exportatori, și avantajul ALS/AAS generat prin exportul altor produse decât cel în cauză trebuia luat în considerare la stabilirea valorii avantajului care poate face obiectul unor măsuri compensatorii. În cadrul sistemului ALS/AAS nu există nicio obligație care să limiteze utilizarea avantajului la importul, cu scutire de taxe vamale, de inputuri destinate fabricării unui anumit produs. În consecință, produsul în cauză poate beneficia de toate avantajele generate în cadrul ALS/AAS.

(97) Două societăți eșantionate au beneficiat de ALS sau de AAS, cu marje ale avantajului eșalonate între 0,17 % și 1,74 %.

3.2.5. Zonele libere industriale pentru export/Unități axate pe export (EPZ/EOU)

(98) S-a constatat că niciunul dintre producătorii-exportatori care au cooperat nu era situat într-o SEZS sau într-o EPZS și nu avea statut de EOU. Prin urmare, nu s-a considerat necesară o analiză suplimentară a acestui sistem în cadrul acestei anchete.

3.2.6. Sistemul de scutiri de impozit pe profit (ITES)

(99) În cadrul acestui sistem, exportatorii puteau beneficia de o scutire parțială a impozitului pe profit în cazul profiturilor provenind din vânzări la export. Această exonerare avea drept temei juridic secțiunea 80HHC din Legea privind impozitul pe profit.

(100) Această dispoziție a fost eliminată începând cu anul de evaluare 2005-2006 (respectiv pentru exercițiul financiar de la 1 aprilie 2004 la 31 martie 2005) și astfel secțiunea 80HHC din Legea privind impozitul pe profit nu mai conferă niciun beneficiu după data de 31 martie 2004. Niciunul dintre producătorii-exportatori cooperanți nu au beneficiat de avantaje în baza acestui sistem pe durata PAR. Prin urmare, nu s-a considerat necesară o analiză suplimentară a acestui sistem în cadrul acestei anchete.

3.2.7. Sistemul de drawback (DDS)

3.2.7.1. Temeiul juridic

(101) Sistemul se bazează pe secțiunea 75 din Legea vămilor din 1962, pe secțiunea 37(2)(xvi) din Legea accizelor din 1944 și pe secțiunile 93A și 94 din Legea finanțelor din 1994.

3.2.7.2. Eligibilitate

(102) Orice exportator este eligibil pentru acest sistem.

3.2.7.3. Aplicare practică

(103) Nivelul de drawback al taxelor stabilite de GI este de două tipuri – niveluri „pentru toate sectoarele” aplicate pe baza unei sume forfetare tuturor exportatorilor unui anumit produs și niveluri „pentru mărci” aplicate fiecărei societăți pentru produsele care nu sunt acoperite de nivelurile „pentru toate sectoarele”. Primul tip (nivelul pentru toate sectoarele) este relevant pentru produsul în cauză.

- (104) Nivelurile de drawback pentru toate sectoarele sunt calculate ca procent din valoarea produselor exportate în cadrul acestui sistem. Autoritățile indiene au stabilit aceste niveluri de drawback pentru toate sectoarele pentru diverse produse, inclusiv pentru produsul în cauză. Acestea sunt determinate pe baza unor presupuse impozite indirecte și a unor taxe de import percepute pentru bunuri și servicii utilizate în procesul de fabricare a produsului de export (taxe de import, acciză, impozit pe servicii etc.), inclusiv presupuse impozite indirecte și taxe de import percepute pentru bunuri și servicii pentru fabricarea inputurilor și fără a se ține seama dacă respectivele impozite au fost sau nu plătite. Valoarea DDS se supune unei limite maxime de valoare a produsului de export, per unitate. Dacă societatea poate recupera unele din aceste taxe din sistemul CENVAT, atunci nivelul de drawback este mai scăzut.
- (105) Nivelurile de drawback ale taxelor la produsul în cauză au fost revizuite de mai multe ori pe durata PAR. Până la 1 aprilie 2007, nivelurile aplicabile variau între 6,4 % și 6,9 % în funcție de tipul de produs, iar, până la 1 septembrie 2007, între 9,1 % și 9,8 %. La 13 decembrie 2007, respectiv după încheierea PAR, nivelurile de drawback au crescut până la 10,1 %-10,3 %, iar creșterea era antedatată pentru importurile din 1 septembrie 2007, respectiv pe durata PAR.
- (106) Pentru a putea beneficia de avantajele acordate prin acest sistem, o societate trebuie să exporte. Exportatorul trebuie să prezinte autorităților indiene o declarație care să precizeze că exportul este efectuat în cadrul DDS la momentul exportului. Pentru ca mărfurile să poată fi exportate, autoritățile vamale indiene eliberează, în cursul procedurii de expediere, un aviz de expediere. Acest document indică, printre altele, valoarea DDS care urmează a fi acordată pentru respectiva tranzacție de export. Exportatorul află atunci cuantumul avantajului pe care îl va primi și îl înregistrează în conturi la creanțe. După ce autoritățile vamale publică un aviz de expediere, GI nu mai are niciun mijloc să influențeze acordarea DDS. Nivelul DDS aplicabilă calculării avantajului acordat este în general cea aplicată la data declarației de export. O mărire retroactivă a nivelurilor de drawback a avut loc pe durata PAR, care a fost luată în considerare la calcularea valorii subvenției.
- (108) S-a convenit că DDS nu a fost condiționat de rezultatele obținute la export, deoarece avantajul în temeiul acestui sistem nu s-a legat de nivelul de exporturi atins de exportatori. Acest argument este respins deoarece avantajul conferit prin DDS poate fi solicitat doar în cazul în care bunurile sunt exportate, ceea ce este suficient pentru a îndeplini criteriul condiționării de rezultatele obținute la export, menționat la articolul 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază. Din perspectiva acestei concluzii, nu este necesar să se analizeze argumentul conform căruia DDS nu este specific în înțelesul articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază.
- (109) GI a declarat că DDS este un sistem de drawback, compatibil cu dispozițiile regulamentului de bază și că procedura de fixare a nivelurilor de drawback pentru toate sectoarele industriale a fost rezonabilă, eficientă și bazată pe practici comerciale general acceptate în țara de export, în conformitate cu anexa II partea II punctul 4 și cu anexa III partea II punctul 2. După cum s-a precizat la considerentul 104, această procedură a inclus o estimare, valabilă pentru toată industria, de inputuri utilizate în producție, precum și pentru taxele de import și taxele indirecte suportate. Cu toate acestea, această procedură nu a fost suficient de precisă, nici chiar conform declarației GI. Într-adevăr, GI a confirmat că a existat un element legat de efectuarea unei medii, ceea ce ar presupune că drawback-ul efectiv plătit a fost mai mult decât taxele efective achitate. În plus, GI nu a efectuat o verificare suplimentară pe baza inputurilor efective în cauză, deși, în mod normal, ar fi trebuit să procedeze astfel, în lipsa unui sistem de verificare aplicat eficient (anexa II partea II punctul 5 și anexa III partea II punctul 3 din regulamentul de bază) și nici nu au dovedit că nu a existat o restituire excedentară. Presupunul paralelism între verificare și tehnicile de eşanționare prezentate în regulamentul de bază este considerat irelevant, deoarece acestea se referă în mod clar la anchetele antisubvenții și nu fac parte din criteriile menționate la anexele II și III. Prin urmare aceste argumente se resping.
- (110) S-a declarat și că nu s-ar putea deduce absența unor restituiri excedentare din faptul că GI nu a inclus în DDS toate taxele indirecte care sunt de plătit în India, ci doar taxele centrale indirecte. Acest argument a fost respins deoarece, în conformitate cu anexa II partea II punctul 4 și anexa III partea II punctul 2, restituirile excedentare trebuie să fie evaluate în cadrul unei anumit sistem de subvenții.

3.2.7.4. Comentarii formulate în urma comunicării informațiilor

- (107) Mai multe părți au susținut faptul că DDS nu putea face obiectul unor măsuri compensatorii în această anchetă, deoarece nu a fost menționat explicit în chestionarele antisubvenții emise la începutul anchetei. Acest argument este respins din următoarele motive: scopul acestei reexaminări, în conformitate cu avizul de deschidere, este „nivelul de subvenționare” care a conferit avantaje producătorilor-exportatori ai produsului în cauză, și anume include toate sistemele de subvenții puse în practică de GI.

3.2.7.5. Concluzie

- (111) Sistemul DDS acordă subvenții în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Valoarea de drawback a taxelor este echivalentul veniturilor publice la care se renunță și care ar fi trebuit încasate și plătite către GI. În plus, DDS la export conferă un avantaj exportatorului.

- (112) Sistemul DDS este condiționat în drept de rezultatele obținute la export și, prin urmare, este considerat specific și poate face obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.
- (113) Mai multe părți implicate au afirmat că DDS este un sistem de drawback compatibil cu dispozițiile regulamentului de bază și, prin urmare, avantajul conferit în baza acestuia nu ar trebui să facă obiectul unor măsuri compensatorii.
- (114) Ancheta a stabilit faptul că acest sistem nu poate fi considerat un sistem autorizat de restituirea a impozitelor indirecte cumulative percepute în stadii anterioare sau un sistem de drawback autorizat sau un sistem de drawback pentru inputurile de substituie în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Acesta nu respectă normele stricte prevăzute în anexa I literele (h) și (i), în anexa II (orientări privind consumul de inputuri) și în anexa III (definiția și normele privind sistemul de drawback) din regulamentul de bază. Un exportator nu are obligația nici (i) să țină o evidență a taxelor și impozitelor plătite pentru bunurile importate/achiziționate pe piața internă sau a serviciilor incluse și nici (ii) să consume în fapt respectivele bunuri și servicii în procesul de producție și (iii) valoarea de drawback nu este calculată în raport cu inputurile reale utilizate de exportator și cu taxele și impozitele plătite în fapt.
- (115) În afară de aceasta, nu există niciun sistem sau nicio procedură care să verifice care sunt inputurile consumate în procesul de producție a produsului exportat sau dacă s-a realizat o rambursare excedentară de impozite indirecte interne în înțelesul anexei I litera (h) și al anexei II din regulamentul de bază sau o rambursare excedentară de taxe de import în înțelesul anexei I litera (i) și al anexelor II și III la regulamentul de bază.
- (116) În final, un exportator este eligibil pentru avantaje DDS indiferent dacă importă sau achiziționează pe piața internă inputuri și dacă a plătit taxele sau impozitele pentru respectivele achiziții. Pentru a obține avantajul este suficient ca un exportator să exporte bunuri, fără să demonstreze că s-a importat vreun input sau că s-a achiziționat pe piața internă vreun input sau serviciu, iar taxele de import și impozitele indirecte interne să fie plătite. În consecință, nu există nicio diferență la nivelul ratei de drawback nici pentru cazul în care o societate deține toate etapele de producție ale inputurilor și produsul în cauză și nici pentru cazul în care societatea se ocupă doar de exporturi.
- 3.2.7.6. Calculul valorii subvenției
- (117) În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) și cu articolul 5 din regulamentul de bază, valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată în funcție de avantajul conferit beneficiarului, constatat în PAR. În această privință, s-a considerat că avantajul este conferit beneficiarului în momentul tranzacției de export efectuate în acest sistem. Din acel moment, GI este dator să plătească valoarea de drawback respectivelor exportatori, fapt care constituie o contribuție financiară în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază. După ce autoritățile vamale emit un aviz de expediere care să indice, printre altele, valoarea creditului DDS care urmează să fie acordat pentru respectiva tranzacție de export, GI nu mai dispune de niciun mijloc prin care să influențeze acordarea subvenției. Mai mult, producătorii-exportatori cooperanți au înregistrat DDS pe baza contabilității de angajamente ca profit la momentul tranzacției de export.
- (118) Pentru a ține seama de impactul creșterii antedatate a ratelor, valoarea creditului DDS înregistrat în contabilitate pentru exporturile efectuate între 1 și 30 septembrie 2007 a fost mărită, acolo unde a fost necesar, deoarece avantajul real de care vor beneficia societățile la primirea creditului din partea GI este mai mare decât cel solicitat în mod oficial la momentul exportului.
- (119) În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost raportată la cifra de afaceri totală realizată la export în perioada anchetei de reexaminare ca numitor corespunzător, deoarece subvenția depinde de rezultatele la export și nu s-a acordat în raport cu cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.
- (120) Șapte societăți eșantionate au depus cereri în care susțin că, deși au beneficiat de DDS, acestea nu au suportat nicio restituire excedentară, deoarece impozitele sau taxele de import pe care le-au acumulat au depășit valorile de drawback. S-a hotărât respingerea acestor cereri. La considerentele 113 și 115 s-a ajuns la concluzia ca GI nu deținea un sistem de verificare adecvat după cum se prevede în anexele I, II și III din regulamentul de bază. Ancheta a arătat, de asemenea, că societățile nu țineau niciun registru de consum sau vreun alt sistem de raportare internă pentru a înregistra eventuale restituiri excedentare. Aceste rapoarte erau create de societăți pe durata vizitelor de verificare și includeau în mare parte impozitele plătite în general de societăți.
- (121) În lipsa unui sistem de drawback autorizat sau a unui sistem de drawback pentru inputuri de substituie, avantajul care face obiectul unor măsuri compensatorii este restituirea valorii totale a drawback-ului acumulat în temeiul DDS. Contrar celor afirmate de către GI, Texprocil și unii exportatori, regulamentul de bază nu prevede numai aplicarea măsurilor compensatorii în cazul unei restituiri „excedentare” a taxelor. În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și cu anexa I litera (i) din regulamentul de bază, doar restituirea excedentară a taxelor poate face obiectul unor măsuri compensatorii, cu condiția să fie îndeplinite condițiile menționate în anexele II și III la regulamentul

de bază. Totuși, aceste condiții nu au fost îndeplinite în cazul de față. Prin urmare, în cazul în care se constată absența unei proceduri de verificare adecvate, excepția pentru sistemele de drawback nu este aplicabilă și prevalează regula normală de aplicare a măsurilor compensatorii asupra valorii drawback-ului, mai degrabă decât orice pretinsă restituire excedentară. În conformitate cu anexa II partea II și cu anexa III partea II din regulamentul de bază, obligația de a calcula remiterea excesivă nu îi revine autorității responsabile cu ancheta. Dimpotrivă, articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază îi impune numai sarcina de a stabili probe suficiente privind ineficiența unui pretins sistem de verificare. În plus, ar trebui remarcat faptul că, în lipsa unui sistem de verificare aplicat în mod eficient, autoritățile publice indiene trebuie să efectueze o nouă verificare, în timp util, adică, în mod normal, înaintea vizitei de verificare efectuate în cadrul anchetei.

- (122) Contrar celor afirmate de anumiți producători-exportatori, și avantajul DDS generat prin exportul altor produse decât cel în cauză trebuie luat în considerare la stabilirea valorii avantajului care face obiectul unor măsuri compensatorii. În cadrul sistemului DDS nu există nicio obligație care să limiteze utilizarea avantajului la un anumit produs. În consecință, produsul în cauză poate beneficia de toate avantajele generate în cadrul sistemului DDS.
- (123) Toate societățile din eșantion au beneficiat de sistemul DDS în PAR, cu subvenții care se eșalonează între 1,45 % și 7,57 %.

3.2.8. Sistemul fondului de modernizare a tehnologiei (TUFS)

3.2.8.1. Temeiul juridic

- (124) TUFS a fost introdus printr-o rezoluție a Ministerului Textilelor, Guvernul Indiei, publicată în Jurnalul oficial al Indiei, ediție specială, partea I, secțiunea I din 31 martie 1999 (denumită în continuare „rezoluția”). Sistemul a fost aprobat pentru a se aplica în perioada 1 aprilie 1999-31 martie 2004. Perioada s-a extins până la 31 martie 2007 și ulterior s-a extins din nou până la sfârșitul PAR.

3.2.8.2. Eligibilitate

- (125) Producătorii existenți sau cei noi din sectorul prelucrării bumbacului, din industria textilă și a iutei sunt eligibili pentru a beneficia de acest sistem.

3.2.8.3. Aplicare practică

- (126) Scopul sistemului este de a oferi sprijin pentru modernizarea tehnologiei în industria textilei și iutei, inclusiv unitățile de prelucrare a fibrelor, a firelor, a țesăturilor, a articolelor de îmbrăcăminte și a confecțiilor. Sistemul prevede diverse tipuri de avantaje sub forma unei

subvenții de capital, a unei subvenții a dobânzii sau a acoperirii fluctuației ratei de schimb la împrumuturile în valută. Programele din cadrul sistemului diferențiază sectoarele textilelor și iutei de sectorul țesătoriei mecanice și țesătoriei manuale. TUFS include următoarele programe:

- (a) rambursarea unui procent 5 % din dobânda normală percepută de către instituția de credit pentru împrumutul la termen în rupii; sau
- (b) acoperirea unui procent de 5 % din fluctuația schimbului (dobândă și rambursare) din rata de bază a împrumutului în valută; sau
- (c) subvenționarea în proporție de 15 % a capitalului legat de credite pentru sectorul textilelor și iutei; sau
- (d) subvenționarea în proporție de 20 % a capitalului legat de credite pentru sectorul țesătoriei mecanice; sau
- (e) rambursarea unui procent de 5 % din dobândă plus subvenționarea unui procent de 10 % din capitalul pentru utilajele de prelucrare specificate; și
- (f) subvenționarea unui procent de 25 % din capitalul folosit pentru achiziționarea de utilaje și echipamente noi pentru operațiunile anterioare și ulterioare țesutului, pentru țesătorii manuale/modernizarea țesătoriilor manuale și pentru echipamente pentru testare și controlul calității pentru unitățile de producție din țesătoriile manuale.

- (127) Ancheta a stabilit că două societăți eșantionate au obținut avantaje în cadrul TUFS pentru achiziționarea de utilaje utilizate la producerea produsului în cauză. Respectivetele societăți au utilizat împrumuturi cu rambursarea dobânzii [sistemul (a)] și, respectiv, subvenționarea unui procent de 10 % din capitalul utilizat pentru utilaje de prelucrare, combinată cu rambursarea unui procent de 5 % din dobândă [sistemul (e)]

- (128) Rezoluția furnizează o listă a tipului de utilaje a căror achiziționare este subvenționată în cadrul TUFS. Pentru a beneficia de avantaje în cadrul TUFS, societățile apelează la băncile comerciale sau la alte instituții de credit care acordă împrumuturi societăților pe baza propriei lor evaluări independente a solvabilității societăților împrumutate. Dacă împrumutul este eligibil pentru subvenționarea dobânzii în cadrul sistemului, băncile comerciale transmit cererea unei „agenții centrale” care transferă ulterior suma aferentă avantajului băncii comerciale în cauză. În final, băncile comerciale creditează fondurile primite astfel în contul împrumutatului. Agențiile centrale sunt rambursate de către Ministerul Textilelor, Guvernul Indiei. Guvernul Indiei plasează trimestrial fondurile solicitate la dispoziția agențiilor centrale.

3.2.8.4. Comentarii formulate în urma comunicării informațiilor

- (129) Nu s-au primit comentarii de la părțile interesate în legătură cu acest sistem.

3.2.8.5. Concluzie

- (130) TUFs constituie o subvenție în temeiul dispozițiilor articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i), deoarece implică un transfer direct de fonduri din partea guvernului sub forma unei subvenții. Subvenția conferă un avantaj prin scăderea costurilor de finanțare și a cheltuielilor cu dobânda aferente achiziționării utilajelor.

- (131) Subvenția este considerată a fi specifică și, prin urmare, poate face obiectul unor măsuri compensatorii în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, deoarece a furnizat avantaje în mod special unui sector sau unui grup de sectoare, care include fabricarea produsului în cauză.

3.2.8.6. Calculul valorii subvenției

- (132) Valoarea subvenției în capital a fost calculată, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază, pe baza sumei scutite de societățile beneficiare la achiziționarea de utilaje, repartizată pe o perioadă corespunzătoare duratei normale de amortizare a acestor mijloace de producție. Pe baza practicii stabilite, valoarea astfel calculată, care poate fi atribuită PAR, a fost ajustată prin adăugarea dobânzii corespunzătoare acestei perioade, astfel încât să se stabilească valoarea totală a avantajului conferit beneficiarului în timp. Rata dobânzii comerciale în vigoare în India în perioada anchetei de reexaminare a fost considerată adecvată în acest scop. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost raportată la cifra de afaceri totală realizată în comerțul cu textile în PAR ca numitor corespunzător, deoarece subvenția nu se acordă în raport cu cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

- (133) Valoarea subvenției la dobândă a fost calculată, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază, pe baza sumei care a fost rambursată efectiv pe durata PAR societăților vizate în legătură cu dobânda plătită la împrumuturile comerciale contractate pentru achiziționarea utilajelor în cauză. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost raportată la cifra de afaceri totală realizată în comerțul cu textile în PAR ca numitor corespunzător, deoarece subvenția nu se acordă în raport cu cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

- (134) Două societăți din eșantion au beneficiat de acest sistem în PAR și au obținut subvenții care se eșalonează între 0,01 % și 0,31 %.

3.2.9. Sistem de credite de export (înainte și după expediere) (ECS)

3.2.9.1. Temeiul juridic

- (135) Detaliile acestui sistem sunt prevăzute în circulara de bază IECB nr. 02/04.02.02/2006-07 (credite de export în valută), în circulara de bază IECB nr. 01/04.02.02/2006-07 (credite de export în rupii) și în circulara de bază DBOD.DIR(Exp.) nr. 01/04.02.02/2007-08 (consolidate atât pentru rupii, cât și pentru credite de export în valută) ale RBI, adresate tuturor băncilor comerciale indiene pe durata PAR. Circularele de bază sunt revizuite și actualizate în mod regulat.

3.2.9.2. Eligibilitate

- (136) Acest sistem este deschis fabricanților-exportatori și comercianților-exportatori.

3.2.9.3. Aplicare practică

- (137) În cadrul acestui sistem, RBI stabilește în mod obligatoriu plafoane maxime pentru ratele dobânzii aplicabile creditelor de export, atât în rupii indiene, cât și în valută, pe care băncile comerciale le pot percepe de la exportatori. Sistemul ECS este alcătuit din două subsisteme, și anume subsistemul creditelor de export înainte de expediere („packing credit”), care include creditele acordate unui exportator pentru a finanța achiziționarea, prelucrarea, fabricarea, ambalarea și/sau expedierea mărfurilor înainte de export, și subsistemul creditelor de export după expediere, care include creditele pentru împrumuturile de fond de rulment acordate pentru a finanța creanțele comerciale la export. De asemenea, RBI solicită băncilor să consacre o anumită sumă din creditul lor net în scopul finanțării exporturilor.

- (138) Din aceste circulare de bază ale RBI reiese faptul că exportatorii pot obține credite de export cu rate preferențiale ale dobânzii, în comparație cu ratele dobânzii aplicate creditelor comerciale obișnuite („credite de trezorerie”) care sunt fixate numai în funcție de condițiile pieței.

3.2.9.4. Comentarii formulate în urma comunicării informațiilor

- (139) În legătură cu ECS, GI a susținut că sistemul nu a fost examinat de Comisie din perspectiva dispozițiilor anexei I litera (k) din Acordul cu privire la subvenții și măsuri compensatorii (ASCM) și a argumentat că creditele la export, atât în rupii indiene, cât și în valută, nu puteau face obiectul unor măsuri compensatorii, în special deoarece în cazul împrumuturilor în valută băncilor li se permitea să ia cu împrumut fonduri la „rate competitive pe plan internațional”.

(140) Ar trebui remarcat faptul că sistemele de credite de export menționate la considerentul 135 nu intră sub incidența anexei I litera (k) din ASCM, deoarece doar finanțările exporturilor pe o durată de cel puțin doi ani pot fi considerate în mod normal drept „credite de export” în sensul respectivei dispoziții, aceasta fiind definiția din acordul OECD cu privire la orientările pentru creditele la export care beneficiază de ajutor public. Prin urmare, acest argument este respins.

3.2.9.5. Concluzie

(141) Ratele preferențiale ale dobânzii ale unui credit ECS, stabilite prin circularele de bază ale RBI, menționate la considerentul 135, pot diminua cheltuielile cu dobânda ale unui exportator, în comparație cu costurile creditului stabilite numai în condițiile pieței, conferindu-i astfel acestui exportator un avantaj în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Finanțarea exporturilor nu este, în sine, mai sigură decât finanțarea internă. De fapt, aceasta este considerată în general mai riscantă, iar importanța garanției cerute pentru un anumit credit, indiferent de obiectul finanțării, este o decizie pur comercială a unei anumite bănci comerciale. Diferențele între ratele diferitelor bănci sunt rezultatul metodei RBI de stabilire a unor rate maxime în cazul fiecărei bănci comerciale considerate individual. În plus, băncile comerciale nu ar fi obligate să impute clienților împrumutați orice rate ale dobânzii mai avantajoase pentru creditele de export în valută.

(142) Deși creditele preferențiale în cadrul ECS sunt acordate de bănci comerciale, avantajul reprezintă o contribuție financiară a guvernului în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază. Trebuie observat în acest sens că nici articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază, nici Acordul OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii (ASCM) nu prevăd o taxare a fondurilor publice, de exemplu, rambursarea băncilor comerciale de către GI, pentru a stabili existența unei subvenții. În acest sens, este suficient ca guvernul să ordone exercitarea de funcții din tipurile enumerate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iii) din regulamentul de bază. RBI este un organism public și ține, prin urmare, de definiția unui „guvern”, după cum se menționează la articolul 1 alineatul (3) din regulamentul de bază. RBI este 100 % publică, urmărește obiectivele politicii de stat, de exemplu, politica monetară, iar conducerea sa este numită de GI. RBI conduce organisme private, deoarece băncile comerciale au obligația de a respecta condițiile, pe care aceasta le impune printre altele, cu privire la plafoanele maxime pentru ratele dobânzii pentru creditele de export stabilite în circularele de bază ale RBI, precum și dispozițiile RBI conform cărora băncile trebuie să rezerve o anumită sumă din creditul lor net în scopul finanțării exporturilor. Această dispoziție obligă băncile comerciale să îndeplinească funcțiile enumerate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază, respectiv să acorde împrumuturi sub forma unor finanțări preferențiale ale exporturilor. Acest transfer direct de fonduri sub forma împru-

muturilor acordate în anumite condiții ar fi în mod normal de competența guvernului, fără ca practica să difere, în termeni reali, de practicile aplicate în mod normal de guverne, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază.

(143) Se consideră că această subvenție este specifică și că poate face obiectul unor măsuri compensatorii, deoarece ratele preferențiale ale dobânzii sunt aplicabile numai în cazul finanțării operațiunilor de export, subvenția fiind, prin urmare, condiționată de rezultatele obținute la export, în temeiul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.

3.2.9.6. Calculul valorii subvenției

(144) Valoarea subvenției a fost calculată pe baza diferenței dintre valoarea ratei dobânzii plătite pentru creditele de export utilizate în PAR și valoarea care ar fi fost datorată dacă s-ar fi aplicat ratele creditelor comerciale. Această valoare a subvenției (numărător) a fost raportată la cifra de afaceri totală realizată la export în PAR, ca numitor corespunzător, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, deoarece subvenția este condiționată de rezultatele obținute la export și nu a fost acordată în funcție de cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

(145) S-au depus mai multe comentarii privind anumite detalii ale calculării avantajului acordat în cadrul ECS. Acolo unde s-a constatat că este justificat, calculele au fost modificate în consecință.

(146) Toate societățile și grupurile din eșantion au obținut subvenții din acest sistem pe durata PAR, cu marje ale ratelor subvențiilor eșalonate până la 1,05 %; pentru una dintre societăți avantajul a fost considerat neglijabil.

3.3. Valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii

(147) Valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii în sensul dispozițiilor regulamentulului de bază, exprimată *ad valorem*, variază între 5,2 % și 9,7 % pentru producătorii-exportatori care fac obiectul anchetei.

(148) În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din regulamentul de bază, marja de subvenție pentru societățile care au cooperat, neincluse în eșantion, calculată pe baza marjei de subvenție medii ponderate pentru societățile care au cooperat incluse în eșantion, se ridică la 7,7 %. Nivelul global de cooperare pentru India fiind ridicat (95 %), marja reziduală de subvenție pentru toate celelalte societăți a fost fixată la nivelul corespunzător societății cu marja de subvenție individuală cea mai ridicată, respectiv 9,7 %.

Sistem de subvenții → Societate/grup ↓	DEPBS	DFRC/ DFIA	EPCGS	ALS/AAS	EPZ/EOU	ITES	ECS	DDS	TUFS	Total
Anunay Fab. Ltd	0,15 %	2,03 %					1,05 %	4,58 %		7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd N W Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	1,65 %		1,45 %	1,74 %			0,11 %	4,15 %	0,31 %	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas Incotex Impex Pvt. Ltd							0,94 %	7,39 %		8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd		0,94 %					0,04 %	7,26 %		8,2 %
Intex Exports Pattex Exports Sunny Made-Ups							0,08 %	7,57 %		7,6 %
Jindal Worldwide Ltd Texcellence Overseas	1,44 %		1,25 %				0,76 %	4,57 %		8 %
Madhu Industries Ltd	3,96 %						negl.	1,45 %		5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd Mahalaxmi Exports							0,07 %	7,41 %	0,01 %	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd		1,41 %	1,17 %				0,34 %	6,78 %		9,7 %
Prem Textiles							0,88 %	7,48 %		8,3 %
Vigneshwara Exports Ltd	0,5 %	0,09 %	negl.	0,17 %			0,61 %	3,84 %		5,2 %

4. MĂSURI COMPENSATORII

- (149) În conformitate cu dispozițiile articolului 19 din regulamentul de bază și cu motivele reexaminării intermediare parțiale menționate la punctul 3 din avizul de deschidere, s-a stabilit că nivelul de subvenționare în ceea ce privește producătorii cooperanți s-a schimbat și, prin urmare, nivelul taxei compensatorii impus prin Regulamentul (CE) nr. 74/2004 trebuie modificat în consecință.
- (150) Taxa definitivă care este în prezent în vigoare a fost stabilită pe baza marjelor de compensare, deoarece nivelul eliminării prejudiciului era mai ridicat. Deoarece nici marjele subvenției stabilite în această reexaminare nu au depășit nivelul de eliminare al prejudiciului, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază, taxele sunt determinate pe baza marjelor subvenției.
- (151) Marja subvenției pentru societatea Pasupati Fabrics, care nu făcea parte din această reexaminare, a fost menținută la nivelul stabilit în ancheta inițială, deoarece s-a constatat că această societate beneficia de un sistem de subvenții care nu era examinat în această anchetă.

- (152) Societățile despre care s-a constatat că au legături între ele au fost considerate drept o entitate juridică unică (grup) în scopul perceperii taxelor și, deci, supuse aceleiași taxe compensatorii. Cantitățile produsului în cauză exportate de respectivele grupuri pe durata PAR au fost utilizate pentru a asigura o ponderare adecvată.
- (153) Societatea eșantionată Prem Textiles a depus informații pe durata anchetei de reexaminare prin care atesta schimbarea denumirii sale în „Prem Textiles (International) Pvt. Ltd”. După ce au fost examinate aceste informații și după ce s-a ajuns la concluzia că schimbarea denumirii nu afectează în niciun mod constatările prezentei reexaminări, s-a hotărât să se accepte această modificare și să fie denumiți în prezentul regulament „Prem Textiles (International) Pvt. Ltd”.
- (154) Nivelul global de cooperare pentru India fiind ridicat (95 %), taxa compensatorie reziduală pentru toate celelalte societăți a fost fixată la nivelul corespunzător societății cu marja individuală cea mai ridicată, respectiv 9,7 %.
- (155) În consecință, se aplică următoarele taxe:

Societate/grup	Nivelul taxei (%)
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai N W Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai	8,2 %
Intex Exports, Mumbai Pattex Exports, Mumbai Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6 %
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad Texcellence Overseas, Mumbai	8 %
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7 %
Prem Textiles, Indore	8,3 %
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2 %
Societăți cooperante neincluse în eșantion	7,7 %
Toate celelalte societăți	9,7 %

- (156) Nivelurile taxei compensatorii individuale prevăzute de prezentul regulament au fost stabilite pe baza concluziilor prezentei anchete. Prin urmare, acestea reflectă situația constatată în cazul societăților în cauză, în cursul anchetei. Aceste niveluri ale taxelor (spre deosebire de taxa medie aplicabilă societăților enumerate în anexa I și de taxa la scară națională aplicabilă „tuturor celorlalte societăți”) se aplică, prin urmare, în mod exclusiv, importurilor de produse originare din India, produse de societățile respective și, prin urmare, de entitățile juridice specifice menționate. Produsele importate produse de orice altă societate ale cărei denumire și adresă nu sunt menționate în mod expres în dispozitivul prezentului regulament, inclusiv de entitățile care au legătură cu societățile menționate în mod expres, nu pot beneficia de aceste niveluri și se supun taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți”.
- (157) Orice cerere de aplicare a acestor niveluri individuale ale taxei compensatorii (de exemplu, în urma unei schimbări a denumirii entității sau în urma înființării de noi entități de producție sau de vânzare) ar trebui să se transmită de îndată Comisiei și însoțită de toate informațiile necesare privind, în special, orice modificare a activităților societății legate de producția și vânzările la export, care decurge, de exemplu, din schimbarea denumirii sau din schimbarea entităților de producție și de vânzări. Dacă este cazul, după consultarea comitetului consultativ, Comisia va modifica regulamentul în consecință, actualizând lista societăților care beneficiază de nivelurile individuale ale taxei,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 74/2004 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

(1) Se instituie o taxă compensatorie definitivă la importurile de lenjerie de pat din bumbac, pur sau amestecat cu fibre sintetice sau artificiale sau cu in (inul nefiind fibra dominantă), albită, colorată sau imprimată, originară din India, încadrată la codurile NC ex 6302 21 00 (codurile TARIC 6302 21 00 81 și 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (codul TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 00 (codul TARIC 6302 31 00 90) și ex 6302 32 90 (codul TARIC 6302 32 90 19).

(2) Nivelul taxei aplicabile prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, pentru produsele fabricate de următoarele societăți este după cum urmează:

Societatea	Nivelul taxei (%)	Codul adițional TARIC
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8	A902
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai	9,4	A488
N.W. Exports Limited, Mumbai	9,4	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	8,3	A491
Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3	A903
Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai	8,2	A492
Intex Exports, Mumbai	7,6	A904
Pattex Exports, Mumbai	7,6	A905
Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6	A906

Societatea	Nivelul taxei (%)	Codul adițional TARIC
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	8	A494
Texcellence Overseas, Mumbai	8	A493
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4	A907
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad	7,5	A908
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7	8048
Prem Textiles (International) Pvt. Ltd, Indore	8,3	A909
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2	A497

(3) Nivelul taxei aplicabile prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, este de 7,7 % pentru produsele produse de societățile enumerate în anexă (codul adițional TARIC A498).

(4) Nivelul taxei aplicabile prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, este de 9,7 % pentru produsele produse de societățile care nu sunt menționate la aliniatele (2) și (3) (codul adițional TARIC A999).

(5) În cazul în care nu se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.”

Articolul 2

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 74/2004 se înlocuiește cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
M. BARNIER

ANEXĂ

„ANEXĂ

Codul adițional TARIC: A498

Ajit Impex	Mumbai
Alok Industries Limited	Mumbai
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anjani Synthetics Limited	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	New Delhi
At Home India Pvt. Ltd	New Delhi
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
Balloons	New Delhi
Beepee Enterprise	Mumbai
Bhairav India International	Ahmedabad
Bunts Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Dimple Impex (India) Pvt. Ltd	New Delhi
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
Gauranga Homefashions	Mumbai
GHCL Ltd	Gujarat
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
Harimann International Private Limited	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai

Himalaya Overseas	New Delhi
Home Fashions International	Kerala
Ibats	New Delhi
Indian Arts and Crafts Syndicate	New Delhi
Indian Craft Creations	New Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi
Kabra Brothers	Mumbai
Kalam Designs	Ahmedabad
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeeka Incorporated	New Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Mohan Overseas (P) Ltd	New Delhi
M/s. Opera Clothing	Mumbai
M/S Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	New Delhi
Oracle Exports Home Textiles Pvt. Ltd	Mumbai
Pacific Exports	Ahmedabad
Petite Point	New Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
Punch Exporters	Mumbai
Radiant Expo Global Pvt. Ltd	New Delhi
Radiant Exports	New Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles India Pvt. Ltd	Indore
Ramlaks Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Sarah Exports	Mumbai

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shetty Garments Pvt. Ltd	Mumbai
Shivani Exports	Mumbai
Shivani Impex	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai
S.P. Impex	Indore
Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Summer India Textile Mills (P) Ltd	Salem
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai
Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Mumbai
Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Texel Industries	Chennai
Texmart Import export	Ahmedabad
Textrade International Private Limited	Mumbai
The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt. Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Mumbai
Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai
Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur
Welspun India Limited	Mumbai
Yellows Spun and Linens Private Limited	Mumbai

REGULAMENTUL (CE) NR. 1354/2008 AL CONSILIULUI

din 18 decembrie 2008

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1628/2004 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de anumite sisteme de electrozi de grafit originare din India și a Regulamentului (CE) nr. 1629/2004 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite sisteme de electrozi de grafit originare din India

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ („regulamentul de bază”), în special articolele 15 și 19,

având în vedere propunerea înaintată de Comisie după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

I. Ancheta anterioară și măsurile existente

- (1) Consiliul, prin Regulamentul (CE) nr. 1628/2004 ⁽²⁾, a instituit o taxă compensatorie definitivă la importurile de electrozi de grafit de tipul celor folosiți pentru furnalele electrice, având o densitate aparentă de 1,65 g/cm³ sau superioară și o rezistență electrică de 6,0 μΩ.m sau inferioară, care intră sub incidența codului NC ex 8545 11 00 și racorduri utilizate pentru astfel de electrozi, care intră sub incidența codului NC ex 8545 90 90, importați împreună sau separat din India. Valoarea taxei variază între 7,0 % și 15,7 % pentru exportatorii desemnați individual, cu un nivel al taxei reziduale de 15,7 % instituită la importurile de la alți exportatori.

- (2) În același timp, prin Regulamentul (CE) nr. 1629/2004 ⁽³⁾, Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile aceluiași produs originar din India.

II. Inițierea unei reexaminări intermediare parțiale

- (3) Ca urmare a instituirii taxei compensatorii definitive, Guvernul Indiei („GI”) a prezentat observații conform

căror circumstanțele privind cele două sisteme de subvenții (sistemul de credite pentru taxe de import și scutirea de impozit pe venit din cadrul secțiunii 80 HHC a Legii impozitului pe venit) s-au schimbat și că aceste schimbări sunt de durată. Ca urmare, s-a argumentat că este probabil ca nivelul de subvenționare să fi scăzut și, astfel, măsurile stabilite parțial în baza acestor sisteme ar trebui revizuite.

- (4) Comisia a examinat elementele de probă prezentate de GI și a considerat că este suficient ca să justifice inițierea unei reexaminări în conformitate cu dispozițiile articolului 19 din regulamentul de bază antisubvenție. După consultarea comitetului consultativ, Comisia a deschis, *ex officio*, o reexaminare intermediară parțială a măsurilor în vigoare printr-un avis publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁴⁾.

- (5) Prezenta anchetă de reexaminare intermediară parțială are scopul de a evalua necesitatea menținerii, a eliminării sau a modificării măsurilor existente cu privire la acele societăți care au beneficiat de unul sau ambele sisteme de subvenții modificate, inclusiv cu privire la acele societăți în ceea ce privește alte sisteme pentru care sunt oferite suficiente elemente de probă în conformitate cu dispozițiile relevante ale avizului de inițiere.

III. Perioada de anchetă

- (6) Ancheta a acoperit perioada cuprinsă între 1 octombrie 2006 și 30 septembrie 2007 („perioada anchetei de reexaminare” sau „PAR”).

IV. Părțile vizate de anchetă

- (7) Comisia a informat oficial GI, pe cei doi producători-exportatori indieni menționați în avizul de inițiere a reexaminării intermediare parțiale, precum și pe producătorii din Comunitate cu privire la deschiderea anchetei de reexaminare intermediare parțiale. Părțile interesate au avut posibilitatea să-și facă cunoscut, în scris, punctul de vedere și să ceară să fie audiate. Observațiile comunicate în scris și verbal de către părți au fost analizate și, după caz, luate în considerare.

⁽¹⁾ JO L 288, 21.10.1997, p. 1.

⁽²⁾ JO L 295, 18.9.2004, p. 4.

⁽³⁾ JO L 295, 18.9.2004, p. 10.

⁽⁴⁾ JO C 230, 2.10.2007, p. 9.

- (8) Comisia a trimis chestionare către doi producători-exportatori cooperanți și către GI. Au fost primite răspunsuri atât de la producătorii-exportatori cooperanți, cât și de la GI.
- (9) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile considerate necesare pentru a determina acordarea subvențiilor. Au fost efectuate vizite de verificare la sediile următoarelor părți interesate:
1. Guvernul Indiei
 - Ministerul Comerțului, New Delhi;
 2. Producători-exportatori din India
 - Graphite India Limited (GIL), Kolkatta;
 - Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Noida.
- (a) sistemul autorizațiilor prealabile (numit anterior „sistemul licențelor prealabile” – Advance Licence Scheme);
- (b) sistemul de credite pentru taxe de import (Duty Entitlement Passbook Scheme);
- (c) sistemul taxelor preferențiale la importul de mijloace de producție (Export Promotion Capital Goods Scheme);
- (d) scutirea de impozit pe venit;
- (e) scutirea de la plata taxei pe energie electrică pentru statul Madhya Pradesh.
- (13) Sistemele de la (a) la (c) menționate anterior se bazează pe Legea comerțului exterior (dezvoltare și reglementare) din 1992 (Legea nr. 22 din 1992), care a intrat în vigoare la 7 august 1992 („Legea comerțului exterior”). Această lege autorizează GI să emită notificări privind politica în materie de export și de import. Acestea sunt rezumate în documentele referitoare la „Politica privind exporturile și importurile”, emise de Ministerul Comerțului o dată la cinci ani și actualizate regulat. Un document din cadrul politicii privind exporturile și importurile este relevant pentru PAR a acestui caz, și anume cel care se referă la perioada de la 1 septembrie 2004 la 31 martie 2009 („documentul privind politica exporturilor și importurilor 2004-2009”). În plus, GI stabilește, de asemenea, procedurile care reglementează politica exporturilor și importurilor 2004-2009 prin intermediul unui „Manual de proceduri – de la 1 septembrie 2004 la 31 martie 2009, volumul I” [„Manual de proceduri 2004-2009 (volumul I)”. Manualul de proceduri este, de asemenea, actualizat periodic.

V. Comunicarea informațiilor și observații privind procedura

- (10) GI și celelalte părți interesate au fost informate cu privire la faptele și considerațiile esențiale în baza cărora se intenționa să se propună modificarea nivelului taxei aplicabile celor doi producători cooperanți indieni și să se mențină măsurile existente pentru toate celelalte societăți care nu au colaborat în cadrul prezentei reexaminări intermediare parțiale. Aceștia li s-a acordat, de asemenea, un interval de timp rezonabil pentru observații. Toate documentele și observațiile înaintate au fost luate în considerare în mod corespunzător, astfel cum se arată mai jos.

B. PRODUSUL ÎN CAUZĂ

- (11) Produsul în cauză este același cu produsul la care se referă Regulamentul (CE) nr. 1628/2004, și anume electrozi de grafit de tipul celor folosiți pentru furnalele electrice, cu o densitate aparentă de 1,65 g/cm³ sau superioară și cu o rezistență electrică de 6,0 μΩ.m sau inferioară, care intră sub incidența codului NC ex 8545 11 00 și racorduri folosite pentru astfel de electrozi, care intră sub incidența codului NC ex 8545 90 90, importați fie împreună, fie separat, de proveniență indiană.

C. SUBVENȚII

I. Introducere

- (12) Pe baza informațiilor furnizate de GI și de producătorii-exportatori cooperanți, precum și a răspunsurilor la chestionarul Comisiei, au făcut obiectul anchetei următoarele sisteme, despre care se presupune că implică acordarea de subvenții:

- (14) Sistemul de scutire de impozit pe venit menționat anterior la litera (d) se bazează pe Legea impozitului pe venit din 1961, care este modificată anual prin Legea finanțelor.
- (15) Sistemul de scutire de la plata taxei pe energie electrică menționat anterior la litera (e) se bazează pe secțiunea 3-B a Legii privind taxa pe energie electrică pentru Madhya Pradesh din 1949.
- (16) În conformitate cu articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază antisubvenție, Comisia a invitat GI la consultări suplimentare privind atât sistemele modificate, cât și cele nemodificate, cu scopul de a clarifica situația de fapt în ceea ce privește pretensele sisteme și de a ajunge la o soluție convenabilă ambelor părți. Ca urmare a acestor consultări și în absența unei soluții convenabile ambelor părți în legătură cu aceste sisteme, Comisia a inclus toate aceste sisteme în ancheta privind acordarea subvențiilor.

II. Sisteme specifice

1. Sistemul autorizațiilor prealabile („AAS”)

(a) Temei juridic

- (17) Descrierea detaliată a sistemului se găsește la punctele 4.1.1-4.1.14 din documentul privind politica exporturilor și importurilor 2004-2009 și la capitolele 4.1-4.30 din Manualul de proceduri 2004-2009 (volumul I). Acest sistem era numit „sistemul licențelor prealabile” în ancheta de reexaminare anterioară, care a condus la instituirea, prin Regulamentul (CE) nr. 1628/2004, a taxei compensatorii definitive în vigoare actualmente.

(b) Eligibilitate

- (18) AAS constă în șase subsisteme, așa cum este descris mai jos, în detaliu. Aceste subsisteme se deosebesc, printre altele, în ceea ce privește eligibilitatea. Producătorii-exportatori și comercianții-exportatori „asociați” producătorilor sunt eligibili în cadrul AAS pentru „exporturile fizice” și „cerințele anuale”. Producătorii-exportatori care aprovizionează exportatorul final sunt eligibili în cadrul AAS pentru furnizările intermediare. Contractanții principali care efectuează aprovizionări categoriilor „exporturi estimate” menționate la punctul 8.2 din documentul privind politica exporturilor și importurilor 2004-2009, cum ar fi furnizorii unei unități axate pe export („EOU”), sunt eligibili pentru exporturile estimate din cadrul AAS. În fine, furnizorii intermediari ai producătorilor-exportatori sunt eligibili pentru avantajele legate de „exporturile estimate” din cadrul subsistemelor „bonuri de aprovizionare anticipată” („ARO”) și „acreditiv intern de tip «back to back»”.

(c) Aplicare practică

- (19) Autorizații prealabile pot fi eliberate pentru următoarele cazuri:

- (i) exporturi fizice: este vorba de principalul subsistem. Acesta permite importul cu scutire de taxe vamale al materiilor prime necesare pentru producerea unui produs de export specific. „Fizic” înseamnă, în acest context, că produsul de export trebuie să părăsească teritoriul indian. Licența menționează importurile autorizate și exporturile obligatorii, inclusiv tipul de produs de export;
- (ii) cerințe anuale: această autorizare nu este legată de un produs de export specific, ci de un grup mai larg de produse (de exemplu, produsele chimice și produsele conexe). Titularul licenței poate – în limitele unui plafon stabilit în funcție de rezultatele sale la export anterioare – să importe, cu scutire de taxe vamale, orice material destinat producerii oricărui produs aparținând unui astfel de grup de produse. El poate exporta orice produs din grupul de produse care utilizează astfel de materiale scutite de taxe vamale;

(iii) furnizări intermediare: acest subsistem se referă la cazurile în care doi producători intenționează să producă un singur produs de export și să împartă procesul de producție. Producătorul-exportator fabrică produsul intermediar. Acesta poate importa materii prime cu scutire de taxe vamale și poate obține, în acest scop, o autorizație prealabilă pentru furnizări intermediare. Exportatorul final finalizează producția și are obligația de a exporta produsul finit;

(iv) exporturi estimate: acest subsistem permite unui contractant principal să importe, cu scutire de taxe vamale, materialele care îi sunt necesare pentru producerea de bunuri care urmează să fie vândute ca „exporturi estimate” categoriilor de clienți prevăzute la punctul 8.2 literele (b)-(f), (g), (i) și (j) din documentul privind politica exporturilor și importurilor 2004-2009. Conform GI, exporturile estimate se referă la tranzacțiile în care produsele furnizate nu părăsesc țara. Anumite categorii de tranzacții de aprovizionare sunt considerate exporturi estimate cu condiția ca bunurile să fie fabricate în India, de exemplu, furnizarea de bunuri unităților axate pe export sau societăților situate într-o zonă economică specială („ZES”);

(v) ARO: titularul AAS care are intenția să se aprovizioneze cu materii prime de pe piața locală în loc să le importe direct are posibilitatea de a le procura în schimbul ARO. În acest caz, autorizațiile prealabile sunt validate ca ARO și sunt andosate furnizorului local în momentul livrării materiilor prime menționate în acestea. Andosarea acestor ARO permite furnizorului local să beneficieze de avantajele legate de „exporturile estimate” definite la punctul 8.3 din documentul privind politica exporturilor și importurilor 2004-2009 (AAS pentru furnizările intermediare/exporturile estimate, rambursarea taxelor vamale și rambursarea accizei finale pentru exporturile estimate). Mecanismul ARO constă în rambursarea impozitelor și a taxelor furnizorului în locul exportatorului final sub forma unei rambursări a taxelor vamale/a unor rambursări de taxe. Rambursarea impozitelor/taxelor este disponibilă atât pentru materiile prime naționale, cât și pentru cele importate;

(vi) acreditiv intern de tip „back to back”: acest subsistem reglementează, de asemenea, livrările naționale către un titular de autorizație prealabilă. Titularul unei autorizații prealabile poate solicita unei bănci să deschidă un acreditiv intern în favoarea unui furnizor local. Banca invalidează autorizația pentru importurile directe numai pentru valoarea și volumul materiilor prime obținute în țară, nu și ale celor importate. Furnizorul local va putea beneficia de avantajele legate de „exporturile estimate” definite la punctul 8.3 din documentul privind politica exporturilor și importurilor (AAS pentru furnizările intermediare/exporturile estimate, rambursarea taxelor vamale și rambursarea accizei finale pentru exporturile estimate).

- (20) S-a stabilit că, pe parcursul PAR, unul dintre exportatorii cooperanți a obținut concesiuni în cadrul primului subsistem, și anume AAS exporturi fizice. Prin urmare, nu este necesar să se stabilească dacă celelalte subsisteme pot face obiectul unor măsuri compensatorii sau nu.
- (21) După instituirea taxei compensatorii definitive în vigoare în prezent, prin Regulamentul (CE) nr. 1628/2004, GI a modificat sistemul de verificare aplicabil AAS. Mai concret, în scopul verificării de către autoritățile indiene, orice titular de autorizație prelabilă este obligat prin lege să țină „o contabilitate, în bună și convenită formă, privind consumul și utilizarea bunurilor importate cu scutire de taxe/procurate la nivel local” într-un format specific [capitolele 4.26, 4.30 și apendicele 23 din Manualul de proceduri 2004-2009 (volumul I)], adică un registru de consum real. Acest registru trebuie verificat de un expert-contabil extern/contabil de gestiune care eliberează un certificat care arată că registrele prevăzute și înregistrările relevante au fost examinate și că informația furnizată la apendicele 23 este adevărată și corectă din toate punctele de vedere. Cu toate acestea, dispozițiile de mai sus se aplică numai la autorizațiile prelabile eliberate începând cu 13 mai 2005. Pentru toate autorizațiile sau licențele prelabile eliberate înainte de această dată, se solicită titularilor să îndeplinească dispozițiile anterioare aplicabile privind verificarea, adică să țină o contabilitate în bună și convenită formă a consumului și a utilizării în baza licenței bunurilor importate în formatul specificat în apendicele 18 [capitolul 4.30 și apendicele 18 din Manualul de proceduri 2002-2007 (volumul I)].
- (22) În ceea ce privește subsistemul utilizat pe parcursul PAR de către producătorul-exportator cooperant, adică exporturile fizice, volumul și valoarea atât ale importurilor permise, cât și ale exporturilor obligatorii sunt stabilite de GI și înscrise pe autorizație. De asemenea, în momentul importului și al exportului, tranzacțiile corespunzătoare trebuie menționate pe autorizație de către funcționarii guvernamentali. Volumul importurilor permise în cadrul acestui subsistem este stabilit de GI pe baza unor norme standard de intrări și ieșiri (standard input-output norms „SION”). Norme standard de intrări și ieșiri există pentru majoritatea produselor, inclusiv produsul în cauză, și sunt publicate în Manualul de proceduri 2004-2009 (volumul II).
- (23) Materiile prime importate nu pot fi transferate și trebuie utilizate la fabricarea produsului de export. Obligația de export trebuie respectată într-un anumit termen de la eliberarea licenței (24 de luni, cu două prelungiri posibile, de 6 luni fiecare).
- (24) Ancheta de reexaminare a stabilit că licențele prelabile folosite pentru importul materiilor prime în cursul PAR fuseseră eliberate înainte de 13 mai 2005. În consecință, noile cerințe de verificare stipulate de autoritățile indiene în Manualul de proceduri 2004-2009 (volumul I) definite în considerentul 21 de mai sus, nu fuseseră încă testate în practică. Mai mult, societatea nu a putut demonstra că registrele necesare de consum real și de stocuri fuseseră ținute în formatul prevăzut în capitolul 4.30 și apendicele 18 din Manualul de proceduri 2002-2007 (volumul I), aplicabile licențelor prelabile eliberate înainte de 13 mai 2005. Ținându-se cont de această situație, se consideră că exportatorul care a făcut obiectul anchetei nu a putut demonstra că dispozițiile referitoare la exporturi și importuri corespunzătoare la momentul respectiv au fost îndeplinite.
- (d) **Observații formulate în urma comunicării informațiilor**
- (25) Exportatorul cooperant care a utilizat AAS în timpul PAR a argumentat că a prezentat de bună voie licențele prelabile utilizate, deși acestea erau eliberate înainte de 13 mai 2005, pentru a fi verificate de un contabil autorizat în conformitate cu cerințele Manualului de proceduri 2004-2009 (volumul I) și că acest lucru demonstrează că există acum un sistem de verificare adecvat în conformitate cu noile dispoziții ale Manualului de proceduri.
- (26) Într-adevăr, un certificat sub forma apendicelui 23 din Manualul de proceduri, semnat de un contabil autorizat și având data de 1 februarie 2008, a fost prezentat serviciilor Comisiei în timpul verificării la sediul societății. Cu toate acestea, având în vedere că licențele prelabile datau din 2004 și că noile dispoziții ale Manualului de proceduri nu li se aplicau, trebuie să se ajungă la concluzia că acesta a fost un exercițiu voluntar al societății, ceea ce nu demonstrează că un sistem eficient de verificare a fost de fapt pus în aplicare de către GI. Mai mult, nu s-a demonstrat că remiterea taxei excesive, așa cum a fost calculată de către contabilul autorizat, a avut loc în fapt prin restituirea către guvern.
- (e) **Concluzie**
- (27) Scutirea de taxe de import constituie o subvenție în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, și anume o contribuție financiară a GI, ceea ce a conferit un avantaj exportatorilor care au făcut obiectul anchetei.
- (28) În plus, AAS pentru exporturi fizice sunt condiționate prin lege de rezultatele la export și, prin urmare, sunt considerate specifice și susceptibile de a face obiectul unor măsuri compensatorii în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază. O societate nu poate obține niciun avantaj în cadrul acestor sisteme fără a încheia un angajament de export.
- (29) Subsistemul aplicat în cazul de față nu poate fi considerat un sistem autorizat cu rambursare a taxelor vamale sau un sistem cu rambursare a taxelor vamale pentru produsele de înlocuire în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Sistemul nu respectă normele stricte stipulate în anexa I litera (i), în anexa II (definiție și norme privind sistemele cu rambursare a taxelor vamale) și în anexa III (definiție și norme privind sistemele cu rambursare a taxelor vamale pentru produsele de înlocuire) la

regulamentul de bază. GI nu a aplicat în mod eficace niciun sistem sau procedură de verificare prin care să confirme dacă și ce cantitate de materii prime au fost consumate în fabricarea produsului exportat (anexa II partea II punctul 4 din regulamentul de bază și, în cazul sistemelor cu rambursare a taxelor vamale pentru produsele de înlocuire, anexa III partea II punctul 2 din regulamentul de bază). Normele SION în sine nu pot fi considerate un sistem de verificare a consumului real, deoarece nu permit GI să verifice cu suficientă precizie ce cantitate de materii prime a fost consumată în fabricarea produsului pentru export. În plus, GI nu a exercitat, pe parcursul PAR, un control eficace pe baza unui registru de consum real ținut în mod corect. În plus, GI nu a realizat o examinare suplimentară pe baza materiilor prime reale implicate, deși aceasta ar trebui realizată în mod normal, în absența aplicării eficace a unui sistem de verificare (anexa II partea II punctul 5 și anexa III partea II punctul 3 din regulamentul de bază).

- (30) Prin urmare, acest subsistem poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

(f) Calculul valorii subvenției

- (31) În absența unor sisteme permise cu rambursare a taxelor vamale sau a sistemelor cu rambursare a taxelor vamale pentru produse de înlocuire, avantajul care face obiectul măsurilor compensatorii este remiterea tuturor taxelor de import aplicate în mod normal asupra materiilor prime importate. În această privință, se observă că regulamentul de bază prevede măsuri compensatorii nu numai pentru remiterea „excesivă” de taxe. În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și anexa I litera (i) din regulamentul de bază, doar remiterea excesivă a taxelor poate face obiectul unor măsuri compensatorii, cu condiția să fie îndeplinite condițiile prevăzute în anexele II și III din regulamentul de bază. Totuși, aceste condiții nu au fost îndeplinite în cazul de față. Astfel, dacă se stabilește absența unui proces de monitorizare adecvat, excepția anterioară privind sistemele cu rambursarea taxelor vamale nu este aplicabilă și se aplică regula normală a măsurilor compensatorii aplicate la valoarea taxelor neplătite (venitul neperceput), mai degrabă decât o presupusă remitere excesivă. Așa cum se prevede în anexa II partea II și în anexa III partea II din regulamentul de bază, sarcina de a calcula astfel de remiteri excesive nu cade asupra autorității care efectuează ancheta. Dimpotrivă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază, aceasta trebuie doar să stabilească suficiente elemente de probă ca să respingă fiabilitatea unui pretins sistem de verificare.
- (32) Valoarea subvenției pentru exportatorul care a utilizat AAS a fost calculată pe baza taxelor de import nepercepute (taxa vamală de bază și taxa vamală suplimentară specială) pe materialele importate în cadrul subsistemului utilizat pentru produsul în cauză în cursul PAR (numărătorul). În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera

(a) din regulamentul de bază, costurile suportate în mod necesar pentru obținerea subvenției au fost deduse din valoarea subvenției pe baza depunerii unor cereri justificate. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost alocată în funcție de cifra de afaceri la export generată de produsul în cauză în cursul PAR (numitorul), deoarece subvenția este condiționată de rezultatele la export și nu s-a acordat în funcție de cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

- (33) Nivelul subvenției stabilite cu privire la acest sistem în cursul PAR pentru producătorul cooperant în cauză se ridică la 0,3 %.

2. Sistemul de credite pentru taxe de import (Duty Entitlement Passbook Scheme „DEPBS”)

(a) Temei juridic

- (34) Descrierea detaliată a acestui sistem se regăsește la punctul 4.3 din documentul privind politica exporturilor și importurilor 2004-2009 și în capitolul 4 din Manualul de proceduri 2004-2009 (volumul I).

(b) Eligibilitate

- (35) Orice producător-exportator sau comerciant-exportator este eligibil în cadrul acestui sistem.

(c) Aplicare practică a DEPBS

- (36) Orice exportator eligibil poate solicita credite DEPBS care se calculează ca procent din valoarea produselor exportate în cadrul acestui sistem. Autoritățile indiene au stabilit astfel de rate DEPBS pentru majoritatea produselor, inclusiv pentru produsul în cauză. Acestea sunt stabilite în funcție de SION, ținând seama de partea estimată de materii prime importate din produsul exportat și de efectul taxelor vamale aplicabile acestor importuri, indiferent dacă taxele de import au fost realmente plătite sau nu.
- (37) Pentru a fi eligibilă pentru acordarea de beneficii în cadrul acestui sistem, o societate trebuie să exporte. În momentul tranzacției de export, exportatorul trebuie să prezinte o declarație prin care să comunice autorităților indiene că exportul se efectuează în cadrul DEPBS. Pentru ca bunurile să poată fi exportate, autoritățile vamale indiene eliberează, în cursul procedurii de expediere, un aviz de expediere. Acest document indică, printre altele, valoarea creditului DEPBS care trebuie acordat pentru această tranzacție de export. În acest stadiu, exportatorul cunoaște avantajul de care urmează să beneficieze. Odată ce autoritățile vamale eliberează un aviz de expediere, GI nu mai are niciun mijloc să influențeze acordarea unui credit DEPBS. Nivelul DEPBS relevant pentru a calcula beneficiul este cel aplicat la data declarației de export.

- (38) Creditele DEPBS pot fi transferate liber și au o valabilitate de până la 12 luni de la data acordării lor. Acestea pot fi folosite pentru plata taxelor vamale datorate pentru orice import ulterior de mărfuri nesupuse restricțiilor la import, cu excepția mijloacelor de producție. Produsele astfel importate pot fi vândute pe piața internă (fiind supuse impozitelor pe vânzări) sau utilizate altfel.
- (39) Cererile de credite DEPBS se prezintă în format electronic și pot acoperi un număr nelimitat de tranzacții de export. În realitate, nu există un termen strict pentru a solicita credite DEPBS. Sistemul electronic utilizat pentru gestionarea DEPBS nu exclude în mod automat tranzacțiile de export efectuate după termenul de depunere a cererilor menționat în capitolul 4.47 din Manualul de proceduri 2004-2009 (volumul I). Mai mult, așa cum se prevede clar în capitolul 9.3 din Manualul de proceduri 2004-2009 (volumul I), cererile primite după expirarea termenelor de depunere pot fi întotdeauna luate în considerare cu instituirea unei taxe de penalizare (10 % din credit).
- (d) Observații formulate în urma comunicării informațiilor
- (40) Un exportator cooperant a argumentat că toate creditele DEPBS obținute de către societate au fost utilizate pentru a importa materiale folosite la fabricarea produsului în cauză, cu toate că s-a permis, în principiu, utilizarea lor în alte scopuri, așa cum s-a menționat mai sus. Acest exportator a indicat că, prin urmare, utilizarea efectivă a DEPBS de către societate era, în acea privință, în conformitate cu un sistem normal cu rambursare a taxelor vamale și că, prin urmare, doar remiterea excesivă, dacă există, ar trebui să facă obiectul unor măsuri compensatorii. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și anexa I litera (i) din regulamentul de bază, remiterea excesivă a taxelor poate face obiectul unor măsuri compensatorii doar dacă condițiile prevăzute în anexele II și III la regulamentul de bază sunt îndeplinite. Aceste condiții, așa cum s-a explicat în considerentul 43, nu au fost îndeplinite în cazul de față. Astfel, se aplică regula normală a măsurilor compensatorii aplicate la valoarea taxelor neplătite (venitul neperceptat), mai degrabă decât o presupusă remitere excesivă.
- (e) Concluzii privind DEPBS
- (41) Sistemul DEPBS acordă subvenții în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Creditele DEPBS reprezintă o contribuție financiară a GI, deoarece, în final, ele sunt utilizate pentru plata taxelor de import, GI renunțând astfel la venituri vamale exigibile în mod normal. În plus, creditele DEPBS conferă exportatorului un avantaj prin ameliorarea lichidității societății. Sistemul DEPBS este condiționat prin lege de rezultatele la export.
- (42) Sistemul DEPBS este condiționat prin lege de rezultatele la export și, prin urmare, este considerat specific și susceptibil de a face obiectul unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.
- (43) Acest sistem nu poate fi considerat un sistem autorizat cu rambursare a taxelor vamale sau un sistem cu rambursare a taxelor vamale pentru produsele de înlocuire în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Sistemul nu respectă normele stricte stipulate în anexa I litera (i), în anexa II (definiție și norme privind sistemele cu rambursare a taxelor vamale) și în anexa III (definiție și norme privind sistemele cu rambursare a taxelor vamale pentru produsele de înlocuire) la regulamentul de bază. Nimic nu obligă exportatorul să consume efectiv în procesul de producție bunurile importate scutite de taxe vamale, iar valoarea creditelor nu se calculează în funcție de cantitatea reală de materii prime utilizate. În plus, nu există niciun sistem sau procedură prin care s-ar putea verifica ce materii prime sunt consumate în procesul de producție a produsului exportat sau dacă s-a realizat o plată excesivă de taxe de import, în sensul literei (i) din anexa I și al anexelor II și III la regulamentul de bază. În fine, exportatorii pot beneficia de avantajele DEPBS indiferent dacă importă sau nu materii prime. Pentru a obține avantajul, exportatorul trebuie pur și simplu să exporte bunuri, fără a fi nevoie să facă dovada că a importat materii prime. Astfel, chiar și exportatorii ale căror materii prime sunt de origine națională și care nu importă niciunul dintre bunurile utilizate ca materii prime pot încă beneficia de avantajele sistemului DEPBS.
- (f) Calculul valorii subvenției
- (44) În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) și articolul 5 din regulamentul de bază, valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată în ceea ce privește avantajul conferit beneficiarului, astfel cum a fost constatat în perioada anchetei de reexaminare. În această privință, s-a considerat că avantajul era conferit beneficiarului în momentul tranzacției de export efectuate în temeiul acestui sistem. În acest moment, GI poate renunța să mai perceapă taxe vamale, ceea ce constituie o contribuție financiară în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Odată ce autoritățile vamale eliberează un aviz de expediere care indică, printre altele, valoarea creditului DEPBS care trebuie acordat pentru această tranzacție de export, GI nu mai are niciun mijloc prin care să influențeze acordarea subvenției și valoarea acesteia. În plus, producătorii-exportatori cooperanți au înscris creditele DEPBS ca profit, în conformitate cu principiile „contabilității de angajamente”, în momentul tranzacției de export.
- (45) Pe baza depunerii unor cereri justificate, costurile suportate în mod necesar pentru a beneficia de subvenție au fost deduse din creditele astfel stabilite pentru a obține valoarea subvenției (numărător), în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost repartizată pe cifra de afaceri totală realizată la export în perioada anchetei de reexaminare (numitor), deoarece subvenția este subordonată rezultatelor la export și nu a fost acordată în funcție de cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

(46) Nivelurile subvenției stabilite cu privire la acest sistem pe parcursul PAR pentru producătorii-exportatori cooperanți se ridică la 6,2 % și 5,7 %.

3. Sistemul taxelor preferențiale la importul de mijloace de producție (Export Promotion Capital Goods Scheme, „EPCGS”)

(a) Temei juridic

(47) Descrierea detaliată a EPCGS se regăsește în capitolul 5 din documentul privind politica exporturilor și importurilor 2004-2009 și în capitolul 5 din Manualul de proceduri 2004-2009 (volumul I).

(b) Eligibilitate

(48) Pot beneficia de acest sistem producătorii-exportatori, comercianții-exportatori „asociați” producătorilor și furnizorilor de servicii.

(c) Aplicare practică

(49) Sub rezerva unei obligații de export, societățile sunt autorizate să importe mijloace de producție (noi și, din aprilie 2003, mijloace de producție uzate, vechi de până la 10 ani) cu un nivel al taxei redus. În acest scop, GI eliberează la cerere o licență EPCGS în schimbul achitării unei taxe. Până la 31 martie 2000, se aplica un nivel efectiv al taxelor de 11 % (inclusiv o suprataxă de 10 %) și, pentru importurile cu valoare ridicată, un nivel zero al taxelor. Din aprilie 2000, sistemul prevede un nivel redus al taxelor de import de 5 %, care se aplică tuturor mijloacelor de producție importate în temeiul acestui sistem. Pentru a respecta obligația de export, mijloacele de producție importate trebuie utilizate pentru a produce o anumită cantitate de bunuri pentru export într-o perioadă dată.

(50) Titularul licenței EPCGS poate, de asemenea, să obțină mijloacele de producție în țară. Într-un astfel de caz, producătorul local de mijloace de producție poate beneficia de avantaj pentru importul scutit de taxe vamale al componentelor necesare pentru producerea acestor mijloace de producție. Invers, producătorul local poate cere titularului licenței EPCGS avantajul exporturilor estimate pentru furnizarea mijloacelor de producție.

(d) Concluzie privind sistemul EPCGS

(51) Sistemul EPCGS acordă subvenții în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Reducerea taxelor reprezintă o contribuție financiară a GI, deoarece prin această concesie GI renunță la venituri vamale exigibile în mod normal. În plus, reducerea taxelor conferă exportatorilor un avantaj, ameliorând lichiditatea societății prin taxele de import economisite.

(52) În plus, EPCGS este condiționat prin lege de rezultatele la export, deoarece aceste licențe nu pot fi obținute fără

angajamentul de a exporta. Prin urmare, se consideră că EPCGS este specific și susceptibil de a face obiectul unor măsuri compensatorii în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.

(53) În fine, acest sistem nu poate fi considerat un sistem autorizat cu rambursare a taxelor vamale sau un sistem cu rambursare a taxelor vamale pentru produsele de înlocuire în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Mijloacele de producție nu sunt acoperite de astfel de sisteme, astfel cum prevede anexa I litera (i) din regulamentul de bază, deoarece nu se consumă în procesul de fabricație a produselor exportate.

(e) Calculul valorii subvenției

(54) În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază, valoarea subvenției a fost calculată pe baza taxelor vamale neachitate pentru mijloacele de producție importate repartizate pe o perioadă care corespunde perioadei normale de amortizare a acestor mijloace de producție. În conformitate cu practicile obișnuite, valoarea astfel calculată, care se poate atribui PAR, a fost ajustată prin adăugarea dobânzii corespunzătoare acestei perioade, astfel încât să reflecte întreaga valoare a beneficiului în timp. Rata dobânzii comerciale pe termen lung în perioada anchetei de reexaminare din India a fost considerată adecvată acestui scop. Pe baza depunerii unor cereri justificate, costurile suportate în mod necesar pentru a beneficia de subvenție au fost deduse din această sumă pentru a obține valoarea subvenției (numărător), în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază. În conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost repartizată pe cifra de afaceri realizată la export în perioada anchetei de reexaminare (numitor), deoarece subvenția este condiționată de rezultatele la export și nu a fost acordată în funcție de cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

(55) Nivelurile subvenției stabilite cu privire la acest sistem pe parcursul PAR pentru producătorii cooperanți se ridică la 0,7 % și 0,3 %.

(f) Observații formulate în urma comunicării informațiilor

(56) Un exportator cooperant a evidențiat o greșeală în metodologia utilizată inițial pentru a calcula avantajele EPCGS, în special în ceea ce privește valoarea dobânzii aplicate. Această greșeală, care i-a afectat pe ambii exportatori cooperanți, a fost corectată.

4. Sistemul scutirii de impozit pe venit (Income Tax Exemption Scheme, „ITES”)

Secțiunea 80HHC din Legea impozitului pe venit 1961 (Income Tax Act, „ITA”)

(57) În cadrul acestui sistem, exportatorii puteau beneficia de o scutire parțială de la plata impozitului pe profit realizat din vânzările la export. Temeiul juridic al acestei scutiri este prevăzut în secțiunea 80HHC din ITA.

(58) Această dispoziție a fost eliminată începând cu anul de evaluare 2005-2006 (exercițiul financiar de la 1 aprilie 2004 la 31 martie 2005); astfel, secțiunea 80HHC din ITA nu mai conferă niciun avantaj după 31 martie 2004. Producătorii-exportatori cooperanți nu au beneficiat de niciun avantaj în cadrul acestui sistem pe perioada anchetei de reexaminare. În consecință, deoarece sistemul a fost retras, nu va face obiectul unor măsuri compensatorii, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din regulamentul.

Secțiunea 80 I A din ITA

(a) Temei juridic

(59) Sistemul se bazează pe secțiunea 80 I A din ITA. Această dispoziție a fost inclusă în ITA prin Legea finanțelor din 2001.

(b) Eligibilitate

(60) Secțiunea 80 I A din ITA se aplică societăților angajate în crearea de facilități pentru infrastructură, inclusiv generarea și distribuția de energie electrică, în orice regiune a Indiei.

(c) Aplicare practică

(61) În conformitate cu dispozițiile secțiunii 80 I A din ITA, o sumă corespunzătoare profitului rezultat din activitățile de generare a energiei electrice este scutit de impozit pe profit pentru 10 ani consecutivi din primii 15 ani de funcționare a unității generatoare. Unitatea în cauză trebuie să fie nouă și să fi început să funcționeze în perioada 1 aprilie 2003-31 martie 2010.

(62) Calculul deducerii impozitului pe venit face parte din declarația de impunere anuală a societății și este auditată împreună cu profiturile și pierderile societății, precum și cu alte situații financiare. Acesta trebuie să respecte normele prevăzute de ITA, și anume valoarea contabilă a energiei electrice generate trebuie să reflecte valoarea sa de piață. Autoritățile financiare au rolul de a verifica dacă calculul deducerii impozitului pe venit respectă normele ITA și conturile auditate ale societății. Ancheta a evidențiat elemente de probă conform cărora autoritățile au verificat calculul în practică și au efectuat ajustări la calcule acolo unde se impunea.

(63) Ancheta a arătat că ambii producători-exportatori care au făcut obiectul anchetei au înființat uzine care produc energie electrică pentru consumul propriu în cadrul unităților de producție a grafitului. Prin urmare, ei au cerut deducerea corespunzătoare a impozitului pe venit, în conformitate cu dispozițiile ITA.

(d) Concluzii privind ITES în cadrul secțiunii 80 I A din ITA

(64) Scutirea de impozit pe venit este o subvenție în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al arti-

colului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, și anume o contribuție financiară a GI, care a conferit un avantaj exportatorilor care au făcut obiectul anchetei.

(65) Totuși, ancheta a evidențiat că accesul la ITES în conformitate cu secțiunea 80 I A din ITA nu este limitat pentru anumite întreprinderi în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază. Acest sistem pare să fie disponibil pentru toate societățile, pe baza unor criterii obiective. De asemenea, nu a fost identificat niciun alt element de probă, în acest caz, care să indice că sistemul este specific.

(66) În plus, sistemul este asociat unui produs (energia electrică) altul decât produsul în cauză și, astfel, avantajele din cadrul sistemului sunt obținute pe baza unei activități care nu este producția sau vânzarea produsului în cauză. În aceste condiții, se consideră că orice avantaje conferite exportatorilor implicați în cadrul acestui sistem nu trebuie să facă obiectul unor măsuri compensatorii.

5. Scutirea de la plata taxei pe energie electrică (Electricity Duty Exemption, „EDE”)

(67) În conformitate cu Politica de promovare industrială din 2004, statul Madhya Pradesh („MP”) oferă scutire de la plata taxei pe energie electrică societăților industriale care investesc în generarea de energie electrică pentru nevoi proprii.

(a) Temei juridic

(68) Descrierea sistemului de scutire de la plata taxei pe energie electrică aplicat de Guvernul MP este expus în secțiunea 3-B din Legea privind taxa pe energie electrică din 1949.

(b) Eligibilitate

(69) Orice industrie aflată sub jurisdicția Guvernului MP care investește în uzine noi care produc energie electrică pentru consumul propriu.

(c) Aplicare practică

(70) În conformitate cu o notificare din 29 septembrie 2004 a Guvernului MP, societățile sau persoanele care investesc în uzine noi de cogenerare a energiei electrice cu o capacitate de peste 10 KW pot obține de la Inspectoratul pentru energie electrică din MP un certificat de scutire de la plata taxei pe energie electrică. Scutirea se acordă exclusiv pentru energia electrică generată pentru consum propriu și numai dacă uzina nouă nu înlocuiește una mai veche. Scutirea se acordă pe o perioadă de cinci ani.

(71) O notificare a Guvernului MP, datată 5 aprilie 2005, a scutit uzina nouă, înființată de unul dintre producătorii-exportatori cooperanți în ancheta în cauză, de la plata taxei pe energie electrică pe o perioadă de zece ani.

(d) **Observații formulate în urma comunicării informațiilor**

- (72) Exportatorul cooperant căruia i s-a acordat o scutire de la plata taxei pe energie electrică a indicat că sistemul EDE nu este specific și că este aplicat fără discriminare tuturor societăților eligibile. Conform exportatorului, politica inițială de acordare a unei scutiri pentru cinci ani a fost revizuită ulterior de Guvernul statului Madhya Pradesh pentru a conferi o scutire pentru zece ani. Cu toate acestea, nicio notificare publicată a unei astfel de schimbări a politicii nu a fost prezentată nici de exportatorul cooperant, nici de GI în cadrul răspunsurilor lor.

(e) **Concluzie privind sistemul EDE**

- (73) Acest sistem constituie o subvenție în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și al articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Acesta reprezintă o contribuție financiară a Guvernului MP, deoarece acest stimulente reduce veniturile publice în mod normal exigibile. În plus, acesta conferă un avantaj societății căreia i se acordă.
- (74) Deși Politica de promovare industrială din 2004 și notificarea din 29 septembrie 2004 a Guvernului MP prevăd o perioadă de scutire de cinci ani, producătorului-exportator în cauză i s-a acordat o scutire de 10 ani. Prin urmare, acest stimulente nu pare să se acorde în funcție de criterii și condiții stabilite clar de o lege, un regulament sau orice alt document oficial.

(f) **Calculul valorii subvenției**

- (75) Beneficiul producătorului-exportator a fost calculat pe baza nivelului taxei pe energie electrică datorată în mod normal pe perioada anchetei de reexaminare, dar care a rămas neachitată în conformitate cu acest sistem. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, valoarea subvenției (numărătorul) a fost repartizată apoi în funcție de cifra totală a vânzărilor pe perioada anchetei de reexaminare (numitorul), deoarece se referă la toate vânzările, atât în plan intern, cât și la export, și deoarece nu s-a acordat în funcție de cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.
- (76) S-a stabilit astfel o marjă a subvenției de 0,7 % pentru o societate care a beneficiat de avantaje în cadrul EDE.

III. Valoarea subvențiilor care fac obiectul măsurilor compensatorii

- (77) Se reamintește că, prin Regulamentul (CE) nr. 1628/2004, valoarea subvențiilor care fac obiectul măsurilor compensatorii, exprimate *ad valorem*, se ridică la 15,7 % și, respectiv, 7 % pentru cei doi producători-exportatori care au cooperat în cadrul prezentei reexaminări intermediare parțiale.
- (78) În perioada prezentei reexaminări intermediare parțiale, valorile subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii, exprimate *ad valorem*, erau astfel cum sunt prezentate în lista de mai jos:

Societate	ALS	DEPBS	EPCGS	EDE	Total
Graphite India Ltd	nimic	6,2 %	0,1 %	nimic	6,3 %
HEG Ltd	0,3 %	5,7 %	0,5 %	0,7 %	7,2 %

IV. Măsuri compensatorii

- (79) În conformitate cu dispozițiile articolului 19 din regulamentul de bază antisubvenție și în temeiul prezentei reexaminări intermediare parțiale enunțate la punctul 3 al avizului de inițiere, se stabilește că nivelul de subvenționare pentru producătorii cooperanți s-a schimbat; în consecință, nivelul taxei compensatorii impuse prin Regulamentul (CE) nr. 1628/2004 trebuie modificat corespunzător.
- (80) Taxa compensatorie reexaminată a rezultat din anchetele paralele antisubvenție și antidumping („anchetele inițiale”). În conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din regulamentul de bază și articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene⁽¹⁾, taxele antidumping instituite de Regulamentul (CE) nr. 1629/2004 au fost modificate în măsura în care valorile subvențiilor și marjele de dumping erau generate de aceeași situație.
- (81) Sistemele de subvenții care au făcut obiectul anchetei și au fost considerate susceptibile să facă obiectul unor măsuri compensatorii în procedura actuală de reexaminare, cu excepția EDE, au constituit subvenții la export în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ JO L 56, 6.3.1996, p. 1.

- (82) Prin urmare, se impune reajustarea taxei antidumping pentru a reflecta noile niveluri ale subvenționării identificate de prezenta reexaminare, în ceea ce privește subvențiile la export. În plus, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază, nivelul taxelor compensatorii nu ar trebui să depășească marja de eliminare a prejudiciului evidențiat de ancheta inițială. La fel ca în ancheta inițială, dat fiind nivelul înalt de cooperare (100 %), marja reziduală a subvențiilor a fost stabilită la nivelul societății cu cea mai înaltă marjă individuală.
- (83) Astfel, nivelurile taxelor compensatorii și antidumping ar trebui modificate după cum urmează:

Societate	Marja subvenției	Marja de dumping	Marja de eliminare a prejudiciului	Taxă compensatorie	Taxă antidumping
Graphite India Ltd	6,3 %	31,1 %	15,7 %	6,3 %	9,4 %
HEG Ltd	7,2 %	24,4 %	7,0 %	7,0 %	0 %
Toate celelalte	7,2 %	31,1 %	15,7 %	7,2 %	8,5 %

(84) Un exportator cooperant a indicat că, deoarece prezenta reexaminare intermediară parțială s-a limitat la nivelul subvenționării, taxele antidumping nu ar trebui modificate.

(85) În această privință, se reamintește că avizul de inițiere al prezentei reexaminări a menționat că „pentru acele societăți care sunt supuse atât măsurilor antidumping cât și celor compensatorii, măsura antidumping poate fi modificată în consecință, dacă apare o schimbare a măsurii compensatorii”. Modificarea taxelor antidumping nu este rezultatul unor noi constatări referitoare la nivelul de dumping, ci o consecință automată a faptului că marjele inițiale de dumping fuseseră modificate pentru a reflecta nivelul subvențiilor la export identificate și că acestea din urmă au fost acum revizuite.

(86) Nivelurile taxelor compensatorii individuale ale societăților specificate în prezentul regulament reflectă situația constatată în cursul reexaminării intermediare parțiale. Astfel, acestea sunt aplicabile exclusiv importurilor produsului în cauză fabricat de aceste societăți. Importurile produsului în cauză fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în dispozitivul prezentului regulament, inclusiv entitățile asociate celor menționate în mod specific, nu pot beneficia de aceste niveluri și se vor supune nivelului taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți”.

(87) Orice cerere prin care se solicită aplicarea acestor niveluri ale taxelor compensatorii individuale (de exemplu, ca urmare a schimbării numelui entității sau a creării unor entități de producție sau vânzare noi) vor fi adresate imediat Comisiei⁽¹⁾, împreună cu toate informațiile relevante, în special orice modificare privind activitățile

societății legate de producție, vânzări în plan intern sau la export asociate, de exemplu, cu respectiva schimbare de nume sau cu respectiva schimbare a entităților de producție și de vânzare. Prin prezenta, Comisia este împuternicită, dacă este cazul și după consultarea comitetului consultativ, să modifice regulamentul în mod corespunzător prin actualizarea listei de societăți care beneficiază de niveluri individuale ale taxei,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1628/2004, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Nivelul taxei compensatorii definitive aplicabile prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, pentru produsele fabricate de societățile enumerate mai jos, se stabilește după cum urmează:

Societate	Taxă definitivă	Cod adițional TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta — 700016, West Bengal	6,3 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector- 1, Noida — 201301, Uttar Pradesh	7,0 %	A531
Toate celelalte	7,2 %	A999”

⁽¹⁾ European Commission, Directorate General for Trade, Directorate H, Office N-105 4/92, 1049 Bruxelles, Belgia.

Articolul 2

La articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1629/2004, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, pentru produsele fabricate de societățile enumerate mai jos, se stabilește după cum urmează:

Societate	Taxă definitivă	Cod adițional TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta — 700016, West Bengal	9,4 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector- 1, Noida — 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Toate celelalte	8,5 %	A999”

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
M. BARNIER

REGULAMENTUL (CE) NR. 1355/2008 AL CONSILIULUI

din 18 decembrie 2008

de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ („regulamentul de bază”), în special articolul 9,

având în vedere propunerea Comisiei prezentată după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

A. MĂSURILE PROVIZORII

- (1) La 20 octombrie 2007, Comisia a anunțat, printr-un avis publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, inițierea unei proceduri antidumping privind importurile în Comunitate de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”) ⁽²⁾. La 4 iulie 2008, Comisia a impus, prin Regulamentul (CE) nr. 642/2008 ⁽³⁾ (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”), o taxă antidumping provizorie la importurile de anumite citrice preparate sau conservate originare din RPC.
- (2) Procedura a fost inițiată ca urmare a unei plângeri depuse la 6 septembrie 2007 de Federația națională spaniolă a asociațiilor din industria fructelor și legumelor transformate (FNACV) („reclamantul”) în numele producătorilor care reprezintă 100 % din producția comunitară totală de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.). Plângerea conținea elemente de probă ale existenței unui dumping la produsul în cauză și a unui prejudiciu important cauzat din acest motiv, iar acestea au fost considerate suficiente pentru a justifica inițierea unei proceduri.
- (3) În conformitate cu considerentul 12 din regulamentul provizoriu, ancheta privind dumpingul și prejudiciul a cuprins perioada 1 octombrie 2006-30 septembrie

2007 (denumită în continuare „perioada de anchetă” sau „PA”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a cuprins perioada de la 1 octombrie 2002 până la sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada luată în considerare”).

- (4) La 9 noiembrie 2007, Comisia a decis ca importurile de același produs originar din RPC să facă obiectul înregistrării prin Regulamentul (CE) nr. 1295/2007 ⁽⁴⁾.
- (5) Se reamintește că împotriva aceluiași produs au fost în vigoare măsuri de salvagardare până la 8 noiembrie 2007. Comisia a instituit, prin Regulamentul (CE) nr. 1964/2003 ⁽⁵⁾, măsuri de salvagardare provizorii împotriva importurilor de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.). Au urmat măsuri de salvagardare definitive, instituite prin Regulamentul (CE) nr. 658/2004 ⁽⁶⁾ („regulamentul privind măsurile de salvagardare”). Atât măsurile de salvagardare provizorii, cât și cele definitive au constat într-un contingent tarifar, respectiv o taxă datorată numai dacă volumul importurilor libere de taxă a fost atins.

B. PROCEDURA ULTERIOARĂ

- (6) Ca urmare a impunerii de taxe antidumping provizorii la importurile de produs în cauză originar din RPC, mai multe părți interesate au prezentat observații în scris. De asemenea, părților care au solicitat li s-a oferit posibilitatea de a fi audiate.
- (7) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatarea sa definitivă. În special, Comisia a încheiat ancheta în ceea ce privește aspectele legate de interesul comunitar. În legătură cu aceasta, s-au întreprins vizite de verificare la sediile următorilor importatori neafiliați în Comunitate:
- Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co KG), Hamburg, Germania;
 - Hüpeden & Co (GmbH & Co), Hamburg, Germania;
 - I. Schroeder KG. (GmbH & Co), Hamburg, Germania;

⁽¹⁾ JO L 56, 6.3.1996, p. 1.⁽²⁾ JO C 246, 20.10.2007, p. 15.⁽³⁾ JO L 178, 5.7.2008, p. 19.⁽⁴⁾ JO L 288, 6.11.2007, p. 22.⁽⁵⁾ JO L 290, 8.11.2003, p. 3.⁽⁶⁾ JO L 104, 8.4.2004, p. 67.

— Zumdieck GmbH, Paderborn, Germania;

— Gaston spol. s r.o., Zlin, Republica Cehă.

- (8) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a intenționat recomandarea impunerii unei taxe antidumping definitive la importurile de produs în cauză originar din RPC și perceperea cu titlu definitiv a sumelor depuse sub formă de taxă provizorie. Părților li s-a acordat, de asemenea, o perioadă de timp în care să poată prezenta observații ulterioare acestei informări.
- (9) Unii importatori au propus o întâlnire comună a tuturor părților interesate, în conformitate cu articolul 6 alineatul (6) din regulamentul de bază; cu toate acestea, una dintre părțile interesate a refuzat.
- (10) Observațiile transmise oral și în scris prezentate de părțile interesate au fost examinate și luate în considerare după caz.

C. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

- (11) Doi importatori neafiliați din CE au susținut că anumite tipuri de mandarine ar trebui să fie excluse din definiția produsului în cauză, fie datorită nivelului de dulceață al acestora, fie datorită ambalajului acestora atunci când se trimit la export. În această privință, se remarcă faptul că aceste afirmații nu au fost însoțite de niciun fel de informații verificabile sau date care să probeze că aceste tipuri posedă caracteristici care le diferențiază de produsul în cauză. Se remarcă, de asemenea, că diferențele de ambalare nu pot fi considerate drept un element esențial la definirea produsului în cauză, mai ales că formatele de ambalare au fost deja luate în considerare la definirea produsului în cauză, după cum se menționează în considerentul 16 din regulamentul provizoriu. Prin urmare, aceste argumente se resping.

D. EȘANTIONAREA

1. Eșantionarea producătorilor-exportatori din RPC

- (12) Doi importatori din CE neafiliați nu au fost de acord că producătorii-exportatori chinezi selectați în eșantion

reprezintă 60 % din totalul exporturilor către Comunitate. Cu toate acestea, ei nu au putut să furnizeze nicio informație verificabilă prin care să demonstreze lipsa de acuratețe a informațiilor prezentate în vederea eșantionării de către producătorii-exportatori chinezi cooperanți, informații confirmate în mare măsură în continuarea anchetei. Prin urmare, argumentul se respinge.

- (13) Trei producători-exportatori cooperanți au prezentat observații prin care susțin că societățile afiliate lor sunt producători-exportatori ai produsului în cauză și ar trebui, prin urmare, să fie incluse în anexa producătorilor-exportatori cooperanți. S-a considerat că aceste cereri sunt întemeiate și s-a luat decizia de a se revizui anexa relevantă în consecință. Un importator din CE neafiliat a susținut că exporturile către CE prin intermediul comercianților ar trebui să primească în mod automat permisiunea de a beneficia de măsurile aplicate producătorilor-exportatori chinezi. În această privință, se remarcă faptul că măsurile antidumping se instituie asupra produselor fabricate de către producătorii-exportatori din țara care face obiectul anchetei și care sunt exportate către CE (indiferent de societatea care le comercializează), și nu asupra unor entități antreprenoriale angajate numai în activități comerciale. În consecință, argumentul a fost respins.

E. DUMPINGUL

1. Tratamentul de societate care funcționează în condițiile economiei de piață (TEP)

- (14) Niciun producător-exportator chinez nu a prezentat observații cu privire la constatările referitoare la TEP după impunerea de măsuri provizorii. În absența oricăror observații relevante, se confirmă considerentele 29-33 din regulamentul provizoriu.

2. Tratamentul individual

- (15) În absența oricăror observații relevante, se confirmă considerentele 34-37 din regulamentul provizoriu, referitoare la tratamentul individual.

3. Valoarea normală

- (16) Se reamintește că determinarea valorii normale s-a bazat pe datele furnizate de industria comunitară. Aceste date au fost verificate la sediile producătorilor comunitari cooperanți.

- (17) După impunerea de măsuri provizorii, toți cei trei producători-exportatori chinezi care au făcut parte din eșantion și doi importatori din CE neafiliați au pus sub semnul întrebării folosirea prețurilor industriei comunitare la calcularea valorii normale. S-a afirmat că valoarea normală ar fi trebuit să fie calculată pe baza costurilor de producție din RPC, luându-se în considerare orice ajustare corespunzătoare diferențelor între piața CE și cea a RPC. În această privință, se observă că folosirea informațiilor dintr-o economie care nu funcționează după regulile pieței și în special a celor provenite de la societăți cărora nu li s-a acordat TEP ar fi contrară dispozițiilor articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază. Prin urmare, argumentul se respinge. S-a afirmat, de asemenea, că datele cu privire la prețurile din toate celelalte țări importatoare sau informații relevante publicate ar fi putut să fie soluții rezonabile, având în vedere lipsa cooperării de țară analogă. Cu toate acestea, astfel de informații generale, spre deosebire de datele folosite de Comisie, nu ar fi putut să fie verificate și confirmate în ceea ce privește acuratețea lor, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 alineatul (8) din regulamentul de bază. Prin urmare, argumentul se respinge. Nu s-a adus niciun alt argument care ar fi putut să pună la îndoială faptul că metodologia folosită de către Comisie este conformă cu dispozițiile articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază și, în mod special, faptul că, în acest caz particular, aceasta constituie singura bază rezonabilă pentru calculul valorii normale avută la dispoziție.
- (18) În absența oricăror alte observații, se confirmă considerentele 38-45 din regulamentul provizoriu.

4. Prețul de export

- (19) După impunerea de măsuri provizorii, unul dintre producătorii-exportatori cooperanți chinezi care făcea parte din eșantion, a afirmat că prețul său de export ar trebui ajustat pentru a se ține cont de anumite elemente de cost (în special cel al transportului oceanic). În această privință, se observă că această chestiune a fost discutată în timpul verificării la fața locului, atât în ceea ce privește această societate, cât și în ceea ce privește celelalte societăți cuprinse în eșantion. Cu această ocazie, fiecare societate a furnizat informații cu privire la costurile respective. Suma pretinsă acum de către societate este considerabil mai mare decât suma raportată inițial. Se observă că această nouă pretenție se bazează numai pe o declarație din partea unui transportator și nu reflectă date referitoare la o tranzacție reală. Niciunul dintre ceilalți producători-exportatori care au făcut parte din eșantion nu a pus sub semnul întrebării cifrele folosite în legătură cu transportul oceanic. Mai mult, din cauza prezentării târzii, această pretenție nu a putut fi verificată. În mod special, ajustarea cerută nu are legătură cu niciun set de date existent deja în dosar. Cu toate acestea, ca urmare a acestei cereri, Comisia a revizuit suma referitoare la costul respectiv, ținând cont de importanța specială a acestui cost în tranzacțiile de export către CE raportate de societate. Ca urmare, Comisia a ajuns la concluzia că este mai potrivit să utilizeze costul mediu al transportului oceanic verificat la fața locului pentru

toate societățile chineze care au făcut parte din eșantion. În consecință, prețul de export al societății respective a fost ajustat corespunzător.

- (20) Un alt producător-exportator cooperant chinez a atras atenția asupra a două erori materiale la calculul prețului său de export, referitoare la cotațiile de export pe care le-a prezentat. S-a considerat că această observație este întemeiată, iar prețul de export relevant pentru producător a fost revizuit în consecință.
- (21) În absența altor observații în acest sens, se confirmă considerentul 46 din regulamentul provizoriu.

5. Comparația

- (22) În absența oricăror observații în această privință, se confirmă considerentele 47 și 48 din regulamentul provizoriu.

6. Marjele de dumping

- (23) Prin prisma celor menționate anterior, marjele de dumping definitive, exprimate sub formă de procent din prețul CIF frontieră comunitară, înainte de perceperea taxelor vamale, sunt următoarele:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang 139,4 %;

— Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang 86,5 %;

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang și producătorul său afiliat Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., orașul Dangyang, provincia Hubei 136,3 %;

— Producători-exportatori cooperanți care nu au fost incluși în eșantion 131 %.

Toate celelalte societăți 139,4 %.

F. PREJUDICIUL

1. Producția comunitară și industria comunitară

- (24) În absența observațiilor argumentate, se confirmă constatările menționate în considerentele 52-54 din regulamentul provizoriu.

2. Consumul comunitar

- (25) Una dintre părțile exportatoare a remarcat că există o discrepanță între nivelul de consum stabilit în Regulamentul (CE) nr. 658/2004 privind măsurile de salvagardare și nivelul stabilit în regulamentul provizoriu. Se atrage atenția că diferența de nivel de consum se datorează, de fapt, diferenței de domeniu cu privire la produs în ancheta curentă și numărului diferit de state membre luate în considerare în cele două anchete. Nu s-au mai primit alte informații argumentate în această privință. Prin urmare, se confirmă constatările prezentate în considerentele 55-57 din regulamentul provizoriu. În consecință, părțile analizei legate de consum se confirmă și ele în această privință.

3. Importurile provenite din țara în cauză

(a) Volumul și cota de piață a importurilor de produs în cauză

- (26) În ceea ce privește cota de piață, unele părți interesate s-au opus afirmației făcute de Comisie în considerentul 58, cu privire la o creștere a cotei de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping. Acestea au susținut că, dimpotrivă față de constatările Comisiei, cota de piață a importurilor din China a scăzut. S-a verificat evaluarea importurilor din RPC în privința volumului și a cotei de piață. După cum s-a menționat în considerentul 58 din regulamentul provizoriu, cota de piață a importurilor chinezești a scăzut doar într-un singur an. Pentru restul perioadei examinate, cota de piață a importurilor din China a rămas constant ridicată. Prin urmare, se confirmă constatările prezentate în etapa provizorie.
- (27) Unele părți au susținut că și volumele consecutive perioadei de anchetă ar trebui să fie examinate pentru a se evalua o eventuală creștere a importurilor din China. De remarcat că tendințele importurilor din China s-au evaluat pentru perioada 2002/2003-2006/2007 și s-a observat o creștere evidentă. În conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, evenimentele consecutive perioadei de anchetă nu se iau în considerare decât în circumstanțe excepționale. În orice caz, după cum se precizează mai jos în considerentul 48, s-a examinat nivelul importurilor consecutiv perioadei de anchetă și s-a constatat că acesta este semnificativ.

(b) Subcotarea prețurilor

- (28) Trei producători-exportatori cooperanți au contestat constatările Comisiei cu privire la subcotare. Unul dintre ei a contestat metodologia folosită la calcularea subcotării și a cerut o ajustare care să reflecte costurile suportate de comercianți pentru vânzările lor indirecte. S-au adaptat calculele, atunci când a fost cazul.

Comparația revizuită a arătat că, în cursul perioadei de anchetă, produsul în cauză importat a fost vândut în Comunitate la prețuri subcotate față de cele practicate de industria comunitară cu 18,4 %-35,2 %, procente calculate pe baza datelor furnizate de producătorii-exportatori cooperanți care au făcut parte din eșantion.

4. Situația industriei comunitare

- (29) Doi importatori și asociația importatorilor au contestat durata sezonului de punere în conserve menționată în considerentul 79 din regulamentul provizoriu. Aceștia au susținut că sezonul de punere în conserve durează numai trei luni, în loc de patru sau cinci așa cum se menționează în regulamentul provizoriu. Totuși, această afirmație se leagă de recoltă (variabilă prin definiție) și de cantitatea produsă și, în orice caz, nu are niciun impact asupra factorilor de prejudiciu analizați de serviciile Comisiei.
- (30) În lipsa oricăror alte informații probate sau argumente cu privire la situația industriei comunitare, se confirmă considerentele 63-86 din regulamentul provizoriu.

5. Concluzii privind prejudiciul

- (31) După publicarea informațiilor din regulamentul provizoriu, unii importatori și unii producători-exportatori au afirmat, în legătură cu considerentele 83-86 din regulamentul provizoriu, că datele folosite de Comisie pentru stabilirea nivelului prejudiciului nu sunt nici corecte și nici evaluate obiectiv. Aceștia au afirmat că aproape toți indicatorii legați de prejudiciu prezintă tendințe pozitive și că, prin urmare, nu există nicio dovadă a prejudiciului.
- (32) În această privință, se observă că, deși unii indicatori prezintă mici îmbunătățiri, situația industriei comunitare trebuie să fie evaluată în întregul ei și ținându-se cont de faptul că au fost în vigoare măsuri de salvagardare până la finalul perioadei de anchetă. Această chestiune este tratată pe larg în considerentele 51-86 din regulamentul provizoriu. Procesul de restructurare profundă permis de aceste măsuri, care a avut drept rezultat o largă reducere a producției și a capacității, ar fi dus, în mod normal, la o îmbunătățire semnificativă a situației generale a producătorilor comunitari, inclusiv în ceea ce privește producția, utilizarea capacității, vânzările și diferența dintre preț și cost. Dimpotrivă, indicatorii de volum au rămas slabi, stocurile au crescut substanțial, iar indicatorii financiari au continuat să fie pe roșu – unii chiar s-au înrăutățit.

(33) Pe baza acestui fapt, se consideră că respectivele concluzii privind prejudiciul important suferit de industria comunitară, prevăzute în regulamentul provizoriu, nu se modifică. În absența oricăror alte observații probate sau argumente, acestea se confirmă definitiv.

G. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

1. Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping

(34) Unele părți au susținut că volumul importurilor chinezești a fost stabil din 1982 și că, prin urmare, nu ar fi putut să producă prejudiciu așa cum se explică în regulamentul provizoriu (a se vedea considerentul 58). Într-adevăr, așa cum s-a explicat anterior, în considerentul 26, importurile din China în timpul perioadei examinate au crescut semnificativ în detrimentul cotei de piață a industriei UE. Mai mult, afirmația se referă la o tendință a importurilor care depășește cu mult perioada în cauză, prin urmare argumentul se respinge.

(35) După cum se menționează anterior, în considerentul 28, se concluzionează definitiv că, în timpul PA, prețurile importurilor provenite de la producătorii-exportatori chinezi care au făcut parte din eșantion au subcotat prețurile medii ale industriei comunitare cu procente cuprinse între 18,4 % și 35,2 %. Revizuirea marjei de subcotare nu afectează concluziile privind efectul importurilor care fac obiectul unui dumping stabilite în considerentele 100 și 101 din regulamentul provizoriu.

2. Fluctuațiile cursului de schimb

(36) După impunerea de taxe provizorii, unii importatori au continuat să aducă în discuție influența negativă a ratei de schimb asupra nivelului prețului. Aceștia au susținut că nivelul ratei de schimb este principalul factor cauzator de prejudiciu. Totuși, evaluarea Comisiei se referă doar la o diferență de între nivelurile prețurilor și nu este necesar să se analizeze factorii care afectează nivelul acelor prețuri. Prin urmare, s-a găsit o legătură cauzală clară între nivelul ridicat de dumping și prejudiciul suferit de industria comunitară și, ca atare, considerentul 95 din regulamentul provizoriu poate fi confirmat.

3. Aprovizionarea și prețul materiilor prime

(37) Unele părți interesate au susținut că prejudiciul nu se produce din cauza importurilor care fac obiectul unui dumping, ci, mai degrabă, din cauza unei slabe aprovizionări cu fructe proaspete, materia primă pentru mandarinele conservate.

(38) Totuși, datele oficiale ale Ministerului Agriculturii din Spania confirmă că industria conservelor are la dispoziție o cantitate mai mult decât suficientă pentru acoperirea întregii capacități de producție a producătorilor spanioli.

(39) Producătorii concurează, într-o oarecare măsură, pentru fructe proaspete, cu piața de consum direct. Totuși, această competiție nu rupe legătura cauzală. Mai curând presiunea importurilor masive din China, la prețuri foarte scăzute, reprezintă un motiv clar și semnificativ pentru producția, vânzările și cota de piață relativ scăzute ale industriei comunitare. În această situație și luând în considerare că prețul pieței este dictat de importuri care acoperă peste 70 % din piață și este afectat de subcotare, presiune și depreciere, ar fi neeconomic să se producă mai mult în lipsa unor așteptări rezonabile de vânzare a produsului la prețuri care permit un profit normal. Prin urmare, industria spaniolă ar putea, în mod logic, să furnizeze cantități semnificativ mai mari cu condiția ca prețul pieței să nu îi penalizeze rezultatele economice.

(40) Un alt fapt care confirmă această analiză este prezența constantă a unor stocuri semnificative la producătorii comunitari, ceea ce arată că situația prejudiciată a industriei comunitare nu a apărut din cauza producției insuficiente, ci ca urmare a producției care nu se poate vinde din cauza presiunii importurilor chinezești.

(41) Așa cum se întâmplă în cazul oricărui produs agricol, prețul materiei prime este supus fluctuațiilor sezoniere din cauza naturii sale agricole. Cu toate acestea, în perioada analizată de cinci ani, care a inclus recolte cu prețuri mai mari sau mai mici, Comisia a remarcat că prejudiciul (sub formă de pierderi financiare) apare indiferent de aceste fluctuații și, prin urmare, rezultatele economice ale industriei comunitare nu se corelează direct cu aceste fluctuații sezoniere.

4. Diferențele calitative

(42) Unele părți au afirmat că produsul chinezesc este de mai bună calitate decât producția comunitară. Totuși, nu s-a demonstrat cu argumente suficiente existența niciunei diferențe de preț care ar rezulta din aceasta și nu există probe că pretinsa preferință a consumatorilor pentru produsele chinezești ar fi atât de puternică încât să fie cauza deteriorării situației industriei comunitare. În orice caz, astfel de diferențe de prețuri ar favoriza produsul chinezesc, sporind nivelul de subcotare. În lipsa oricărei informații noi și probate sau a oricărui argument, se confirmă considerentul 99 din regulamentul provizoriu.

5. Creșterile de costuri

- (43) Unele părți au susținut că la originea prejudiciului se află creșteri extraordinare ale costurilor pentru anumiți producători. Aceste afirmații nu au fost probate suficient. Analiza Comisiei nu a detectat niciun astfel de eveniment care ar fi putut să schimbe evaluarea cauzalității sau să afecteze calculul nivelului de eliminare a prejudiciului.
- (44) Unele părți au prezentat observații cu privire la costurile de producție sporite și la incapacitatea industriei comunitare de a le reduce. Unele costuri (de exemplu energia) au crescut, dar impactul acesta nu este suficient pentru a rupe legătura de cauzalitate într-un context în care o cantitate foarte importantă de exporturi chinezești care fac obiectul unui dumping depreciază vânzările și producția (sporind prin aceasta costurile unitare pentru industria comunitară) și pun presiune și depreciază prețurile industriei comunitare.

6. Sistemele de ajutor financiar

- (45) S-a afirmat că sistemele de ajutor financiar ale CE au produs o creștere artificială a prelucrării în CE și apoi au încurajat scăderea nivelului de aprovizionare cu materie primă pentru produsul în cauză. Această afirmație a fost de natură generală și nu a fost probată suficient. În orice caz, sistemele respective s-au modificat în 1996, când ajutorul a fost acordat fermierilor, și nu producătorilor produsului în cauză. Analiza Comisiei nu a detectat, în timpul perioadei de anchetă, niciun fel de efecte reziduale care ar putea rupe legătura cauzală. În ceea ce privește aprovizionarea, a se consulta considerentele 40 și 41 de mai sus.

7. Concluzii privind cauzalitatea

- (46) În lipsa oricăror noi informații sau argumente susținute de probe, considerentele 87-101 din regulamentul provizoriu se confirmă.
- (47) În lumina celor menționate mai sus, se confirmă concluziile provizorii de existență a unei legături de cauzalitate între prejudiciul important suferit de industria comunitară și importurile chinezești care fac obiectul unui dumping.

H. INTERESUL COMUNITAR

1. Evoluții după perioada de anchetă

- (48) De la data de 9 noiembrie 2007, importurile din RPC fac obiectul înregistrării în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1295/2007 al Comisiei din 5 noiembrie 2007

de înregistrare a importurilor anumitor citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (denumit în continuare „regulamentul de înregistrare”) ⁽¹⁾. Înregistrarea s-a realizat în vederea unei posibile impunerii retroactive de taxe antidumping. În consecință și în mod excepțional s-au analizat și evoluțiile ulterioare perioadei de anchetă. Datele Eurostat confirmă că importurile din China rămân semnificative și această constatare este confirmată de anumiți importatori. Volumul pentru ultimele zece luni după perioada de anchetă a atins un nivel de 74 000 tone la prețuri scăzute stabile.

2. Capacitatea producătorilor comunitari de aprovizionare a pieței comunitare

- (49) Mai multe părți interesate au făcut comentarii cu privire la nivelul scăzut al producției spaniole, afirmând că aceasta este incapabilă să aprovizioneze corespunzător piața comunitară. În timp ce este corect să se afirme că, în actuala situație, industria comunitară nu asigură aprovizionarea întregii piețe UE, trebuie remarcat că acest fapt se leagă de efectele importurilor prejudicioase, după cum s-a explicat anterior. În orice caz, efectul dorit al măsurilor nu este de a se închide piața comunitară pentru importurile chinezești, ci de a se înlătura efectele dumpingului prejudicios. Dat fiind, printre altele, că există numai două surse de aprovizionare pentru aceste produse, se consideră că, în cazul în care se impun măsuri definitive, produsele chinezești vor continua să se bucure de o cerere semnificativă în Comunitate.

3. Interesul industriei comunitare și al furnizorilor

- (50) O asociație de importatori a afirmat că măsurile antidumping fără nicio limită de cantitate nu vor contribui la protejarea industriei spaniole și, în schimb, vor declanșa automat activități de comerț ilegal. Acest argument pledează mai curând în sensul necesității asigurării de către instituții a unei monitorizări corespunzătoare a punerii în aplicare a măsurilor, decât împotriva beneficiului pe care măsurile l-ar putea aduce producătorilor comunitari.
- (51) Un alt importator a susținut că impunerea de măsuri antidumping nu va îmbunătăți situația producătorilor spanioli din cauza existenței unor stocuri masive acumulate de importatori în UE, care ar putea satisface cererea pieței în viitorul apropiat. Dimensiunea stocurilor și fenomenul de acumulare au fost confirmate și de un alt importator. Aceste comentarii confirmă analiza Comisiei din regulamentul provizoriu și din alte părți ale prezentului regulament. Totuși se reamintește că măsurile sunt menite să asigure micșorarea efectelor dumpingului prejudicios pentru o perioadă de cinci ani – nu doar pentru un an.

⁽¹⁾ JO L 288, 6.11.2007, p. 22.

- (52) În absența oricăror informații sau argumente noi și justificate în acest sens, se confirmă concluzia de la considerentele 103-106 și 115 din regulamentul provizoriu cu privire la interesul industriei comunitare.

4. Interesul importatorilor/comercianților neafiliați din Comunitate

- (53) Importatorii cooperanți au exprimat un interes general în menținerea a două surse de aprovizionare pentru produsul în cauză, respectiv Spania și China, pentru menținerea securității aprovizionării la prețuri competitive.
- (54) Ținând cont de aceasta, majoritatea importatorilor ar prefera o măsură care conține elemente cantitative, în cazul în care s-ar institui măsuri definitive. După cum se explică în continuare, în considerentul 68, se consideră că această idee nu este oportună.
- (55) Datele obținute de la importatorii cooperanți care au făcut parte din eșantion au fost verificate și s-a confirmat că sectorul mandarinelor conservate reprezintă mai puțin de 6 % din cifra totală de afaceri a acestora și că aceștia au obținut, în medie, un nivel de profitabilitate de peste 10 %, atât în perioada de investigație, cât și în perioada 2004-2008.
- (56) Cele menționate mai sus scot în evidență faptul că, prin comparație, impactul potențial al măsurilor asupra importatorilor/comercianților nu ar fi disproporționat față de efectele pozitive rezultate din acestea.

5. Interesul utilizatorilor/vânzătorilor cu amănuntul

- (57) Un utilizator, care reprezintă mai puțin de 1 % din consum, a prezentat observații generale cu privire la disponibilitatea redusă a mandarinelor în UE și cu privire la calitatea superioară a produsului chinezesc. Utilizatorul respectiv a fost invitat să continue colaborarea prin furnizarea de date individuale, dar a refuzat și nu și-a probat afirmațiile. Un vânzător cu amănuntul, membru al principalei asociații a importatorilor, s-a opus de o manieră generală unei creșteri a prețului. Nu s-a primit în cursul anchetei niciun alt element de probă cu privire la interesul utilizatorilor/vânzătorilor cu amănuntul. În această situație și în absența

oricăror observații susținute cu probe din partea utilizatorilor/vânzătorilor cu amănuntul, se confirmă concluziile din considerentele 109-112 din regulamentul provizoriu.

6. Interesul consumatorilor

- (58) Contrar celor susținute de către unul dintre importatori, s-a ținut cont de interesul consumatorilor în etapa provizorie. Constatările Comisiei au fost evidențiate în considerentele 113 și 114 din regulamentul provizoriu. Alte părți au sugerat că impactul asupra consumatorilor ar fi semnificativ. Totuși, nu s-a oferit nicio informație care ar putea pune la îndoială constatările din considerentele mai înainte menționate. Chiar dacă taxele ar duce la o creștere a prețurilor de consum, nicio parte nu a pus la îndoială faptul că acest produs reprezintă o foarte mică parte din cheltuielile alimentare casnice. Prin urmare, în lipsa oricăror observații din partea consumatorilor și a oricărei informații noi și argumentate, aceste considerente se confirmă.

7. Concluzia cu privire la interesul comunitar

- (59) Analiza suplimentară de mai sus cu privire la interesele aflate în joc nu a modificat concluziile provizorii în acest sens. Datele furnizate de importatorii cooperanți care au făcut parte din eșantion au fost verificate și au confirmat faptul că sectorul mandarinelor conservate reprezintă pentru ei mai puțin de 6 % din cifra totală de afaceri și că au obținut, în medie, rezultate confortabile atât pe parcursul perioadei de anchetă, cât și în perioada examinată 2004-2008, astfel că impactul măsurilor asupra importatorilor va fi minim. S-a stabilit, de asemenea, că impactul financiar asupra consumatorului final ar fi minim, ținând cont de cantitățile marginale pe cap de locuitor achiziționate în țările consumatoare. Se consideră că, în ceea ce privește interesul comunitar, concluziile, astfel cum s-au stabilit în regulamentul provizoriu, nu se modifică. În lipsa oricăror alte observații, aceste concluzii, stabilite în regulamentul provizoriu, se confirmă definitiv.

I. MĂSURILE DEFINITIVE

1. Nivelul de eliminare a prejudiciului

- (60) Un importator a afirmat că marja de profit de nivel de 6,8 % folosită drept referință în etapa provizorie este supraestimată. În această privință, trebuie remarcat că același nivel a fost folosit și acceptat, în cazul măsurilor de salvagardare, pentru profitul obținut de industria comunitară în perioada 1998/99-2001/02. Este vorba despre profitul producătorilor comunitari într-o situație comercială normală înainte de creșterea importurilor care au provocat prejudicii industriei. Prin urmare, argumentul se respinge.

(61) Producătorii comunitari au pretins că taxele provizorii nu au ținut cont de situația specială a pieței mandarinelor conservate, în care producția se concentrează doar într-o singură țară și vasta majoritate a vânzărilor și importurilor se concentrează într-o altă țară europeană. Pentru aceasta s-a cerut ca, în calculele finale, să se țină cont de costurile de transport între țara producătoare și țara consumatoare. S-a considerat că cererea este justificată și a fost aprobată, iar calculele s-au adaptat în mod corespunzător pentru a reflecta concentrarea vânzărilor în zonele relevante ale comunității.

(62) Una dintre părți a făcut observații cu privire la calculul subcotării. Atunci când s-a considerat că aceste observații sunt justificate s-au operat ajustări în etapa definitivă.

(63) Marjele de prejudiciu rezultate, exprimate în procente din valoarea totală de import CIF a fiecărui exportator chinez inclus în eșantion, ținând cont de cererile părților interesate, atunci când acestea au fost aprobate, sunt mai mici decât marjele de dumping constatate, după cum urmează:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang 100,1 %;

— Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang 48,4 %;

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd. și producătorul afiliat Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen 92,0 %;

— Producători-exportatori cooperanți care nu au fost incluși în eșantion 90,6 %.

Toate celelalte societăți 100,1 %.

2. Retroactivitatea

(64) După cum s-a precizat în considerentul 4, la 9 noiembrie 2007 Comisia a decis ca importurile de produs în cauză originar din RPC să facă obiectul înregistrării pe baza unei cereri venite din partea industriei comunitare. Această cerere a fost retrasă și, prin urmare, problema nu a fost examinată mai departe.

3. Măsurile definitive

(65) Având în vedere concluziile la care s-a ajuns cu privire la dumping, prejudiciu, legătura de cauzalitate și interesul

comunitar și în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, ar trebui instituită o taxă anti-dumping definitivă la nivelul marjei celei mai scăzute de dumping și de prejudiciu constatate, în conformitate cu regula taxei celei mai mici. În acest caz, nivelul taxei ar trebui stabilit, în consecință, la nivelul prejudiciului constat.

(66) Pe baza celor de mai sus și în conformitate cu rectificarea publicată în Jurnalul Oficial L 258 ⁽¹⁾, taxa definitivă ar trebui să fie după cum urmează:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang 531,2 EUR/tonă;

— Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang 361,4 EUR/tonă;

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang și producătorul său afiliat Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., orașul Dangyang, provincia Hubei 490,7 EUR/tonă;

— Producători-exportatori cooperanți care nu au fost incluși în eșantion 499,6 EUR/tonă.

Toate celelalte societăți 531,2 EUR/tonă.

4. Forma măsurilor

(67) Mai multe părți au cerut măsuri care combină elementele de preț cu cele cantitative, în timp ce pentru un volum de import inițial nu s-ar plăti nicio taxă sau s-ar plăti o taxă redusă. În anumite cazuri, acest sistem a fost legat de un sistem de licențe.

(68) S-a luat în considerare această opțiune, dar a fost respinsă, în special din următoarele motive. Taxele anti-dumping se impun din cauză că prețul de export este mai scăzut decât valoarea normală. Cantitățile exportate către Comunitate sunt relevante pentru analiză atunci când importurile care fac obiectul unui dumping cauzează prejudiciu. Totuși, aceste cantități sunt, în mod normal irelevante pentru nivelul taxei care ar trebui să fie impusă. Cu alte cuvinte, dacă se constată că importurile care fac obiectul unui dumping produc prejudiciu, dumpingul poate fi compensat printr-o taxă care se aplică încă de la primul transport importat după intrarea în vigoare a taxei. În sfârșit, în cazul în care se va constata că este în interesul Comunității ca, pentru o anumită perioadă, să se importe produse fără impunerea de taxe antidumping, articolul 11 alineatul (4) din regulamentul de bază permite suspendarea acestora în anumite condiții.

⁽¹⁾ JO L 258, 26.9.2008, p. 74.

(69) Unele părți au afirmat că orice formă a măsurilor fără limitări cantitative va duce la evaziune fiscală. Părțile s-au referit din nou la acumularea de stocuri care a avut loc imediat înainte de extinderea Uniunii Europene la 1 mai 2004. Analiza Comisiei a confirmat că aceasta a fost o tentativă evidentă de evitare a taxelor. Având în vedere aceste afirmații și faptele descrise în regulamentul provizoriu în considerentele 123 și 125, Comisia va monitoriza evoluțiile pentru a întreprinde acțiunile necesare pentru asigurarea unei aplicări corespunzătoare a măsurilor.

(70) Alte părți au susținut că măsurile ar trebui să excludă volumele care fac obiectul contractelor comerciale deja încheiate. Aceasta ar însemna, practic, o scutire de taxe care ar submina efectul de remediere al măsurilor și, prin urmare, se respinge. Se face referire, de asemenea, la considerentele 51 și 52 de mai sus.

(71) Regulamentul provizoriu a impus o taxă antidumping sub forma unei taxe specifice pentru fiecare societate, rezultată din aplicarea marjei de eliminare a prejudiciului la prețurile de export folosite la calculul dumpingului în timpul PA. Această metodologie se confirmă la nivelul măsurilor definitive.

5. Angajamente

(72) Într-o etapă avansată a anchetei, mai mulți producători-exportatori din RPC au oferit angajamente. S-a considerat că acestea nu sunt acceptabile, având în vedere volatilitatea semnificativă a prețului acestui produs, riscul evaziunii fiscale și cel al eludării pentru acest produs (a se vedea considerentele 124 și 125 din regulamentul provizoriu) și faptul că ofertele din partea autorităților chineze nu conțineau niciun fel de garanții care să permită monitorizarea adecvată în situația în care societăților nu li se acordă tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață.

J. PERCEPEREA CU TITLU DEFINITIV A TAXEI PROVIZORII

(73) Având în vedere amploarea marjei de dumping și dat fiind nivelul prejudiciului provocat industriei comunitare, se consideră necesar ca sumele asigurate prin taxa antidumping provizorie impusă prin regulamentul provizoriu să fie percepute cu titlu definitiv până la limita valorii taxelor impuse cu titlu provizoriu. În ceea ce privește producătorii-exportatori pentru care taxa definitivă este ușor mai ridicată de cât cea provizorie, sumele asigurate provizoriu ar trebui să se colecteze la nivelul determinat de regulamentul provizoriu, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din regulamentul de bază,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se impune o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de mandarine preparate sau conservate (inclusiv tangerine și satsuma), clementine, wilking și alți hibrizi similari de citrice fără adaos de alcool, cu sau fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori și astfel cum sunt definite la poziția 2008 din NC, origine din Republica Populară Chineză, care sunt încadrate la codurile NC 2008 30 55, 2008 30 75 și ex 2008 30 90 (coduri TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67, 2008 30 90 69).

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile produselor descrise la alineatul (1), fabricate de societățile următoare, se stabilește după cum urmează:

Societatea	EUR/tonă greutate netă a produsului	Cod adițional TARIC
Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang	531,2	A886
Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang și producătorul său afiliat Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Danyang City, Hubei Province	490,7	A888
Producători-exportatori cooperanți care nu au fost incluși în eșantion, astfel cum se stabilește în anexă	499,6	A889
Toate celelalte societăți	531,2	A999

Articolul 2

(1) În caz de deteriorare a mărfurilor înainte de punerea în liberă circulație și înainte ca prețul efectiv plătit sau de plătit să fie luat în calcul pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu articolul 145 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ⁽¹⁾, nivelul taxei antidumping, calculat pe baza articolului 1, se reduce proporțional cu prețul efectiv plătit sau de plătit.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

⁽¹⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

Articolul 3

(1) Sumele asigurate prin taxa antidumping provizorie în temeiul Regulamentului (CE) nr. 642/2008 se percep cu titlu definitiv la nivelul taxei provizorii.

(2) Pentru producătorii-exportatori cooperanți care, în mod eronat, nu au fost enumerați în lista din anexa producătorilor-exportatori cooperanți la Regulamentul (CE) nr. 642/2008, respectiv Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan,

Ningbo, Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang, și Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei, sumele asigurate în exces față de taxa provizorie aplicabilă producătorilor cooperanți care nu au fost incluși în eșantion se rambursează.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 decembrie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

M. BARNIER

ANEXĂ

Producători-exportatori cooperanți care nu au fost incluși în eșantion (cod adițional TARIC A889)

Hunan Pointer Foods Co., Ltd., Yongzhou, Hunan

Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan, Ningbo

Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd., Yichang, Hubei

Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang

Huangyan No. 2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang

Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd., Xinchang, Zhejiang

Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei

Guangxi Guiguo Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi

Zhejiang Juda Industry Co., Ltd., Quzhou, Zhejiang

Zhejiang Iceman Group Co., Ltd., Jinhua, Zhejiang

Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd., Ninghai

Yi Chang Yin He Food Co., Ltd., Yidu, Hubei

Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd., Yongzhou, Hunan

Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd., Yinzhou, Ningbo

Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi

Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd., Mingzhou, Ningbo

REGULAMENTUL (CE) NR. 1356/2008 AL COMISIEI

din 23 decembrie 2008

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 593/2007 privind onorariile și taxele percepute de Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului european și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației și de abrogare a Directivei 91/670/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1592/2002 și a Directivei 2004/36/CE⁽¹⁾, în special articolul 64 alineatul (1),

după consultarea consiliului de administrație al Agenției Europene pentru Siguranța Aviației,

întrucât:

(1) Regulile de calculare a onorariilor și taxelor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 593/2007 al Comisiei din 31 mai 2007 privind onorariile și taxele percepute de Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației⁽²⁾ trebuie revizuite periodic pentru a se garanta faptul că volumul de muncă efectiv depusă precum și complexitatea operațiunilor efectuate de Agenție se reflectă în valoarea onorariilor și a taxelor care trebuie achitate de solicitanți. Modificările ulterioare aduse regulamentului vor îmbunătăți aceste reguli și în baza datelor care vor fi disponibile la Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației (denumită în continuare „agenția”), ca urmare a implementării sistemului său de planificare a resurselor întreprinderii.

(2) Acordurile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008 trebuie să ofere o bază pentru evaluarea volumului de muncă efectiv depusă pentru certificarea produselor din țările terțe. În principiu, procedura de validare de către agenție a certificatelor emise de o țară terță cu care Comunitatea a încheiat un acord în acest sens este descrisă în aceste acorduri și ar trebui să implice un volum de muncă diferit de cel legat de procedura necesară în cadrul activităților de certificare ale agenției.

(3) Regulile de calcul a taxelor și onorariilor percepute de agenție trebuie să rămână operative și echitabile pentru toți solicitanții, asigurând, în același timp, echilibrul între cheltuielile totale suportate de agenție pentru realizarea operațiunilor sale de certificare și veniturile totale generate de aceste taxe și onorarii. Acest lucru trebuie să fie valabil și pentru calcularea cheltuielilor de călătorie în afara teritoriului statelor membre. Formula actuală trebuie redefinită pentru a se garanta faptul că ea se referă în exclusivitate la costurile directe legate de acele călătorii.

(4) Experiența câștigată în urma punerii în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 593/2007 a arătat că este necesară specificarea momentului la care agenția poate factura onorariile datorate, precum și stabilirea unei metode pentru calcularea sumei ce trebuie rambursate în cazul întreruperii unei operațiuni de certificare. Trebuie prevăzute reguli similare în cazul în care se renunță la certificare sau când aceasta este suspendată.

(5) Din motive tehnice, în vederea ameliorării unor definiții sau clasificări, trebuie modificată anexa la regulamentul (CE) nr. 593/2007.

(6) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 593/2007 trebuie modificat în consecință.

(7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului înființat în temeiul articolului 65 din Regulamentul (CE) nr. 216/2008,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 593/2007 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Fără a aduce atingere articolului 4, atunci când o operațiune de certificare se execută, integral sau parțial, în afara teritoriilor statelor membre, onorariul facturat solicitantului include și costurile de transport în afara acestor teritorii, conform formulei:

(¹) JO L 79, 19.3.2008, p. 1.

(²) JO L 140, 1.6.2007, p. 3.

$$d = f + v + h - e$$

unde:

d = onorariul datorat

f = onorariul care depinde de operațiunea executată, după cum este indicat în anexă

v = costurile de transport

h = timpul petrecut de experți în mijloacele de transport, facturat conform tarifului orar prevăzut în partea II

e = costul mediu de transport în interiorul teritoriilor statelor membre, inclusiv timpul mediu petrecut de experți în mijloace de transport, în interiorul teritoriilor statelor membre, multiplicat cu tariful orar prevăzut în partea II.”

2. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Emiterea, menținerea sau modificarea unui certificat este condiționată de plata valorii integrale a onorariului datorat, cu excepția cazului în care agenția și solicitantul au convenit altfel. Agenția poate factura onorariul într-o singură tranșă, după primirea cererii ori la începutul perioadei anuale sau a celei de supraveghere. În caz de neplată, agenția poate refuza eliberarea sau poate anula certificatul în cauză, după avertizarea oficială a solicitantului.”

(b) alineatul (3) se elimină;

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În cazul în care o operațiune de certificare trebuie să fie întreruptă de agenție deoarece solicitantul nu dispune de resurse suficiente, nu respectă cerințele aplicabile sau decide să retragă cererea sau să amâne proiectul, restul onorariilor datorate, calculate pe baza tarifului orar al perioadei de 12 luni în curs, dar care nu depășesc onorariile fixe aplicabile, se plătesc integral în momentul în care agenția încetează operațiunea

respectivă, împreună cu orice alte sume datorate la acel moment. Numărul relevant de ore este facturat pe baza tarifului orar prevăzut în partea II din anexă. În cazul în care, la cererea solicitantului, agenția repornește o operațiune de certificare întreruptă anterior, această operațiune este facturată ca un nou proiect.”

(d) se adaugă următoarele alineate (8) și (9):

„(8) În cazul în care titularul de certificat restituie certificatul respectiv sau dacă agenția revocă certificatul, restul onorariilor datorate, calculate pe baza tarifului orar, dar care nu depășesc onorariile fixe aplicabile, se plătesc integral în momentul în care are loc restituirea sau revocarea, împreună cu orice alte sume datorate la acel moment. Numărul relevant de ore este facturat pe baza tarifului orar prevăzut în partea II din anexă.

(9) În cazul în care agenția suspendă un certificat, restul onorariilor datorate, calculate *pro-rata temporis*, se plătesc integral în momentul în care are loc suspendarea, împreună cu orice alte sume datorate la acel moment. Dacă certificatul este reactivat ulterior, o nouă perioadă de 12 luni debutează de la data reactivării.”

3. La articolul 12, al cincilea paragraf se elimină.

4. La articolul 14, alineatul (3) se elimină.

5. Anexa se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 2009.

Se aplică sub rezerva următoarelor condiții:

(a) onorariile indicate în tabelele 1-5 din partea I a anexei sunt aplicabile tuturor cererilor de operațiuni de certificare primite după 1 ianuarie 2009;

(b) onorariile indicate în tabelul 6 din partea I a anexei se aplică taxelor anuale percepute după 1 ianuarie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 decembrie 2008.

Pentru Comisie
Antonio TAJANI
Vicepreședinte

ANEXĂ

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 593/2007 se modifică după cum urmează:

(1) Nota explicativă 7 se înlocuiește cu următorul text:

„(7) «Produs derivat» reprezintă un certificat de tip modificat în conformitate cu definiția și cererea titularului de certificat de tip.”

(2) Nota explicativă 9 se înlocuiește cu următorul text:

„(9) În tabelele 3 și 4 din partea I, «Simplu», «Standard» și «Complex» se referă la următoarele:

	Simplu	Standard	Complex
Certificat de tip suplimentar emis de AESA (STC) Modificări majore de proiectare AESA Reparații majore AESA	STC, modificări majore de proiectare sau reparații, care implică metode de justificare actuale și documentate, pentru care un set complet de date (descriere, listă de verificare a conformității și documente de conformitate) poate fi comunicat la momentul introducerii cererii și pentru care solicitantul a făcut proba experienței sale și care poate fi evaluat de către responsabilul de certificare a proiectului singur sau cu participarea limitată a unui singur specialist din domeniu	Toate celelalte STC, modificări majore de proiectare sau reparații	STC semnificativ (*) sau modificări majore de proiectare.
STC validat în cadrul unui acord bilateral	Elementar (**)	Neelementar (**)	STC neelementară (**) atunci când autoritatea de certificare (**) a clasificat schimbarea drept «semnificativă» (*)
Modificare majoră de proiectare validată în cadrul unui acord bilateral	Modificări majore de proiectare de nivelul 2 (**), când aceste modificări nu sunt acceptate automat. (***)	Nivelul 1 (**)	Modificări majore de proiectare de nivelul 1 (**), atunci când autoritatea de certificare (**) a clasificat schimbarea drept «semnificativă» (*)
Reparație majoră validată în cadrul unui acord bilateral	Nu este aplicabil (acceptare automată)	Reparații ale componentelor vitale (**)	Nu este aplicabil

(*) Termenul «semnificativ» este definit la litera (b) punctul 21A.101 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1702/2003.

(**) Pentru definițiile termenilor «elementar», «neelementar», «nivel 1», «nivel 2», «componentă vitală» și «autoritate de certificare», a se vedea acordurile bilaterale aplicabile în cadrul cărora are loc validarea.

(***) Criteriile pentru acceptarea automată de către AESA a modificărilor majore de nivelul 2 sunt definite în decizia directorului general AESA 2004/04/CF sau în acordul bilateral aplicabil în cadrul căruia are loc validarea.”

(3) În partea I, tabelele 1 - 6 se înlocuiesc cu următorul text:

„Tabelul 1: Certificate de tip și certificate de tip restricționate [prevăzute în capitolele B și O din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1702/2003 ⁽¹⁾]

	(EUR)
	Onorariu fix
<i>Aeronave cu aripă fixă</i>	
Peste 150 000 kg	2 600 000
Peste 50 000 kg și până la 150 000 kg	1 330 000
Peste 22 000 kg și până 50 000 kg	1 060 000
Peste 5 700 kg și până 22 000 kg	410 000
Peste 2 000 kg și până la 5 700 kg	227 000
Până la 2 000 kg	12 000
Aeronave foarte ușoare, planoare motorizate, planoare	6 000
<i>Giravioane</i>	
Mari	525 000
Medii	265 000
Mici	20 000
<i>Altele</i>	
Baloane	6 000
<i>Propulsie</i>	
Motoare cu turbină cu forță de tracțiune la decolare mai mare de 25 KN sau cu putere de ieșire la decolare mai mare de 2 000 KW	365 000
Motoare cu turbină cu forță de tracțiune la decolare până la 25 KN sau cu putere de ieșire la decolare până la 2 000 KW	185 000
Motoare fără turbină	30 000
Motoare fără turbină CS 22 H, CS VLR App. B	15 000
Propeller for use on aircraft over Elice pentru avioane cu masa maximă de decolare (MTOW) de peste 5 700 kg MTOW	10 250
Elice pentru avioane cu masa maximă de decolare (MTOW) până la 5 700 kg MTOW	2 925
<i>Piese</i>	
Valoare peste 20 000 EUR	2 000
Valoare între 2 000 și 20 000 EUR	1 000
Valoare sub 2 000 EUR	500

⁽¹⁾ JO L 243, 27.9.2003, p. 6.

Tabelul nr. 2: Produse derivate ale certificatelor de tip și ale certificatelor de tip restricționate

	EUR
	Onorariu fix ⁽¹⁾
<i>Aeronave cu aripă fixă</i>	
Peste 150 000 kg	1 000 000
Peste 50 000 kg și până la 150 000 kg	500 000
Peste 22 000 kg și până la 50 000 kg	400 000
Peste 5 700 kg și până la 22 000 kg	160 000
Peste 2 000 kg și până la 5 700 kg	80 000
Până la 2 000 kg	2 800
Aeronave foarte ușoare, planoare motorizate, planoare	2 400
<i>Giravioane</i>	
Mari	200 000
Medii	100 000
Mici	6 000
<i>Altele</i>	
Baloane	2 400
<i>Propulsie</i>	
Motoare cu turbină cu forță de tracțiune la decolare mai mare de 25 KN sau cu putere de ieșire la decolare mai mare de 2 000 KW	100 000
Motoare cu turbină cu forță de tracțiune la decolare până la 25 KN sau cu putere de ieșire la decolare până la 2 000 KW	50 000
Motoare fără turbină	10 000
Motoare fără turbină CS 22 H, CS VLR App. B	5 000
Elice pentru avioane cu masa maximă de decolare (MTOW) de peste 5 700 kg MTOW	2 500
Elice pentru avioane cu masa maximă de decolare (MTOW) până la 5 700 kg MTOW	770
<i>Piese</i>	
Valoare peste 20 000 EUR	1 000
Valoare între 2 000 și 20 000 EUR	600
Valoare sub 2 000 EUR	350

⁽¹⁾ Pentru produsele derivate al căror proiect de tip face obiectul unor modificări esențiale descrise în capitolul B din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1702/2003, se aplică onorariile pentru certificatele de tip sau pentru certificatele de tip restricționate, astfel cum sunt definite în tabelul 1.

Tabelul nr. 3: Certificate de tip suplimentare [prevăzute în capitolul E din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1702/2003]

(EUR)

	Onorariu fix ⁽¹⁾		
	Complex	Standard	Simplu
<i>Aeronave cu aripă fixă</i>			
Peste 150 000 kg	25 000	6 000	3 000
Peste 50 000 kg și până la 150 000 kg	13 000	5 000	2 500
Peste 22 000 kg și până la 50 000 kg	8 500	3 750	1 875
Peste 5 700 kg și până la 22 000 kg	5 500	2 500	1 250
Peste 2 000 kg și până la 5 700 kg	3 800	1 750	875
Până la 2 000 kg	1 600	1 000	500
Aeronave foarte ușoare, plane motorizate, plane	250	250	250
<i>Giravioane</i>			
Mari	11 000	4 000	2 000
Medii	5 000	2 000	1 000
Mici	900	400	250
<i>Altele</i>			
Baloane	800	400	250
<i>Propulsie</i>			
Motoare cu turbină cu forță de tracțiune la decolare mai mare de 25 KN sau cu putere de ieșire la decolare mai mare de 2 000 KW	12 000	5 000	2 500
Motoare cu turbină cu forță de tracțiune la decolare până la 25 KN sau cu putere de ieșire la decolare până la 2 000 KW	5 800	2 500	1 250
Motoare fără turbină	2 800	1 250	625
Motoare fără turbină CS 22 H, CS VLR App. B	1 400	625	300
Elice pentru avioane cu masa maximă de decolare (MTOW) de peste 5 700 kg	2 000	1 000	500
Elice pentru avioane cu masa maximă de decolare (MTOW) până la 5 700 kg	1 500	750	375

⁽¹⁾ Pentru produsele derivate al căror proiect de tip face obiectul unor modificări esențiale descrise în capitolul B din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1702/2003, se aplică onorariile pentru certificatele de tip sau pentru certificatele de tip restricționate, astfel cum sunt definite în tabelul 1.

Tabelul nr. 4: Modificări majore și reparații majore [prevăzute în capitolele D și M din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1702/2003]

(EUR)

	Onorariu fix ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
	Complex	Standard	Simplu
<i>Aeronave cu aripă fixă</i>			
Peste 150 000 kg	20 000	6 000	3 000
Peste 50 000 kg up to 150 000 kg	9 000	4 000	2 000
Peste 22 000 kg și până la 50 000 kg	6 500	3 000	1 500
Peste 5 700 kg și până la 22 000 kg	4 500	2 000	1 000
Peste 2 000 kg și până la 5 700 kg	3 000	1 400	700
Până la 2 000 kg	1 100	500	250
Aeronave foarte ușoare, planoare motorizate, planoare	250	250	250
<i>Giravioane</i>			
Mari	10 000	4 000	2 000
Medii	4 500	2 000	1 000
Mici	850	400	250
<i>Altele</i>			
Baloane	850	400	250
<i>Propulsie</i>			
Motoare cu turbină cu forță de tracțiune la decolare mai mare de 25 KN sau cu putere de ieșire la decolare mai mare de 2 000 KW	5 000	2 000	1 000
Motoare cu turbină cu forță de tracțiune la decolare până la 25 KN sau cu putere de ieșire la decolare până la 2 000 KW	2 500	1 000	500
Motoare fără turbină	1 300	600	300
Motoare fără turbină CS 22 H, CS VLR App. B	600	300	250
Elice pentru avioane cu masa maximă de decolare (MTOW) de peste 5 700 kg	250	250	250
Elice pentru avioane cu masa maximă de decolare (MTOW) până la 5 700 kg	250	250	250

⁽¹⁾ Pentru modificările majore semnificative și care implică modificări esențiale descrise în capitolul B din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1702/2003, se aplică onorariile pentru certificatele de tip sau pentru certificatele de tip restricționate, astfel cum sunt definite în tabelul 1.

⁽²⁾ Modificările și reparațiile blocului de alimentare auxiliar (APU) sunt facturate ca modificări și reparații ale motoarelor de aceeași putere omologată.

Tabelul nr. 5: Modificări minore și reparații minore [prevăzute în capitolele D și M din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1702/2003]

EUR	
	Onorariu fix ⁽¹⁾ ⁽²⁾
<i>Aeronave cu aripă fixă</i>	
Peste 150 000 kg	500
Peste 50 000 kg și până la 150 000 kg	500
Peste 22 000 kg și până la 50 000 kg	500
Peste 5 700 kg și până la 22 000 kg	500
Peste 2 000 kg și până la 5 700 kg	250
Până la 2 000 kg	250
Aeronave foarte ușoare, plane motorizate, plane	250
<i>Giravioane</i>	
Mari	500
Medii	500
Mici	250
<i>Altele</i>	
Baloane	250
<i>Propulsie</i>	
Motoare cu turbină	500
Motoare fără turbină	250
Elice	250

⁽¹⁾ Onorariile stabilite în acest tabel nu se aplică la modificările și reparațiile minore efectuate de organizațiile de proiectare în conformitate cu alineatul (2) litera (c) punctul 21A.263 din capitolul J din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1702/2003.

⁽²⁾ Modificările și reparațiile blocului de alimentare auxiliar (APU) sunt facturate ca modificări și reparații ale motoarelor de aceeași putere omologată.

Tabelul nr. 6: Onorariile anuale pentru titularii de certificate de tip și certificate de tip restricționate emise de AESA și alte certificate de tip considerate acceptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1592/2002

EUR

	Onorariu fix ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
	Concepție UE	Concepție non UE
<i>Aeronave cu aripă fixă</i>		
Peste 150 000 kg	270 000	90 000
Peste 50 000 kg și până la 150 000 kg	150 000	50 000
Peste 22 000 kg și până la 50 000 kg	80 000	27 000
Peste 5 700 kg și până la 22 000 kg	17 000	5 700
Peste 2 000 kg up to 5 700 kg	4 000	1 400
Până la 2 000 kg	2 000	670
Aeronave foarte ușoare, plane motorizate, plane	900	300
<i>Giravioane</i>		
Mari	65 000	21 700
Medii	30 000	10 000
Mici	3 000	1 000
<i>Altele</i>		
Baloane	900	300
<i>Propulsie</i>		
Motoare cu turbină cu forță de tracțiune la decolare mai mare de 25 KN sau cu putere de ieșire la decolare mai mare de 2 000 KW	40 000	13 000
Motoare cu turbină cu forță de tracțiune la decolare până la 25 KN sau cu putere de ieșire la decolare până la 2 000 KW	6 000	2 000
Motoare fără turbină	1 000	350
Motoare fără turbină CS 22 H, CS VLR App. B	500	250
Elice pentru avioane cu masa maximă de decolare (MTOW) de peste 5 700 kg	750	250
<i>Piese</i>		
Valoare peste 20 000 EUR	2 000	700
Valoare între 2 000 și 20 000 EUR	1 000	350
Valoare sub 2 000 EUR	500	250

(1) Pentru versiunile cargo ale unei aeronave care dețin propriile tipuri de certificate, se aplică un coeficient de 0,85 la onorariile pentru versiunea pentru pasageri echivalentă.

(2) Pentru titularii de certificate de tip multiple și/sau certificate de tip restricționate multiple, se aplică o reducere la onorariul anual pentru al doilea certificat de tip sau certificat de tip restricționat și următoarele, în cadrul aceleiași categorii de produse după cum se indică în tabelul următor:

Produs din categorie identică	Reducere aplicată la onorariul fix
Primul	0 %
Al 2-lea	10 %
Al 3-lea	20 %
Al 4-lea	30 %
Al 5-lea	40 %
Al 6-lea	50 %
Al 7-lea	60 %
Al 8-lea	70 %
Al 9-lea	80 %
Al 10-lea	90 %
Al 11-lea și următoarele produse	100 %

(3) Pentru aeronavele în cazul cărora există mai puțin de 50 exemplare înmatriculate în întreaga lume, activitățile de menținere a navigabilității vor fi taxate cu tariful orar indicat în partea II din anexă, până la nivelul onorariilor pentru categoria de aeronave corespunzătoare. Pentru produse, piese și dispozitive care nu sunt aeronave, limitarea se referă la numărul de aeronave pe care se instalează produsul, piesa sau dispozitivul."

(4) La partea II, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Bază orară în funcție de activitățile respective:

Demonstrarea capacității de proiectare prin proceduri alternative	numărul total de ore
Producție fără autorizare	numărul total de ore
Metode alternative de conformitate cu dispozițiile în materie de navigabilitate (<i>Airworthiness Directives</i>)	numărul total de ore
Srijin acordat validării (acceptarea certificatelor AESA de către autoritățile străine)	numărul total de ore
Asistență tehnică cerută de către autoritățile străine	numărul total de ore
Acceptarea de către AESA a raporturilor MRB (<i>Maintenance Review Board</i>)	numărul total de ore
Transferul certificatelor	numărul total de ore
Aprobarea condițiilor de zbor pentru autorizația de zbor	3 ore
Reemiterea administrativă a documentelor	1 oră
Certificat de navigabilitate pentru export (E-CoA) pentru aeronave CS 25	6 ore
Certificat de navigabilitate pentru export (E-CoA) pentru alte aeronave	2 ore”

DECIZII ADOPTATE ÎN COMUN DE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

DECIZIA NR. 1357/2008/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 decembrie 2008

de modificare a Deciziei nr. 1720/2006/CE de stabilire a unui program de acțiune în domeniul
învățării continue

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 149 alineatul (4) și articolul 150 alineatul (4),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Decizia nr. 1720/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 ⁽³⁾ a stabilit un program de acțiune în domeniul învățării continue pentru perioada 2007-2013.

(2) Articolul 9 alineatul (2) din Decizia nr. 1720/2006/CE prevede că măsurile necesare punerii în aplicare a programului, altele decât cele enumerate la alineatul (1), se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 10 alineatul (3) din decizia respectivă, și anume în conformitate cu procedura de consultare instituită prin Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁴⁾.

(3) Această formulare a Deciziei nr. 1720/2006/CE implică în special faptul că deciziile de selecție, altele decât cele menționate la articolul 9 alineatul (1) din decizia respectivă, fac obiectul procedurii de consultare și dreptului de control al Parlamentului European.

(4) Aceste cerințe procedurale determină prelungirea duratei procesului de atribuire a subvențiilor către solicitanți cu două-trei luni. Acestea provoacă numeroase întârzieri în dauna beneficiarilor subvențiilor, reprezintă o sarcină disproporționată în administrarea programului și nu generează nicio valoare adăugată ținând cont de natura subvențiilor acordate.

(5) Pentru a permite o punere în aplicare mai rapidă și mai eficientă a deciziilor de selecție, este necesară înlocuirea procedurii de consultare cu obligația Comisiei de a informa fără întârziere Parlamentul European și statele membre cu privire la toate măsurile luate pentru a pune în aplicare Decizia nr. 1720/2006/CE fără asistența unui comitet,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia nr. 1720/2006/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia informează comitetul menționat la articolul 10 și Parlamentul European cu privire la toate celelalte decizii de selecție pe care le-a luat pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, în termen de două zile lucrătoare de la adoptarea deciziilor respective. Această informare cuprinde descrierea și analiza solicitărilor primite, o descriere a procedurii de evaluare și selecție, precum și o listă a proiectelor propuse pentru a fi finanțate și o listă a proiectelor a căror finanțare a fost respinsă.”

2. Se elimină articolul 10 alineatul (3).

Articolul 2

Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind efectele prezentei decizii până la 30 iunie 2010.

⁽¹⁾ JO C 224, 30.8.2008, p. 115.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 2 septembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 noiembrie 2008.

⁽³⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 45.

⁽⁴⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Strasbourg, 16 decembrie 2008.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
B. LE MAIRE

DECIZIA NR. 1358/2008/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 decembrie 2008

de modificare a Deciziei nr. 1904/2006/CE de instituire pentru perioada 2007-2013 a programului „Europa pentru cetățeni” pentru promovarea cetățeniei europene active

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 151 și 308,

având în vedere propunerea Comisiei,

după consultarea Comitetului Economic și Social European,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 251 din tratat ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Decizia nr.1904/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 ⁽²⁾ a instituit programul „Europa pentru cetățeni” pentru perioada 2007-2013.

(2) Articolul 8 alineatul (3) din Decizia nr. 1904/2006/CE prevede că măsurile necesare punerii în aplicare a programului, altele decât cele enumerate la alineatul (2), se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 9 alineatul (3) din decizia respectivă, și anume în conformitate cu procedura de consultare instituită prin Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾.

(3) Această formulare a Deciziei nr. 1904/2006/CE implică în special faptul că deciziile de selecție, altele decât cele menționate la articolul 8 alineatul (2) din decizia respectivă, fac obiectul procedurii de consultare și al dreptului de control al Parlamentului European.

(4) Respectivele decizii de selecție vizează însă în principal subvenții de valoare redusă și nu implică adoptarea unor decizii politice sensibile.

(5) Aceste cerințe procedurale determină prelungirea duratei procesului de atribuire a subvențiilor către solicitanți cu două-trei luni. Acestea provoacă numeroase întârzieri în dauna beneficiarilor subvențiilor, reprezintă o sarcină disproporționată în administrarea programului și nu generează nicio valoare adăugată ținând cont de natura subvențiilor acordate.

(6) Pentru a permite o punere în aplicare mai rapidă și mai eficientă a deciziilor de selecție este necesară înlocuirea procedurii de consultare cu obligația Comisiei de a informa fără întârziere Parlamentul European și statele membre cu privire la toate măsurile luate pentru a pune în aplicare Decizia nr. 1904/2006/CE fără asistența unui comitet,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia nr. 1904/2006/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia informează comitetul menționat la articolul 9 și Parlamentul European referitor la toate celelalte decizii de selecție pe care le-a luat cu privire la punerea în aplicare a prezentei decizii, în termen de două zile lucrătoare de la adoptarea deciziilor respective. Această informare cuprinde descrierea și analiza solicitărilor primite, o descriere a procedurii de evaluare și selecție, precum și o listă a proiectelor propuse pentru a fi finanțate și o listă a proiectelor a căror finanțare a fost respinsă.”

2. Se elimină articolul 9 alineatul (3).

Articolul 2

Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind efectele prezentei decizii până la 30 iunie 2010.

⁽¹⁾ Avizul Parlamentului European din 2 septembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 noiembrie 2008.

⁽²⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 32.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Strasbourg, 16 decembrie 2008.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
B. LE MAIRE

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

DECIZIA-CADRU 2008/977/JAI A CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2008

privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 30, articolul 31 și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta Uniunea ca spațiu de libertate, securitate și justiție în cadrul căruia se va asigura un înalt nivel de siguranță prin acțiunea comună a statelor membre în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală.
- (2) Acțiunea comună în domeniul cooperării polițienești în temeiul articolului 30 alineatul (1) litera (b) din Tratatul privind Uniunea Europeană și acțiunea comună pentru cooperarea judiciară în materie penală în temeiul articolului 31 alineatul (1) litera (a) din Tratatul privind Uniunea Europeană implică necesitatea prelucrării unor informații relevante care ar trebui să facă obiectul unor dispoziții corespunzătoare privind protecția datelor cu caracter personal.
- (3) Legislația care intră sub incidența titlului VI din Tratatul privind Uniunea Europeană ar trebui să favorizeze cooperarea polițienească și judiciară în materie penală cu privire la eficiența, precum și la legitimitatea și conformitatea acesteia cu drepturile fundamentale și, în special, cu dreptul la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal. Adoptarea de standarde comune

privind prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și a combaterii crimei contribuie la realizarea ambelor obiective.

- (4) Programul de la Haga pentru consolidarea libertății, securității și justiției în Uniunea Europeană adoptat de Consiliul European la 4 noiembrie 2004 a subliniat necesitatea unei abordări inovatoare a schimbului transfrontalier de informații privind punerea în aplicare a legii, cu stricta respectare a principalelor condiții din domeniul protecției datelor și a invitat Comisia să înainteze propuneri în acest sens până la sfârșitul anului 2005. Aspectul menționat a fost reflectat în Planul de acțiune al Consiliului și al Comisiei de punere în aplicare a Programului de la Haga pentru consolidarea libertății, securității și justiției în Uniunea Europeană ⁽²⁾.

- (5) Schimbul de date personale în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, în special în conformitate cu principiul disponibilității informației, astfel cum a fost enunțat în Programul de la Haga, ar trebui sprijinit prin norme clare care să sporească încrederea reciprocă între autoritățile competente și să asigure protecția informațiilor relevante, astfel încât să se excludă orice discriminare în ceea ce privește această cooperare între statele membre, cu respectarea, în același timp a drepturilor fundamentale ale persoanelor fizice. Instrumentele existente la nivel european nu sunt suficiente. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și la libera circulație a acestor date ⁽³⁾ nu se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal în cursul unei activități care nu se circumscrie domeniului de aplicare a legislației comunitare, astfel cum sunt cele prevăzute la titlul VI din Tratatul privind Uniunea Europeană și nici, în orice caz, operațiilor de prelucrare privind securitatea publică, apărarea, siguranța de stat și activitățile statului în domeniul legii penale.

⁽¹⁾ JO C 125 E, 22.5.2008, p. 154.

⁽²⁾ JO C 198, 12.8.2005, p. 1.

⁽³⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

- (6) Prezenta decizie-cadru se aplică numai în cazul datelor colectate sau prelucrate de autorități competente, în scopul prevenirii, cercetării, descoperirii sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. Prezenta decizie-cadru ar trebui să lase la latitudinea statelor membre determinarea mai exactă, la nivel național, a celorlalte obiective considerate ca fiind incompatibile cu scopul pentru care au fost colectate inițial datele personale. În general, prelucrarea suplimentară în scopuri de cercetare istorică, statistice sau de cercetare științifică nu ar trebui să fie considerată incompatibilă cu scopul inițial al prelucrării.
- (7) Domeniul de aplicare al prezentei decizii-cadru se limitează la prelucrarea datelor cu caracter personal transmise sau puse la dispoziție între statele membre. Nu ar trebui să se poată deduce nicio concluzie din această restricție privind competența Uniunii de a adopta acte privind colectarea și prelucrarea datelor cu caracter personal la nivel național sau privind oportunitatea unei asemenea acțiuni din partea Uniunii în viitor.
- (8) Pentru a facilita schimburile de date în cadrul Uniunii, statele membre urmăresc să asigure faptul că standardele de protecție a datelor realizate în prelucrarea datelor la nivel național corespund celor prevăzute de prezenta decizie-cadru. În ceea ce privește prelucrarea datelor la nivel național, prezenta decizie-cadru nu împiedică statele membre să asigure garanții ale protecției datelor cu caracter personal la un nivel mai ridicat decât cel prevăzut prin prezenta decizie-cadru.
- (9) Prezenta decizie-cadru nu ar trebui să se aplice în cazul unor date cu caracter personal pe care un stat membru le-a obținut în temeiul prezentei decizii-cadru și care provin din statul membru respectiv.
- (10) Armonizarea legislațiilor statelor membre nu ar trebui să aibă ca rezultat scăderea nivelului de protecție a datelor pe care îl oferă statele respective, ci ar trebui, dimpotrivă, să urmărească asigurarea unui înalt nivel de protecție în cadrul Uniunii.
- (11) Este necesar să fie precizate obiectivele de protecție a datelor în cadrul activităților polițienești și judiciare și să se instituie norme privind legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal pentru a se asigura că orice informație care poate face obiectul unui schimb a fost prelucrată în mod legal și în conformitate cu principiile fundamentale privind calitatea datelor. În același timp, activitățile legitime ale poliției, ale autorităților vamale, judiciare și ale altor autorități competente nu trebuie să fie periclitare în niciun fel.
- (12) Principiul exactității datelor se aplică ținând cont de natura și scopul prelucrării în cauză. De exemplu, în special în cursul procedurilor judiciare, datele se bazează pe percepția subiectivă a indivizilor și, în unele cazuri, sunt imposibil de verificat. Prin urmare, exigența exactității nu se referă la exactitatea declarației, ci la faptul că o anumită declarație a fost făcută.
- (13) Arhivarea într-un set separat de date ar trebui să fie permisă numai dacă datele nu mai sunt necesare și nu mai sunt utilizate în scopul prevenirii, al cercetării, al descoperirii sau al urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. Arhivarea într-un set separat de date ar trebui, de asemenea, să fie permisă dacă datele arhivate sunt stocate într-o bază de date împreună cu alte date într-un mod care face imposibilă utilizarea lor în continuare în scopul prevenirii, al cercetării, al descoperirii sau al urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. Termenul de arhivare corespunzător ar trebui să depindă de scopurile arhivării și de interesele legitime ale persoanei vizate. În cazul arhivării în scopuri de cercetare istorică, se poate avea în vedere un termen foarte lung.
- (14) De asemenea, datele se pot șterge prin distrugerea suportului de date.
- (15) În ceea ce privește datele inexacte, incomplete sau perimate transmise altui stat membru sau puse la dispoziția acestora și prelucrate în continuare de autorități cvasi-judiciare, și anume de autorități împuternicite să emită decizii cu forță juridică obligatorie, rectificarea, ștergerea sau blocarea acestora ar trebui să se realizeze în conformitate cu legislația națională.
- (16) Asigurarea unui înalt nivel de protecție a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice necesită dispoziții comune pentru stabilirea legalității și a calității datelor prelucrate de autoritățile competente în alte state membre.
- (17) Este oportun să se instituie la nivel european condițiile care să permită autorităților competente ale statelor membre să transmită și să pună la dispoziția autorităților și entităților private din statele membre datele cu caracter personal primite din celelalte state membre. În numeroase situații, este necesar ca datele cu caracter personal să fie transmise entităților private de către autoritățile judiciare, polițienești sau vamale pentru urmărirea infracțiunilor sau pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave a siguranței publice și pentru prevenirea vătămării grave a drepturilor persoanelor fizice, de exemplu, prin emiterea de alerte cu privire la falsificarea garanțiilor financiare către bănci și instituții de credit sau, în cazul criminalității din domeniul autovehiculelor, prin comunicarea de date cu caracter personal companiilor de asigurări pentru a preveni traficul ilicit de autovehicule furate sau pentru a îmbunătăți condițiile de recuperare a autovehiculelor furate din străinătate. Acest lucru nu este echivalent cu transferul sarcinilor polițienești și judiciare către entitățile private.

- (18) Normele prezentei decizii-cadru privind transmiterea datelor cu caracter personal de către autoritățile judiciare, polițienești sau vamale către entități private nu se aplică în cazul dezvăluirii datelor către entități private (precum avocații apărării și victimele) în contextul procedurilor penale.
- (19) Prelucrarea suplimentară a datelor cu caracter personal primite sau puse la dispoziție de autoritatea competentă a altui stat membru, în special transmiterea sau punerea la dispoziție ulterioară a acestor date, trebuie să se supună normelor comune la nivel european.
- (20) În cazul unei posibilități de prelucrare suplimentară a datelor cu caracter personal, după ce statul membru de la care au fost obținute datele și-a dat acordul, fiecare stat membru ar trebui să poată să determine modalitățile aferente acestui acord, inclusiv, de exemplu, printr-un acord general pentru anumite categorii de informații sau pentru anumite categorii de prelucrare suplimentară.
- (21) În cazul unei posibilități de prelucrare suplimentară a datelor cu caracter personal în cadrul unor proceduri administrative, aceste proceduri includ, de asemenea, activitățile desfășurate de organismele de reglementare și de control.
- (22) Activitățile legitime ale poliției, vămilor, autorităților judiciare și ale altor autorități competente pot necesita transmiterea de informații către autoritățile unor state terțe sau ale unor organisme internaționale, care au obligația prevenirii, cercetării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau a executării pedepselor.
- (23) În cazul transferului de date cu caracter personal de la un stat membru către state terțe sau către organisme internaționale, datele respective ar trebui să beneficieze, în principiu, de un nivel corespunzător de protecție.
- (24) În cazul transferului de date cu caracter personal de la un stat membru către state terțe sau către organisme internaționale, acest transfer ar trebui să poată fi efectuat, în principiu, numai după ce statul membru de la care au fost obținute datele și-a dat acordul în ceea ce privește transferul. Fiecare stat membru ar trebui să poată să stabilească modalitățile aferente acestui acord, de exemplu, printr-un acord general pentru anumite categorii de informații sau pentru anumite state terțe.
- (25) Interesele unei cooperări eficiente cu privire la aplicarea legii impun ca, în cazul în care există un pericol imediat la adresa securității publice a unui stat membru sau a unui stat terț, astfel încât este imposibil să se obțină la timp acordul prealabil, autoritatea competentă ar trebui să poată transfera datele cu caracter personal pertinente către statul terț interesat, fără acest acord prealabil. Aceeași situație s-ar putea aplica în cazul în care sunt în joc alte interese fundamentale, de importanță similară, ale unui stat membru, ca de exemplu un pericol grav și iminent pentru infrastructura critică a unui stat membru sau o perturbare gravă a sistemului financiar al unui stat membru.
- (26) Poate fi necesară informarea persoanelor vizate cu privire la prelucrarea datelor acestora, în special în cazul în care a existat o încălcare gravă a drepturilor persoanelor respective ca urmare a măsurilor de colectare a datelor secrete, pentru a se asigura posibilitatea unei protecții juridice eficiente a persoanelor vizate.
- (27) Statul membru ar trebui să asigure faptul că persoana vizată este informată că datele cu caracter personal ar putea fi sau sunt colectate, prelucrate sau transmise unui alt stat membru în scopul prevenirii, cercetării, descoperirii sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor. Modalitățile aferente dreptului persoanei vizate de a fi informată, precum și excepțiile de la acesta, ar trebui să fie reglementate de legislația națională. Acest lucru poate să se prezinte sub o formă generală, de exemplu, prin intermediul legislației sau prin publicarea unei liste cu operațiile de prelucrare.
- (28) Pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal fără a periclita interesul cercetărilor penale, este necesar să se definească drepturile persoanei vizate.
- (29) Unele state membre au asigurat, în materie penală, dreptul de acces al persoanei vizate prin intermediul unui sistem prin care autoritatea națională de supraveghere, în locul persoanei vizate, are acces la toate datele cu caracter personal privind persoana vizată fără nicio restricție și poate rectifica, șterge sau actualiza datele inexacte. Într-un astfel de caz de acces indirect, legislația națională a acestor state membre poate prevedea că autoritatea națională de supraveghere trebuie să informeze persoana vizată numai în legătură cu faptul că au fost efectuate toate verificările necesare. Cu toate acestea, statele membre respective prevăd, de asemenea, posibilitatea unui acces direct al persoanelor vizate, în anumite situații, precum accesul la cazierele judiciare, pentru a se obține copii ale propriilor caziere judiciare sau documente referitoare la propriile audieri efectuate de către serviciile de poliție.
- (30) Este oportună instituirea de norme comune privind confidențialitatea și securitatea prelucrării, răspunderea juridică și sancțiunile pentru utilizarea nelegală de către autoritățile competente, precum și căile de atac de care dispune persoana vizată. Cu toate acestea, natura normelor de responsabilitate delictuală și a sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor interne privind protecția datelor rămâne să fie stabilită de fiecare stat membru.
- (31) Prezenta decizie-cadru permite punerea în aplicare a principiilor prevăzute, cu respectarea principiului accesului publicului la documentele oficiale.

- (32) În cazul în care se impune protecția datelor cu caracter personal în ceea ce privește prelucrarea, care, din cauza amplitudinii sau a tipului acesteia, prezintă riscuri specifice pentru drepturile și libertățile fundamentale, ca de exemplu prelucrarea prin intermediul noilor tehnologii, mecanisme sau proceduri, este important să se garanteze că autoritățile naționale de supraveghere competente sunt consultate înainte de crearea unui sistem de evidență destinat prelucrării acestor date.
- (33) Instituirea în statele membre a unor autorități de supraveghere care să-și exercite atribuțiile în deplină independență este un element esențial al protecției datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare între statele membre.
- (34) Autoritățile de supraveghere deja instituite în statele membre în temeiul Directivei 95/46/CE ar trebui, de asemenea, să poată prelua răspunderea pentru sarcinile care urmează a fi îndeplinite de către autoritățile naționale de supraveghere instituite prin prezenta decizie-cadru.
- (35) Autoritățile de supraveghere respective ar trebui să dispună de mijloacele necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile, inclusiv de competențe de cercetare și de intervenție, în special în cazul reclamațiilor din partea persoanelor fizice, precum și competența de a acționa în justiție. Autoritățile de supraveghere menționate ar trebui să ajute la asigurarea transparenței prelucrării în statele membre de a căror jurisdicție aparțin. Cu toate acestea, competențele acestora nu ar trebui să afecteze normele specifice stabilite pentru procedurile penale sau independența justiției.
- (36) Articolul 47 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că niciuna dintre dispozițiile sale nu aduce atingere tratatelor de instituire a Comunităților Europene sau tratatele și actele ulterioare de modificare sau completare a acestora. În consecință, prezenta decizie-cadru nu afectează protecția datelor cu caracter personal prevăzută în dreptul comunitar, în special astfel cum a fost reglementată prin Directiva 95/46/CE, Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice (Directiva privind confidențialitatea și comunicațiile electronice) ⁽²⁾.
- (37) Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere normelor privind accesul ilicit la date, instituite de Decizia-cadru 2005/222/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind atacurile împotriva sistemelor informatice ⁽³⁾.
- (38) Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere obligațiilor și angajamentelor care revin statelor membre sau Uniunii în temeiul unor acorduri bilaterale și/sau multilaterale cu state terțe. Acordurile viitoare ar trebui să respecte normele privind schimburile cu statele terțe.
- (39) Mai multe acte adoptate în temeiul titlului VI din Tratatul privind Uniunea Europeană includ dispoziții specifice privind protecția datelor cu caracter personal comunicate sau, în alte cazuri, prelucrate în conformitate cu aceste acte. În anumite cazuri, aceste dispoziții reprezintă un set complet și coerent de norme care tratează toate aspectele relevante privind protecția datelor cu caracter personal (principiul calității datelor, normele referitoare la securitatea datelor, reglementarea drepturilor și garanțiilor persoanelor vizate, organizarea supravegherii și a răspunderii) și reglementează aceste chestiuni mai amănunțit decât prezenta decizie-cadru. Setul relevant de dispoziții privind protecția datelor cu caracter personal din aceste acte, în special acelea care reglementează funcționarea Eurojust, a Sistemului de Informații Schengen (SIS) și a Sistemului de Informații al Vămirilor (CIS), ca și acelea care introduc accesul direct pentru autoritățile statelor membre la anumite sisteme de date ale altor state membre, nu ar trebui să aducă atingere prezentei decizii-cadru. De asemenea, acest lucru este valabil și în ceea ce privește dispozițiile privind datele cu caracter personal care reglementează transferul automat între statele membre al profilurilor ADN, al datelor dactiloscopice și al datelor naționale privind înmatricularea vehiculelor, în conformitate cu Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și al criminalității transfrontaliere ⁽⁴⁾.
- (40) În celelalte cazuri, domeniul de aplicare al dispozițiilor privind protecția datelor cu caracter personal din acte, adoptate în temeiul titlului VI din Tratatul privind Uniunea Europeană, este mai restrâns. Aceste dispoziții stabilesc deseori condiții specifice privind scopurile în care pot fi utilizate de către statul membru informațiile care conțin datele cu caracter personal pe care acesta le primește de la un alt stat membru, dar fac trimitere, în ceea ce privește celelalte aspecte ale protecției datelor cu caracter personal, la Convenția Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981 sau la legislația internă. În măsura în care dispozițiile acelor acte care impun condiții statelor membre destinate privind utilizarea datelor cu caracter personal sau transferul acestora mai departe sunt mai restrictive decât cele conținute în dispozițiile corespunzătoare ale prezentei decizii-cadru, vechile dispoziții ar trebui să rămână neschimbate. Cu toate acestea, în ceea ce privește toate celelalte aspecte, ar trebui să se aplice normele stabilite în prezenta decizie-cadru.
- (41) Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere Convenției Consiliului Europei pentru protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, Protocolul adițional la această Convenție din 8 noiembrie 2001 sau convențiile Consiliului Europei privind cooperarea juridică în materie penală.

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

⁽³⁾ JO L 69, 16.3.2005, p. 67.

⁽⁴⁾ JO L 210, 6.8.2008, p. 1.

- (42) Întrucât obiectivele prezentei decizii-cadru, respectiv stabilirea unor norme comune pentru protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, nu pot fi suficient realizate de statele membre acționând unilateral și, prin urmare, datorită dimensiunii și efectelor măsurii menționate, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este instituit la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și menționat la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum a fost enunțat, de asemenea, la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, prezenta decizie-cadru nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele menționate.
- (43) Regatul Unit participă la prezenta decizie-cadru, în conformitate cu articolul 5 din Protocolul de integrare a acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene și cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind cererea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la anumite dispoziții ale acquis-ului Schengen ⁽¹⁾.
- (44) Irlanda participă la prezenta decizie-cadru, în conformitate cu articolul 5 din Protocolul de integrare a acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene și cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind cererea Irlandei de a participa la anumite dispoziții ale acquis-ului Schengen ⁽²⁾.
- (45) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie-cadru reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor două state la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽³⁾, circumscrise sferei menționate la articolul 1 punctele H și I din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁴⁾ privind anumite modalități de aplicare a acordului menționat.
- (46) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie-cadru reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾, circumscrise sferei menționate la

articolul 1 punctele H și I din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/149/JAI a Consiliului ⁽⁶⁾ privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a acordului respectiv.

- (47) În ceea ce privește Liechtenstein, prezenta decizie-cadru reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen, circumscrise sferei menționate la articolul 1 punctele H și I din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/262/JAI a Consiliului ⁽⁷⁾ privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a protocolului respectiv.
- (48) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽⁸⁾. Prezenta decizie-cadru urmărește să asigure respectarea deplină a drepturilor la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal reflectate în articolele 7 și 8 din Cartă,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 1

Obiectivul și domeniul de aplicare

- (1) Obiectivul prezentei decizii-cadru îl constituie asigurarea unui înalt nivel de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice și în special a dreptului acestora la o viață privată, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, prevăzute la titlul VI din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu garantarea, în același timp, a unui înalt nivel de securitate publică.
- (2) În conformitate cu prezenta decizie-cadru, statele membre protejează drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice, și în special dreptul acestora la o viață privată în cazul în care, în scopul prevenirii, al cercetării, al descoperirii sau al urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor, datele cu caracter personal:
- (a) sunt sau au fost transmise sau puse la dispoziție între statele membre;

⁽¹⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁽²⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽⁵⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁶⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 50.

⁽⁷⁾ JO L 83, 26.3.2008, p. 5.

⁽⁸⁾ JO C 303, 14.12.2007, p. 1.

(b) sunt sau au fost transmise sau puse la dispoziția autorităților sau a sistemelor informatice instituite în temeiul titlului VI din Tratatul privind Uniunea Europeană, de către statele membre; sau

(c) sunt sau au fost transmise sau puse la dispoziția autorităților competente din statele membre de către autoritățile sau a sistemelor informatice instituite în baza Tratatului privind Uniunea Europeană sau a Tratatului de instituire a Comunității Europene.

(3) Prezenta decizie-cadru se aplică în cazul prelucrării, prin mijloace integral sau parțial automatizate, a datelor cu caracter personal, precum în cazul prelucrării cu alte mijloace decât cele automatizate a datelor cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență sau sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență.

(4) Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere intereselor naționale fundamentale în materie de securitate și nici activităților specifice ale serviciilor de informații în domeniul siguranței naționale.

(5) Prezenta decizie-cadru nu împiedică statele membre să asigure, pentru protecția datelor cu caracter personal colectate sau prelucrate la nivel național, măsuri de garantare la un nivel mai ridicat decât cel prevăzut prin prezenta decizie-cadru.

Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentei decizii-cadru:

(a) „date cu caracter personal” înseamnă orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă („persoană vizată”); o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un cod numeric personal sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale;

(b) „prelucrarea datelor cu caracter personal” și „prelucrare” înseamnă orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra datelor cu caracter personal, cu sau fără utilizarea de mijloace automatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau prin punerea la dispoziție în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea;

(c) „blocare” înseamnă marcarea unor date cu caracter personal stocate în scopul limitării prelucrării pe viitor;

(d) „sistem de evidență a datelor cu caracter personal” și „sistem de evidență” înseamnă orice serie structurată de date cu caracter personal accesibile conform unor criterii specifice, fie ele centralizate, descentralizate sau repartizate după criterii funcționale sau geografice;

(e) „operator de prelucrare” înseamnă orice organism care prelucrează date cu caracter personal în numele inspectorului;

(f) „destinatar” înseamnă orice organism căruia îi sunt comunicate date;

(g) „consimțământul persoanei vizate” înseamnă orice manifestare de voință, liberă, specifică și informată prin care persoana vizată acceptă să fie prelucrate datele cu caracter personal care o privesc;

(h) „autorități competente” înseamnă agențiile sau organismele instituite în temeiul unor acte juridice adoptate de Consiliu, în conformitate cu titlul VI din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și autoritățile polițienești, vamale, judiciare și alte autorități competente din statele membre care sunt autorizate în cadrul legislației naționale să prelucreze date cu caracter personal, în temeiul prezentei decizii-cadru;

(i) „inspector” înseamnă persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau oricare alt organism care individual sau în comun cu alte organisme stabilește scopurile și modalitățile prelucrării datelor cu caracter personal;

(j) „atribuirea de referințe” înseamnă marcarea datelor cu caracter personal stocate, fără a avea ca scop limitarea prelucrării lor ulterioare;

(k) prin „transformarea în date anonime” se înțelege modificarea datelor cu caracter personal, astfel încât detaliile privind circumstanțele personale sau materiale să nu mai permită atribuirea acestora unei persoane fizice identificate sau identificabile sau să permită atribuirea doar în condițiile unei investiții disproporționate de timp, costuri și forță de muncă.

Articolul 3

Principii de legalitate, proporționalitate și scop

(1) Datele cu caracter personal pot fi colectate de autoritățile competente numai în scopuri specifice, explicite și legitime în cadrul sarcinilor lor și pot fi prelucrate doar în scopurile pentru care au fost colectate. Prelucrarea datelor trebuie să fie legală și adecvată, relevantă și să nu fie excesivă în raport cu scopurile pentru care au fost colectate.

(2) Prelucrarea suplimentară pentru un alt scop este permisă în măsura în care:

(a) este compatibilă cu scopul în care au fost colectate datele;

(b) autoritățile competente sunt autorizate să prelucreze astfel de date în acest alt scop, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile; și

(c) prelucrarea este necesară și proporțională în raport cu acest alt scop.

Autoritățile competente pot, de asemenea, să prelucreze suplimentar datele cu caracter personal transmise, în scopuri de cercetare istorică, statistice sau de cercetare științifică, sub rezerva furnizării de către statele membre a unor garanții corespunzătoare, cum ar fi cele privind transformarea în date anonime.

Articolul 4

Rectificarea, ștergerea și blocarea

(1) Datele cu caracter personal se rectifică dacă nu sunt exacte și, în cazul în care este posibil și necesar, se completează și se actualizează.

(2) Datele cu caracter personal se șterg sau se trec în anonim atunci când nu mai sunt necesare în scopurile în care au fost colectate în mod legal sau sunt, în mod legal, prelucrate suplimentar. Prezenta dispoziție nu afectează arhivarea acelor date într-un set separat de date pentru o perioadă de timp corespunzătoare, în conformitate cu dreptul intern.

(3) În loc să fie șterse, datele cu caracter personal se blochează atunci când există motive întemeiate să se considere că ștergerea lor ar putea afecta interesele legitime ale persoanei vizate. Datele blocate se prelucrează doar în scopul care a împiedicat ștergerea lor.

(4) În cazul în care datele cu caracter personal sunt conținute într-o hotărâre judecătorească sau într-un cazier judiciar referitor la emiterea unei hotărâri judecătorești, rectificarea, ștergerea sau blocarea sunt efectuate în conformitate cu reglementările naționale privind procedurile judiciare.

Articolul 5

Stabilirea de termene pentru ștergere și revizuire

Se stabilesc termene corespunzătoare pentru ștergerea datelor cu caracter personal sau pentru o revizuire periodică a necesității de stocare a datelor. Respectarea acestor termene este asigurată prin instituirea unor măsuri procedurale.

Articolul 6

Prelucrarea unor categorii speciale de date

Prelucrarea datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice sau apartenența la sindicate și prelucrarea datelor privind sănătatea sau viața sexuală este permisă numai în cazul în care este strict necesară și când legislația națională prevede garanții corespunzătoare.

Articolul 7

Deciziile individuale bazate pe prelucrarea automatizată

Deciziile care produc un efect juridic advers asupra persoanei vizate sau care o afectează în mod semnificativ și care sunt bazate exclusiv pe prelucrarea automatizată a datelor în scopul evaluării anumitor aspecte cu caracter personal referitoare la persoana vizată sunt permise numai dacă sunt permise de legislația care stabilește și măsuri pentru protecția persoanei vizate.

Articolul 8

Verificarea calității datelor transmise sau puse la dispoziție

(1) Autoritățile competente iau toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că datele cu caracter personal care sunt inexacte, incomplete sau perimate nu sunt transmise sau puse

la dispoziție. În acest scop, autoritățile competente verifică, în măsura în care este posibil, calitatea datelor cu caracter personal înainte ca acestea să fie transmise sau puse la dispoziție. În măsura în care acest lucru este posibil, în cadrul tuturor transmișterilor de date, se adaugă informații disponibile care să permită statului membru destinatar să evalueze gradul de exactitate, caracterul integral, gradul de actualitate și fiabilitate. În cazul transmișterii de date cu caracter personal care nu au fost solicitate, autoritatea destinatară verifică de îndată dacă datele respective sunt necesare în scopul în care au fost transmise.

(2) În cazul în care se constată transmiterea unor date inexacte sau transmiterea unor date în mod ilegal, acest lucru trebuie comunicat de îndată destinatarului. Datele trebuie să fie rectificate, șterse sau blocate fără întârziere în conformitate cu articolul 4.

Articolul 9

Termenele

(1) După transmiterea sau la punerea la dispoziție a datelor, autoritatea care transmite datele poate să indice termenele pentru reținerea datelor, în conformitate cu legislația națională și cu articolele 4 și 5, iar după expirarea termenelor respective, destinatarul are obligația de a șterge sau de a bloca datele sau să verifice dacă acestea mai sunt sau nu necesare. Această obligație nu se aplică dacă, la expirarea acestor termene, sunt necesare pentru o cercetare aflată în curs, urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor.

(2) În cazul în care autoritatea care transmite datele nu a indicat un termen în conformitate cu alineatul (1), se aplică termenele menționate la articolele 4 și 5 pentru reținerea datelor furnizate în conformitate cu legislația națională a statului membru destinatar.

Articolul 10

Luarea în evidență și documentarea

(1) Orice transmitere de date cu caracter personal se ia în evidență sau se documentează pentru verificarea legalității prelucrării datelor, pentru monitorizare proprie și pentru asigurarea integrității și a securității corespunzătoare a datelor.

(2) Luarea în evidență sau documentarea prevăzute la alineatul (1) se comunică la cerere autorității competente de supraveghere pentru controlul protecției datelor. Autoritatea competentă de supraveghere utilizează informațiile respective numai pentru controlul protecției datelor și pentru asigurarea prelucrării corespunzătoare a datelor, precum și integritatea și securitatea datelor.

Articolul 11

Prelucrarea datelor cu caracter personal primite sau puse la dispoziție de un alt stat membru

Datele cu caracter personal primite de la autoritatea competentă a altui stat membru în conformitate cu cerințele articolului 3 alineatul (2) sau puse la dispoziție de către aceasta pot fi prelucrate suplimentar numai în următoarele scopuri, altele decât cele pentru care au fost transmise sau puse la dispoziție:

- (a) prevenirea, cercetarea, descoperirea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor, altele decât cele pentru care au fost transmise sau puse la dispoziție;
- (b) alte proceduri judiciare sau administrative direct legate de prevenirea, cercetarea, descoperirea și urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor;
- (c) prevenirea unui pericol iminent și grav la adresa securității publice; sau
- (d) orice alt scop doar cu consimțământul prealabil al statului membru care transmite sau cu consimțământul persoanei vizate, în conformitate cu legislația națională.

Autoritățile competente pot, de asemenea, să prelucreze suplimentar datele cu caracter personal transmise, în scopuri de cercetare istorică, statistice sau de cercetare științifică, sub rezerva furnizării de către statele membre a unor garanții corespunzătoare, cum ar fi, de exemplu, cele privind transformarea în date anonime.

Articolul 12

Respectarea restricțiilor naționale privind prelucrarea

(1) Atunci când, în conformitate cu legislația statului membru care efectuează transmiterea datelor, se aplică, în anumite circumstanțe, restricții specifice privind prelucrarea schimburilor de date între autoritățile competente din statul membru respectiv, autoritatea care efectuează transmiterea informează destinatarul în privința acestor restricții. Destinatarul se asigură că aceste restricții privind prelucrarea sunt respectate.

(2) Atunci când aplică alineatul (1), statele membre nu aplică restricții în ceea ce privește transmiterea de date către alte state membre sau către agențiile sau organismele instituite în conformitate cu titlul VI din Tratatul privind Uniunea Europeană, altele decât cele aplicabile transmiterii similare de date la nivel național.

Articolul 13

Transferul către autorități competente din state terțe sau către organisme internaționale

(1) Statele membre dispun ca datele cu caracter personal transmise sau puse la dispoziție de autoritățile competente ale unui alt stat membru să poată fi transferate către state terțe sau organisme internaționale numai dacă:

- (a) se impune pentru prevenirea, cercetarea, descoperirea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor;
- (b) autorității destinate din statul terț sau organismului internațional destinat îi revine răspunderea pentru prevenirea,

cercetarea, descoperirea și urmărirea penală a infracțiunilor sau pentru executarea pedepselor;

- (c) statul membru de la care au fost obținute datele și-a dat acordul de a le transfera în conformitate cu legislația națională; și
- (d) statul terț sau organismul internațional în cauză asigură un nivel corespunzător de protecție pentru prelucrarea de date urmărită.

(2) Transferul fără acordul prealabil în conformitate cu alineatul (1) este permis numai dacă transferul de date este esențial pentru prevenirea unui pericol iminent și grav la adresa securității publice a unui stat membru sau a unui stat terț sau a intereselor fundamentale ale unui stat membru, iar consimțământul prealabil nu poate fi dat în timp util. Autoritatea responsabilă de acordarea consimțământului este informată fără întârziere.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) litera (d), datele cu caracter personal se pot transfera în cazul în care:

(a) legislația națională a statului membru care transferă datele prevede acest lucru, având în vedere:

- (i) interesele legitime specifice ale persoanei vizate; sau
- (ii) interesele legitime prioritare, în special interese publice importante; sau

(b) statul terț destinat sau organismul internațional destinat furnizează garanții considerate a fi corespunzătoare de către statul membru interesat, în conformitate cu legislația națională a acestuia.

(4) Caracterul adecvat al nivelului de protecție menționat la alineatul (1) litera (d), este evaluat în lumina tuturor factorilor prezenți într-o operațiune sau într-un ansamblu de operațiuni de transfer de date. Se acordă o atenție deosebită tipului de date, scopului și duratei prelucrării sau a prelucrărilor propuse, statului de origine și statului sau organismului internațional de destinație finală a datelor, normelor de drept, atât generale, cât și sectoriale aplicabile statului terț sau organismului internațional în cauză, precum și normelor profesionale și măsurilor de securitate aplicabile.

Articolul 14

Transmiterea către entitățile private din statele membre

(1) Statele membre dispun ca datele cu caracter personal primite de la autoritatea competentă dintr-un alt stat membru sau puse la dispoziție de către aceasta pot fi transmise entităților private numai dacă:

- (a) autoritatea competentă din statul membru din care datele au fost obținute și-a dat acordul pentru efectuarea transmiterii în conformitate cu legislația națională;
- (b) niciun interes specific legitim al persoanei vizate nu împiedică transmiterea; și
- (c) în cazuri specifice, transferul este esențial pentru autoritatea competentă care transmite date unei entități private pentru:
- (i) îndeplinirea unei sarcini în mod legal atribuite acesteia;
 - (ii) prevenirea, cercetarea, descoperirea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor;
 - (iii) prevenirea unui pericol iminent și grav la adresa securității publice; sau
 - (iv) prevenirea unei vătămări grave a drepturilor persoanei.

(2) Autoritatea competentă care transmite datele unei entități private o informează pe aceasta din urmă cu privire la scopurile pentru care, în mod exclusiv, pot fi utilizate datele.

Articolul 15

Informații la cererea autorității competente

La cerere, destinatarul informează autoritatea competentă care a transmis sau a pus la dispoziție date cu caracter personal asupra prelucrării lor.

Articolul 16

Informații pentru persoana vizată

(1) Statele membre se asigură că persoana vizată este informată în legătură cu colectarea sau prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente, în conformitate cu legislația națională.

(2) Atunci când au fost transmise sau puse la dispoziție date cu caracter personal între state membre, fiecare stat membru poate, în conformitate cu prevederile legislației naționale menționate la alineatul (1), să ceară celui alt stat membru să nu informeze persoana vizată. În acest caz, statul respectiv nu informează persoana vizată fără consimțământul prealabil al celui alt stat.

Articolul 17

Dreptul de acces

(1) Fiecare persoană vizată are dreptul, la cerere și la intervale rezonabile, să primească fără constrângere și fără întârzieri sau cheltuieli excesive:

- (a) cel puțin o confirmare din partea inspectorului sau a autorităților naționale de supraveghere privind transmiterea sau punerea la dispoziție a datelor care o privesc, sau lipsa acestor acțiuni, și informații cu privire la destinatarii sau

categoriile de destinatari cărora li s-au dezvăluit datele și comunicarea datelor care fac obiectul prelucrării; sau

- (b) cel puțin o confirmare din partea autorității naționale de supraveghere că toate verificările necesare au fost efectuate.

(2) Statele membre pot adopta măsuri legislative care să restricționeze accesul la informații în conformitate cu alineatul (1) litera (a), în cazul în care o astfel de restricție, cu respectarea intereselor legitime ale persoanei vizate, reprezintă o măsură necesară și proporțională:

- (a) pentru a evita obstrucționarea anchetelor, cercetărilor sau procedurilor oficiale sau legale;

- (b) pentru a evita compromiterea prevenirii, a descoperirii, a cercetării și a urmării penale a infracțiunilor sau a executării pedepselor;

- (c) pentru a proteja securitatea publică;

- (d) pentru a proteja siguranța națională;

- (e) pentru a proteja persoana vizată sau drepturile și a libertățile celorlalți.

(3) Orice refuz sau restricționare a accesului se comunică în scris persoanei vizate. În același timp, trebuie comunicate persoanei vizate și motivele de fapt sau de drept care au stat la baza deciziei. În cazul existenței unui motiv în temeiul alineatului (2) literele (a)-(e), comunicarea menționată poate lipsi. În toate aceste cazuri, persoana vizată este informată că poate înainta o plângere pe lângă autoritatea națională de supraveghere competentă, pe lângă o autoritate judiciară sau unei curți.

Articolul 18

Dreptul la rectificare, ștergere sau blocare

(1) Persoana vizată are dreptul de a pretinde inspectorului să își îndeplinească obligațiile în conformitate cu articolele 4, 8 și 9 cu privire la rectificarea, ștergerea sau blocarea de date cu caracter personal prevăzute de prezenta decizie-cadru. Statele membre pot să stabilească dacă persoana vizată poate exercita acest drept în mod direct împotriva inspectorului sau prin intermediul autorității naționale de supraveghere competente. În cazul în care inspectorul refuză rectificarea, ștergerea sau blocarea, refuzul trebuie comunicat în scris persoanei vizate, iar aceasta trebuie să fie informată în legătură cu posibilitățile prevăzute de legislația națională pentru depunerea unei plângeri sau exercitarea unei căi de atac. După examinarea plângerii sau a căii de atac, persoana vizată este informată dacă inspectorul a acționat sau nu corespunzător. Statele membre pot dispune, de asemenea, ca persoana vizată să fie informată de către autoritatea națională de supraveghere competentă în legătură cu efectuarea revizuirii.

(2) În cazul în care exactitatea unor date cu caracter personal este contestată de persoana vizată, iar exactitatea sau inexactitatea datelor respective nu se poate stabili cu certitudine, acestora li se pot atribui referințe.

Articolul 19

Dreptul la compensație

(1) Orice persoană care a suferit prejudicii ca urmare a unei prelucrări nelegale sau a oricărei acțiuni incompatibile cu dispozițiile legislației naționale adoptate în temeiul prezentei decizii-cadru are dreptul să obțină despăgubiri pentru prejudiciul suferit de la inspector sau de la o altă autoritate competentă conform legislației naționale.

(2) În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru a transmis date cu caracter personal, destinatarul nu poate invoca inexactitatea datelor furnizate drept motiv pentru a se sustrage răspunderii care îi revine față de partea vătămată în conformitate cu legislația națională. În cazul în care destinatarul plătește despăgubiri pentru prejudiciile create ca urmare a utilizării unor date inexacte furnizate, autoritatea competentă care a transmis datele rambursează în totalitate destinatarului suma plătită ca despăgubiri, ținând cont de orice eroare imputabilă destinatarului.

Articolul 20

Căile de atac

Fără a aduce atingere niciunei căi de atac administrative care poate fi prevăzută anterior sesizării autorității judiciare, persoana vizată are dreptul la exercitarea unei căi de atac în cazul oricărei încălcări a drepturilor care îi sunt garantate prin legislația națională aplicabilă.

Articolul 21

Confidențialitatea prelucrării

(1) Orice persoană care are acces la datele cu caracter personal aparținând domeniului prezentei decizii-cadru poate prelucra datele respective numai dacă face parte sau dacă acționează potrivit dispozițiilor unei autorități competente, cu excepția cazului în care există dispoziții legale în acest sens.

(2) Persoanele cărora li se solicită să lucreze pentru o autoritate competentă a unui stat membru au obligația de a respecta toate normele pentru protecția datelor care se aplică autorității competente în cauză.

Articolul 22

Securitatea prelucrărilor

(1) Statele membre dispun aplicarea obligatorie de către autoritățile competente a unor măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau nelegale, pierderii accidentale, modificării, dezvăluirii sau accesului neautorizat, în

special în cazul în care prelucrarea presupune transmiterea datelor într-o rețea sau punerea la dispoziție prin acordarea accesului direct automat, precum și împotriva oricărei alte forme de prelucrare nelegală, având în vedere riscurile speciale pe care le prezintă prelucrarea datelor pentru care este necesară protecția, precum și natura acestora. Având în vedere cele mai noi tehnici din sector și costurile punerii lor în aplicare, aceste măsuri trebuie să asigure un nivel de securitate corespunzător riscurilor pe care le prezintă prelucrarea datelor pentru care este necesară protecția, precum și natura acestor date.

(2) În ceea ce privește prelucrarea automatizată a datelor, fiecare stat membru pune în aplicare măsuri destinate:

- (a) să împiedice accesul persoanelor neautorizate la echipamentele de prelucrare a datelor cu caracter personal (controlul accesului la echipamente);
- (b) să împiedice citirea, copierea, modificarea sau eliminarea suportului de date în mod neautorizat (controlul suportului de date);
- (c) să împiedice introducerea neautorizată de date și inspectarea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal (controlul stocării);
- (d) să împiedice utilizarea sistemelor de prelucrare automatizată a datelor de către persoane neautorizate cu ajutorul echipamentelor de comunicare a datelor (controlul asupra utilizatorilor);
- (e) să asigure că persoanele autorizate care utilizează un sistem de prelucrare automatizată a datelor au acces numai la datele pentru care au autorizare (controlul accesului la date);
- (f) să asigure posibilitatea verificării sau stabilirii identității autorităților cărora li s-au transmis sau li se pot transmite sau li se pun la dispoziție date cu caracter personal cu ajutorul echipamentelor de comunicații pentru date (controlul asupra comunicațiilor);
- (g) să asigure posibilitatea verificării sau stabilirii ulterioare a datelor cu caracter personal care au fost introduse în sisteme automatizate de prelucrare a datelor, precum și a datei și persoanei care a introdus datele (controlul asupra introducerii datelor);
- (h) să împiedice citirea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizate de date cu caracter personal în timpul transferurilor de date cu caracter personal sau în timpul transportului suporturilor de date (control asupra transportului);
- (i) să asigure posibilitatea repunerii în funcțiune a sistemelor instalate în cazul unei defecțiuni (recuperarea);
- (j) să asigure funcționarea sistemului, raportarea incidenței oricăror erori ale funcțiilor (fiabilitate) și că nicio disfuncționalitate a sistemului nu poate duce la coruperea datelor stocate (integritate).

(3) Statele membre dispun că operatorii de prelucrare pot fi desemnați numai în cazul în care aceștia garantează respectarea măsurilor tehnice și organizaționale în temeiul alineatului (1) și respectarea instrucțiunilor în temeiul articolului 21. Autoritatea competentă monitorizează operatorul de prelucrare în acest sens.

(4) Datele cu caracter personal pot fi prelucrate de un operator de prelucrare doar în temeiul unui act juridic sau a unui contract scris.

Articolul 23

Consultarea prealabilă

Statele membre asigură că autoritățile naționale de supraveghere competente sunt consultate înainte de prelucrarea datelor cu caracter personal care vor face parte dintr-un nou sistem de evidență care urmează a fi creat, în cadrul căruia:

- (a) urmează a fi prelucrate categorii speciale de date menționate la articolul 6, sau
- (b) tipul de prelucrare, în special cel care implică utilizarea de noi tehnologii, mecanisme sau proceduri, prezintă în caz contrar riscuri specifice pentru drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, și în special pentru viața privată a acesteia.

Articolul 24

Sancțiuni

Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru a asigura aplicarea integrală a dispozițiilor prezentei decizii-cadru și, în special, stabilesc sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, care urmează să fie aplicate în caz de încălcare a dispozițiilor adoptate în temeiul prezentei decizii-cadru.

Articolul 25

Autoritățile naționale de supraveghere

(1) Fiecare stat membru dispune ca una sau mai multe dintre autoritățile publice să răspundă de informarea și monitorizarea punerii în aplicare pe teritoriul său a dispozițiilor adoptate de statele membre în conformitate cu decizia-cadru. Aceste autorități acționează în deplină independență în exercitarea funcțiilor încredințate lor.

(2) Fiecare autoritate este investită, în special, cu următoarele:

- (a) competențe de cercetare, competențe de acces la datele care fac obiectul unei prelucrări și competențe de colectare a tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere;
- (b) competențe efective de intervenție, cum ar fi, de exemplu, competența de a emite avize înainte ca operațiunile de prelucrare să fie efectuate și de a asigura publicarea cores-

punzătoare a acestor avize sau de a ordona blocarea, ștergerea sau distrugerea datelor, de a impune interdicția temporară sau definitivă de prelucrare, de a adresa inspectorului un avertisment sau o muștrare sau de a sesiza parlamentele naționale sau alte instituții politice;

(c) competența de a acționa în justiție, în cazul încălcării dispozițiilor legislației naționale adoptate în temeiul prezentei decizii-cadru sau de a sesiza autoritățile judecătorești cu privire la această încălcare. Deciziile autorităților de supraveghere care fac obiectul unor plângeri pot fi atacate în justiție.

(3) Fiecare autoritate de supraveghere poate fi sesizată de orice persoană printr-o plângere privind protecția drepturilor și libertăților sale în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Persoana vizată este informată asupra modului în care s-a soluționat plângerea.

(4) Statele membre prevăd obligația care revine membrilor și personalului autorității de supraveghere de a respecta dispozițiile privind protecția datelor cu caracter personal aplicabile respectivei autorități de supraveghere și faptul că, chiar și după încetarea activității acestora, acestora le revine obligația de a păstra secretul profesional în ceea ce privește informațiile confidențiale la care au acces.

Articolul 26

Legătura cu acordurile încheiate cu state terțe

Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere niciunei obligații și niciunui angajament care revin statelor membre sau Uniunii în temeiul unor acorduri bilaterale și/sau multilaterale cu state terțe, existente în momentul adoptării decizii-cadru.

Pentru aplicarea acestor acorduri, transferul către un stat terț a datelor cu caracter personal obținute de la un alt stat membru se efectuează în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (c) și, după caz, alineatul (2).

Articolul 27

Evaluare

(1) Statele membre raportează Comisiei în legătură cu măsurile naționale adoptate pentru a asigura deplina conformitate cu prezenta decizie-cadru și, în special, cu privire la acele dispoziții care trebuie să fie deja respectate la colectarea datelor, până la 27 noiembrie 2013. Comisia examinează cu precădere impactul dispoziției asupra domeniului de aplicare al prezentei decizii-cadru, prevăzut la articolul 1 alineatul (2).

(2) În termen de un an de la rezultatul evaluării menționate la alineatul (1), Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, raportul fiind însoțit de propuneri corespunzătoare de modificare a prezentei decizii-cadru.

*Articolul 28***Legătura cu actele anterioare adoptate de Uniune**

Atunci când în actele adoptate în temeiul titlului VI din Tratatul privind Uniunea Europeană înaintea datei intrării în vigoare a prezentei decizii-cadru și care reglementează schimbul de date cu caracter personal între statele membre sau accesul autorităților desemnate ale statelor membre la sistemele informatice instituite în temeiul Tratatului de instituire a Comunității Europene au fost introduse condiții specifice privind utilizarea acestor date de către statul membru destinat, aceste condiții prevalează în fața dispozițiilor din prezenta decizie-cadru referitoare la utilizarea datelor primite sau puse la dispoziție de către un alt stat membru.

*Articolul 29***Punerea în aplicare**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 27 noiembrie 2010.

(2) Statele membre comunică, până la aceeași dată, Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor care transpun în legislațiile lor naționale obligațiile impuse prin prezenta decizie-cadru, precum și informații privind desemnarea autorităților de supraveghere prevăzute la articolul 25. Pe baza unui raport întocmit de Comisie în temeiul acestor informații, Consiliul evaluează până la 27 noiembrie 2011 modul în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru.

*Articolul 30***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 27 noiembrie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele

M. ALLIOT-MARIE

DECIZIA-CADRU 2008/978/JAI A CONSILIULUI

din 18 decembrie 2008

privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și dezvolta un spațiu de libertate, de securitate și de justiție. Conform Concluziilor Consiliului European înrunit la Tampere, la 15-16 octombrie 1999, în special punctul 33, principiul recunoașterii reciproce ar trebui să devină piatra de temelie a cooperării judiciare în cadrul Uniunii, atât în materie civilă, cât și în materie penală.
- (2) La 29 noiembrie 2000, Consiliul, în conformitate cu Concluziile de la Tampere, a adoptat un program de măsuri pentru punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce în materie penală ⁽²⁾. Prezenta decizie-cadru este necesară pentru realizarea măsurilor 5 și 6 din cadrul programului respectiv, care se referă la recunoașterea reciprocă a mandatelor pentru obținerea probelor.
- (3) Punctul 3.3.1 din Programul de la Haga ⁽³⁾, inclus în Concluziile Consiliului European din 4-5 noiembrie 2004, subliniază importanța finalizării programului global de măsuri pentru punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce în materie penală și evidențiază drept o chestiune prioritară introducerea mandatului european de obținere a probelor (MEP).
- (4) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽⁴⁾ a reprezentat prima măsură concretă de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce în domeniul dreptului penal.
- (5) Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea, în cadrul Uniunii Europene, a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor ⁽⁵⁾ abordează necesitatea recunoașterii reciproce imediate a ordinelor pentru a preveni distrugerea, transformarea, mutarea, transferul sau eliminarea probelor. Cu toate acestea, aceasta se referă numai la o parte a spectrului cooperării judiciare în materie penală în ceea ce privește probele, iar transferul ulterior al probelor este lăsat la latitudinea procedurilor de asistență reciprocă.
- (6) Prin urmare, este necesar să se îmbunătățească mai mult cooperarea judiciară prin aplicarea principiului recunoașterii reciproce la hotărârile judecătorești, sub forma unui MEP, în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală.
- (7) MEP poate fi utilizat pentru obținerea oricăror obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală pentru care acesta a fost emis. Acestea pot cuprinde, de exemplu, obiecte, documente sau date provenite de la un terț, provenite în urma unei percheziții, inclusiv la domiciliul suspectului, date anterioare privind utilizarea oricăror servicii inclusiv tranzacții financiare, declarații, interogatorii și audieri sub forma înregistrărilor arhivate și alte documente, inclusiv rezultatele unor tehnici speciale de investigație.
- (8) Principiul recunoașterii reciproce se bazează pe existența unui nivel ridicat de încredere între statele membre. Pentru a promova această încredere, prezenta decizie-cadru ar trebui să cuprindă garanții importante pentru protejarea drepturilor fundamentale. Prin urmare, MEP ar trebui să fie emis numai de către judecători, instanțe judecătorești, judecători de instrucție, procurori și alte autorități judiciare, astfel cum sunt definite de către statele membre, în conformitate cu prezenta decizie-cadru.
- (9) Prezenta decizie-cadru este adoptată în temeiul articolului 31 din tratat și se referă, prin urmare, la cooperarea judiciară în contextul dispoziției în cauză, având ca scop acordarea de asistență pentru strângerea probelor pentru proceduri, astfel cum sunt definite la articolul 5 din prezenta decizie-cadru. Cu toate că și alte autorități decât judecătorii, instanțele judecătorești, judecătorii de instrucție și procurorii pot avea un rol în strângerea unor asemenea probe, în conformitate cu articolul 2 litera (c) punctul (ii), prezenta decizie-cadru nu reglementează cooperarea între forțele de poliție, autoritățile vamale, de frontieră și administrative, care este reglementată de alte dispoziții ale tratatelor.

⁽¹⁾ JO C 103 E, 29.4.2004, p. 452.⁽²⁾ JO C 12, 15.1.2001, p. 10.⁽³⁾ JO C 53, 3.3.2005, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 190, 18.7.2002, p. 1.⁽⁵⁾ JO L 196, 2.8.2003, p. 45.

- (10) Definiția termenului „percheziție sau sechestru” nu ar trebui invocată pentru aplicarea niciunui alt instrument aplicabil între statele membre, în special a Convenției Consiliului Europei din 20 aprilie 1959 privind asistența reciprocă în materie penală și a instrumentelor care o completează.
- (11) Un MEP ar trebui să fie emis numai în cazul în care obținerea obiectelor, documentelor sau datelor căutate este necesară și proporțională cu scopul procedurilor penale sau altor proceduri în cauză. De asemenea, un MEP ar trebui să fie emis numai în cazul în care obiectele, documentele sau datele în cauză ar putea fi obținute, într-un caz comparabil, în temeiul dreptului intern al statului emitent. Autoritățile emitente ar trebui să îi revină responsabilitatea de a asigura respectarea acestor condiții. Prin urmare, motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare nu ar trebui să se refere la aceste aspecte.
- (12) Autoritatea executantă ar trebui să utilizeze mijloace cât mai puțin intruzive pentru a obține obiectele, documentele sau datele căutate.
- (13) Autoritatea executantă ar trebui să aibă obligația de a executa MEP, pentru date electronice care nu se află în statul executant, numai în limitele permise în temeiul legislației sale naționale.
- (14) În cazul în care legislația națională a statului emitent prevede acest lucru în transpunerea articolului 12, autoritatea emitentă ar trebui să poată solicita autorității executante să urmeze anumite formalități și proceduri în ceea ce privește procedurile judiciare sau administrative care ar putea facilita admisibilitatea probelor căutate admisibile în statul emitent, de exemplu aplicarea unei ștampile oficiale pe un document, prezența unui reprezentant al statului emitent sau înregistrarea momentelor și a datelor pentru a crea o serie de probe. Astfel de formalități și proceduri nu ar trebui să cuprindă măsuri coercitive.
- (15) Executarea unui MEP ar trebui să se desfășoare în conformitate cu formalitățile și procedurile indicate în mod expres de statul emitent, în cea mai mare măsură posibilă și fără a aduce atingere garanțiilor fundamentale existente în temeiul legislației naționale.
- (16) Pentru a asigura eficacitatea cooperării judiciare în materie penală, posibilitatea refuzului de a recunoaște sau de a executa MEP, precum și motivele pentru amânarea executării acestuia ar trebui limitate. În special, refuzul de a executa MEP, pe motiv că fapta pe care acesta se bazează nu constituie o infracțiune în temeiul legislației naționale a statului executant (dublă incriminare), nu ar trebui să fie posibil pentru anumite categorii de infracțiuni.
- (17) Ar trebui să fie posibil să se refuze un MEP în cazul în care recunoașterea sau executarea acestuia în statul executant ar presupune încălcarea unei imunități sau a unui privilegiu în statul în cauză. Nu există o definiție comună a ceea ce constituie o imunitate sau un privilegiu în Uniunea Europeană și, prin urmare, definiția exactă a acestor termeni este lăsată la latitudinea dreptului intern, care poate include măsuri de protecție aplicabile profesiilor medicale și juridice, însă acestea nu trebuie interpretate într-un mod care ar fi incompatibil cu obligația de eliminare a anumitor temeuri pentru refuz, prevăzută la articolul 7 din Actul Consiliului din 16 octombrie 2001 de elaborare, în conformitate cu articolul 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Protocolului la Convenția privind asistența reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾.
- (18) Recunoașterea sau executarea unui MEP ar trebui să poată fi refuzată, în măsura în care executarea acestuia ar prejudicia interese naționale fundamentale în materie de securitate, ar pune în pericol sursa informației sau ar implica utilizarea unor informații clasificate cu privire la activități specifice ale serviciilor de informații. Cu toate acestea, este acceptat faptul că nu se poate invoca un astfel de temei de nerecunoaștere sau neexecutare decât în cazul și în măsura în care obiectele, documentele sau datele nu ar fi utilizate, din motivele respective, ca probe într-un caz intern similar.
- (19) Dispozițiile speciale de la articolul 13 alineatul (3), în raport cu articolul 13 alineatul (1) litera (f) punctul (i), nu aduc atingere modului și măsurii în care sunt puse în aplicare celelalte temeuri pentru refuz prevăzute la articolul 13 alineatul (1).
- (20) Este necesar să se prevadă termene, pentru a asigura o cooperare rapidă, eficientă și consistentă pentru obținerea obiectelor, documentelor sau datelor în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală în întreaga Uniune Europeană.
- (21) Fiecare stat membru dispune, în legislația sa, de căi de atac împotriva temeiurilor de fond care stau la baza deciziilor pentru obținerea probelor, inclusiv în ceea ce privește necesitatea și proporționalitatea deciziei, deși căile de atac respective pot varia între statele membre și pot să se aplice în diferite etape ale procedurilor.
- (22) Este necesar să se stabilească un mecanism pentru evaluarea eficacității prezentei decizii-cadru.

⁽¹⁾ JO C 326, 21.11.2001, p. 1.

- (23) Deoarece obiectivul prezentei decizii-cadru, și anume de a înlocui sistemul de asistență reciprocă în materie penală pentru obținerea obiectelor, documentelor sau datelor între state membre, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre prin acțiune unilaterală și, prin urmare, având în vedere dimensiunea și efectele sale, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, Consiliul poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este menționat la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană și prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la acest din urmă articol, prezenta decizie-cadru nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (24) Datele cu caracter personal prelucrate în cadrul punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru sunt protejate în conformitate cu instrumentele corespunzătoare, inclusiv principiile Convenției Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea automată a datelor cu caracter personal, precum și prin intermediul protecției suplimentare oferite de prezenta decizie-cadru, în conformitate cu articolul 23 din Convenția privind asistența reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene din 29 mai 2000 ⁽¹⁾.
- (25) MEP ar trebui să coexiste cu actualele proceduri de asistență reciprocă, însă o astfel de coexistență ar trebui să fie considerată tranzitorie până când, în conformitate cu Programul de la Haga, modalitățile de strângere a probelor care sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei decizii-cadru fac de asemenea obiectul unui instrument de recunoaștere reciprocă, a cărui adoptare ar oferi un regim complet de recunoaștere reciprocă prin care să se înlocuiască procedurile de asistență reciprocă.
- (26) Statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Uniunii Europene, tabele care să demonstreze în măsura posibilului corespondența dintre dispozițiile deciziei-cadru și măsurile interne de punere în aplicare și să le comunice Comisiei împreună cu textul dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei decizii-cadru.
- (27) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și reflectate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special la capitolul VI. Nimic din prezenta decizie-cadru nu poate fi interpretat ca o interdicție de a refuza executarea unui MEP în cazul în care există motive să se considere, pe baza unor elemente obiective, că respectivul MEP a fost emis cu scopul de a urmări în justiție o persoană sau de a-i impune sancțiuni din motive legate de sex, origine

rasială sau etnică, religie, orientare sexuală, cetățenie, limbă sau opinii politice sau să se considere că respectivul MEP poate aduce atingere situației persoanei în cauză din unul dintre aceste motive.

- (28) Prezenta decizie-cadru nu împiedică niciun stat membru să aplice normele sale constituționale privind respectarea legalității, libertatea de asociere, libertatea presei și libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă.
- (29) Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere exercitării responsabilităților care revin statelor membre în ceea ce privește menținerea ordinii publice și asigurarea securității interne, în conformitate cu articolul 33 din tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

TITLUL I

MANDATUL EUROPEAN DE OBȚINERE A PROBELOR (MEP)

Articolul 1

Definiția MEP și obligația de executare a acestuia

- (1) MEP este o hotărâre judecătorească emisă de către o autoritate competentă dintr-un stat membru în scopul obținerii de obiecte, documente și date dintr-un alt stat membru, în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor menționate la articolul 5.
- (2) Statele membre execută orice MEP, pe baza principiului recunoașterii reciproce și în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii-cadru.
- (3) Prezenta decizie-cadru nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice fundamentale, astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din tratat, și nu aduce atingere obligațiilor care revin autorităților judiciare în această privință.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

- (a) „stat emitent” înseamnă statul membru în care MEP a fost emis;
- (b) „stat executant” înseamnă statul membru pe al cărui teritoriu se află obiectele, documentele sau datele sau, în cazul datelor electronice, statul membru pe teritoriul căruia acestea sunt direct accesibile în temeiul legislației statului executant;
- (c) „autoritate emitentă” înseamnă:
- (i) un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție, un procuror; sau

⁽¹⁾ JO C 197, 12.7.2000, p. 1.

- (ii) orice altă autoritate judiciară, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitate de autoritate care conduce ancheta penală și care este competentă, în conformitate cu dreptul intern, să dispună obținerea de probe în cazuri transfrontaliere;
- (d) „autoritate executantă” înseamnă o autoritate care are, în temeiul legislației naționale de punere în aplicare a prezentei decizii-cadru, competența de a recunoaște sau de a executa un MEP în conformitate cu prezenta decizie-cadru;
- (e) „percheziție sau sechestrul” include orice măsuri de procedură penală în urma cărora unei persoane juridice sau fizice i se impune, sub constrângere legală, să furnizeze sau să participe la furnizarea de obiecte, documente sau date, măsuri care, în caz de nerespectare, pot fi executorii fără consimțământul unei astfel de persoane sau pot duce la o sancțiune.
- (b) să efectueze examinări corporale sau să preleveze material biologic sau date biometrice direct de pe corpul unei persoane, inclusiv eşantioane de ADN și amprente;
- (c) să obțină informații în timp real prin intermediul unor tehnici precum interceptarea comunicațiilor, urmărirea sub acoperire sau monitorizarea conturilor bancare;
- (d) să analizeze obiectele, documentele și datele existente; și
- (e) să obțină date de comunicații păstrate de către furnizorii de servicii de comunicații electronice publice sau de către o rețea de comunicații publice.

Articolul 3

Desemnarea autorităților competente

(1) Fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la autoritatea sau autoritățile care, în temeiul legislației sale naționale, sunt competente în conformitate cu articolul 2 literele (c) și (d) în cazul în care statul membru în cauză este stat emitent sau stat executant.

(2) Statul membru care dorește să recurgă la posibilitatea de a desemna o autoritate centrală sau autorități centrale în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) comunică Secretariatului General al Consiliului informațiile referitoare la autoritatea centrală sau autoritățile centrale desemnate. Aceste indicații sunt obligatorii pentru autoritățile statului membru emitent.

(3) Secretariatul General al Consiliului pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.

Articolul 4

Domeniul de aplicare al MEP

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2) al prezentului articol, MEP poate fi emis în condițiile menționate la articolul 7, în vederea obținerii, în statul executant, a obiectelor, documentelor sau datelor necesare în statul emitent pentru procedurile menționate la articolul 5. MEP vizează obiectele, documentele și datele specificate în acesta.

(2) MEP nu se emite cu scopul de a solicita autorității executante următoarele:

(a) să organizeze interogatorii, să ia declarații sau să inițieze alte tipuri de audieri ale suspectilor, martorilor, experților sau ale oricărei alte persoane;

(3) Schimbul de informații cu privire la condamnările penale, extrase din cazierul judiciar, se realizează în conformitate cu Decizia 2005/876/JAI a Consiliului din 21 noiembrie 2005 privind schimbul de informații extrase din cazierul judiciar ⁽¹⁾ și alte instrumente relevante.

(4) MEP poate fi emis în vederea obținerii obiectelor, documentelor sau datelor care intră sub incidența alineatului (2) în cazul în care obiectele, documentele sau datele se află deja în posesia autorității executante înainte ca MEP să fie emis.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care autoritatea emitentă precizează acest lucru, MEP cuprinde, de asemenea, orice alte obiecte, documente sau date pe care autoritatea executantă le descoperă în timpul executării MEP și pe care, fără cercetări suplimentare, aceasta le consideră a fi relevante pentru procedurile în scopul cărora MEP a fost emis.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (2), în cazul în care autoritatea emitentă solicită acest lucru, MEP poate cuprinde luarea de declarații de la persoanele prezente în timpul executării MEP, care au legătură directă cu obiectul MEP. Normele corespunzătoare ale statului executant, aplicabile cazurilor naționale, se aplică și în cazul luării unor astfel de declarații.

Articolul 5

Tipul de proceduri pentru care poate fi emis MEP

MEP poate fi emis:

(a) în ceea ce privește proceduri penale inițiate de către o autoritate judiciară sau care urmează să fie inițiate în fața unei autorități judiciare cu privire la o infracțiune în temeiul legislației naționale a statului emitent;

⁽¹⁾ JO L 322, 9.12.2005, p. 33.

- (b) în cadrul procedurilor inițiate de autorități administrative cu privire la fapte care sunt pasibile de sancțiuni penale în temeiul legislației naționale a statului emitent deoarece constituie încălcări ale normelor de drept și în cazul în care decizia autorităților sus-menționate poate face obiectul unei căi de atac în fața unei instanțe judecătorești competente, în special, în materie penală;
- (c) în cadrul procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care sunt pasibile de sancțiuni penale în temeiul legislației naționale a statului emitent deoarece constituie încălcări ale normelor de drept și în cazul în care decizia autorităților sus-menționate poate face obiectul unei căi de atac ulterioare în fața unei instanțe judecătorești competente, în special, în materie penală; și
- (d) în legătură cu proceduri menționate la literele (a), (b) și (c), care privesc fapte sau infracțiuni care pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de sancțiuni penale unei persoane juridice în statul emitent.

Articolul 6

Conținutul și forma MEP

- (1) MEP, prezentat în formularul A prevăzut în anexă, se completează, se semnează, iar conținutul său se atestază pentru conformitate de către autoritatea emitentă.
- (2) MEP se întocmește sau se traduce de către statul emitent în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului executant.

La adoptarea prezentei decizii-cadru sau la o dată ulterioară, orice stat membru poate să indice, într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului, că acceptă un MEP sau o traducere a unui MEP în una sau mai multe limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii.

TITLUL II

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EMITENT

Articolul 7

Condiții pentru emiterea MEP

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că MEP este emis numai în momentul în care autoritatea emitentă consideră că au fost îndeplinite următoarele condiții:

- (a) obținerea obiectelor, documentelor sau datelor căutate este necesară și proporțională față de scopul procedurilor menționate la articolul 5;

- (b) obiectele, documentele sau datele pot fi obținute în temeiul legislației statului emitent în cadrul unei proceduri comparabile, în cazul în care ar fi disponibile pe teritoriul statului emitent, chiar dacă s-ar putea recurge la măsuri procedurale diferite.

Aceste condiții se evaluează, în fiecare caz, numai în statul emitent.

Articolul 8

Transmiterea MEP

- (1) MEP poate fi transmis autorității competente dintr-un stat membru pe al cărui teritoriu autoritatea competentă din statul emitent are motive justificate să considere că se află obiecte, documente sau date relevante sau, în cazul datelor electronice, că aceste date sunt direct accesibile în temeiul legislației statului executant. Mandatul se transmite fără întârziere de autoritatea emitentă către autoritatea executantă prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă și în condiții care să permită statului executant să stabilească autenticitatea acestuia. Toate comunicările oficiale ulterioare au loc direct între autoritatea emitentă și autoritatea executantă.

- (2) Fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, în cazul în care sistemul juridic al acestuia prevede astfel, mai multe autorități centrale, pentru a sprijini autoritățile competente. Un stat membru poate, în cazul în care se dovedește necesar din motive de organizare a sistemului său judiciar intern, să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale transmiterea și primirea, pe cale administrativă, a MEP, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale în legătură cu acesta.

- (3) În cazul în care autoritatea emitentă dorește acest lucru, transmiterea poate fi efectuată prin intermediul sistemului securizat de telecomunicații al Rețelei judiciare europene.

- (4) În cazul în care autoritatea executantă este necunoscută, autoritatea emitentă face toate investigațiile necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei judiciare europene, pentru a obține informațiile de la statul executant.

- (5) În cazul în care autoritatea din statul executant care primește un MEP nu are competența să îl recunoască și să ia măsurile necesare pentru executarea acestuia, aceasta transmite din oficiu MEP autorității executante și informează autoritatea emitentă în consecință.

- (6) Toate dificultățile legate de transmiterea sau de autenticitatea oricărui document necesar executării MEP sunt soluționate prin contacte directe între autoritățile emitente și autoritățile executante implicate sau, după caz, prin intervenția autorităților centrale ale statelor membre.

Articolul 9

MEP cu referire la un MEP anterior sau un ordin de înghețare

(1) În cazul în care autoritatea emitentă emite un MEP care completează un MEP anterior sau care este urmarea unui ordin de înghețare, transmis în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI, aceasta indică acest lucru în MEP în conformitate cu formularul prevăzut în anexă.

(2) În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, autoritatea emitentă participă la executarea MEP în statul executant, aceasta poate adresa, fără a aduce atingere declarațiilor făcute în temeiul articolului 3 alineatul (2), un MEP care suplimentează MEP anterior direct autorității executante competente, pe durata prezenței sale pe teritoriul statului în cauză.

Articolul 10

Condiții de utilizare a datelor cu caracter personal

(1) Datele cu caracter personal obținute în temeiul prezentei decizii-cadru pot fi utilizate de către statul emitent în următoarele scopuri:

- (a) procedurile pentru care poate fi emis MEP;
- (b) alte proceduri judiciare sau administrative direct legate de procedurile menționate la litera (a);
- (c) prevenirea unei amenințări grave și iminente la adresa securității publice.

În orice alte scopuri decât cele prevăzute la literele (a), (b) și (c), datele cu caracter personal obținute în temeiul prezentei decizii-cadru pot fi utilizate numai cu acordul prealabil al statului executant, cu excepția cazului în care statul emitent a obținut acordul persoanei vizate.

(2) În funcție de circumstanțele cazului, statul executant poate solicita statului membru căruia i-au fost transmise datele cu caracter personal să furnizeze informații cu privire la utilizarea acestor date.

(3) Prezentul articol nu se aplică datelor cu caracter personal obținute de un stat membru în temeiul prezentei decizii-cadru care provin de la statul membru în cauză.

TITLUL III

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EXECUTANT

Articolul 11

Recunoașterea și executarea

(1) Autoritățile executante recunosc un MEP, transmis în conformitate cu articolul 8, fără a fi necesară nicio altă formalitate, și iau, fără întârziere, măsurile necesare pentru executarea acestuia, în același mod în care o autoritate a statului executant

ar obține obiectele, documentele sau datele, cu excepția cazului în care autoritatea respectivă decide să invoce unul dintre temeiurile de nerecunoaștere sau de neexecutare prevăzute la articolul 13 sau unul dintre temeiurile de amânare prevăzute la articolul 16.

(2) Statului executant îi revine responsabilitatea de a alege măsurile care, în temeiul legislației sale naționale, asigură furnizarea obiectelor, documentelor sau datelor căutate prin intermediul unui MEP și de a decide dacă este necesară recurgerea la măsuri coercitive pentru a oferi asistența respectivă. Orice măsură care se impune ca urmare a unui MEP se ia în conformitate cu normele de procedură aplicabile în statul executant.

(3) Fiecare stat membru garantează:

(i) că orice măsuri care ar fi disponibile într-un caz intern similar în statul executant sunt, de asemenea, disponibile în vederea executării MEP;

și

(ii) că măsurile, inclusiv percheziția sau sechestrul, sunt disponibile în vederea executării MEP, în cazul în care acesta se referă la una dintre infracțiunile prevăzute la articolul 14 alineatul (2).

(4) În cazul în care autoritatea emitentă nu este un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror, iar MEP nu a fost validat de una dintre autoritățile menționate din statul emitent, autoritatea executantă poate, după caz, să decidă că nu poate avea loc nicio percheziție sau sechestrul în scopul executării MEP. Înainte de a decide în acest sens, autoritatea executantă se consultă cu autoritatea competentă din statul emitent.

(5) Un stat membru poate face o declarație la momentul adoptării prezentei decizii-cadru sau poate adresa o notificare ulterioară Secretariatului General al Consiliului solicitând o astfel de validare în toate cazurile în care autoritatea emitentă nu este un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror și atunci când, în temeiul legislației statului executant, într-un caz intern similar măsurile necesare executării MEP ar trebui să fie dispuse sau supervizate de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror.

Articolul 12

Formalități care trebuie urmate în statul executant

Autoritatea executantă respectă formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, cu excepția cazului în care se prevede altfel prin prezenta decizie-cadru și cu condiția ca aceste formalități și proceduri să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant. Prezentul articol nu creează o obligație de adoptare a unor măsuri coercitive.

Articolul 13

Temeiuri pentru nerecunoaștere sau neexecutare

- (1) Recunoașterea sau executarea MEP poate fi refuzată în statul executant:
- (a) în cazul în care executarea acestuia ar contraveni principiului *non bis in idem*;
- (b) dacă, în cazurile menționate la articolul 14 alineatul (3), MEP se referă la fapte care nu ar constitui o infracțiune în temeiul legislației statului executant;
- (c) în cazul în care executarea MEP nu este posibilă prin mijloacele de care autoritatea executantă dispune în cazul respectiv, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3);
- (d) în cazul în care legislația statului executant prevede o imunitate sau un privilegiu care face imposibilă executarea MEP;
- (e) dacă, în unul dintre cazurile menționate la articolul 11 alineatele (4) sau (5), MEP nu a fost validat;
- (f) în cazul în care MEP se referă la infracțiuni care:
- (i) sunt considerate, în temeiul legislației statului executant, ca fiind săvârșite în întregime, în mare parte sau în principal pe teritoriul acestuia sau într-un loc echivalent cu teritoriul său; sau
- (ii) au fost săvârșite în afara teritoriului statului emitent, iar legislația statului executant nu permite începerea unor proceduri judiciare în cazul unor astfel de infracțiuni, în cazul în care acestea sunt comise în afara teritoriului aceluși stat;
- (g) dacă, într-un caz specific, executarea sa ar aduce atingere intereselor naționale fundamentale în materie de securitate, ar pune în pericol sursa informației sau ar implica utilizarea de informații clasificate cu privire la activități specifice ale serviciilor de informații; sau
- (h) în cazul în care formularul prevăzut în anexă este incomplet sau în mod vădit incorect și nu a fost completat sau corectat într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea executantă.
- (2) Decizia de a refuza executarea sau recunoașterea MEP în conformitate cu alineatul (1) se ia de un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din

statul executant. În cazul în care MEP a fost emis de o autoritate judiciară menționată la articolul 2 litera (c) punctul (ii), iar MEP nu a fost validat de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul emitent, decizia poate fi, de asemenea, luată de oricare altă autoritate judiciară competentă în temeiul legislației statului executant, în cazul în care acest lucru este prevăzut în legislația respectivă.

(3) Orice decizie în temeiul alineatului (1) litera (f) punctul (i) cu privire la infracțiunile comise în parte pe teritoriul statului executant sau într-un loc echivalent cu teritoriul său se ia de către autoritățile competente menționate la alineatul (2) în circumstanțe excepționale și de la caz la caz, ținându-se cont de circumstanțele specifice cazului și, în special, de faptul că o majoritatea sau partea esențială a infracțiunii în cauză a fost sau nu comisă în statul emitent, dacă MEP se referă sau nu la o faptă care nu reprezintă o infracțiune în temeiul legislației statului executant și dacă ar fi sau nu necesar să se efectueze o percheziție sau un sechestru pentru executarea MEP.

(4) În cazul în care o autoritate competentă ia în considerare utilizarea temeiului pentru refuz prevăzut la alineatul (1) litera (f) punctul (i), aceasta se consultă cu Eurojust înainte de a lua o decizie.

În cazul în care o autoritate competentă nu este de acord cu avizul Eurojust, statele membre se asigură că aceasta își motivează decizia și Consiliul este informat.

(5) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a), (g) și (h), înainte de a decide nerecunoașterea sau neexecutarea unui MEP, în tot sau în parte, autoritatea competentă din statul executant se consultă cu autoritatea competentă din statul emitent prin orice mijloace adecvate și, după caz, îi solicită să furnizeze, fără întârziere, orice informații necesare.

Articolul 14

Dubla incriminare

(1) Recunoașterea sau executarea MEP nu este supusă verificării dublei incriminări, cu excepția cazului în care este necesar să se efectueze o percheziție sau un sechestru.

(2) În cazul în care este necesară efectuarea unei percheziții sau a unui sechestru pentru executarea MEP, următoarele infracțiuni nu sunt supuse în nicio situație verificării dublei incriminări, în cazul în care acestea se sancționează, în statul emitent, cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu un ordin de detenție, iar maximul pedepsei este de cel puțin trei ani și în condițiile în care sunt definite de către legislația statului respectiv:

— participarea la o organizație criminală;

— terorism;

- trafic de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
- traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;
- corupție;
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene, în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protejerea intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾;
- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificare, inclusiv falsificarea monedei euro;
- criminalitatea informatică;
- infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
- omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- furt organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- escrocherie;
- înșelătorie și extorcare de fonduri;
- contrafacerea și pirateria produselor;
- falsificarea de documente administrative și traficul de falsuri;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- traficul ilicit de substanțe hormonale și de alți factori de creștere;
- traficul ilicit de materiale nucleare și radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;

- incendiere;
- infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale;
- deturnare de aeronave/nave;
- sabotaj.

(3) În cazul în care MEP nu se referă la niciuna dintre infracțiunile prevăzute la alineatul (2), iar executarea acestuia ar impune o percheziție sau un sechestru, recunoașterea sau executarea MEP pot fi supuse condiției dublei incriminări.

Cu toate acestea, în privința infracțiunilor în materie de impozite sau taxe, vamă și schimb valutar, recunoașterea sau executarea nu poate fi refuzată din motivul că legislația statului executant nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu cuprinde același tip de reglementare, în materie de taxe sau impozite, de vamă sau de schimb, ca legislația statului emitent.

(4) Condiția dublei incriminări prevăzută la alineatul (3) se reexaminează de către Consiliu până la 19 ianuarie 2014, în lumina oricărei informații transmise Consiliului.

(5) Consiliul, hotărând în unanimitate după consultarea Parlamentului European în condițiile stabilite la articolul 39 alineatul (1) din tratat, poate decide să adauge alte categorii de infracțiuni la lista cuprinsă la alineatul (2).

Articolul 15

Termene pentru recunoaștere, executare și transfer

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea termenelor prevăzute la prezentul articol. În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în MEP că, din cauza termenelor procedurale sau a altor circumstanțe deosebit de urgente, este necesar un termen mai scurt, autoritatea executantă ia în considerare în cea mai mare măsură posibilă această solicitare.

(2) Orice decizie de a refuza recunoașterea sau executarea se ia de îndată ce este posibil și, fără a aduce atingere alineatului (4), în termen de cel mult 30 de zile de la primirea MEP de către autoritatea executantă competentă.

(3) Numai în cazul în care există temeieri pentru amânare în temeiul articolului 16 sau în cazul în care autoritatea executantă dispune deja de obiectele, documentele sau datele căutate, aceasta preia obiectele, documentele sau datele fără întârziere și, fără a aduce atingere alineatului (4), în termen de 60 de zile de la primirea mandatului european de obținere a probelor de către autoritatea executantă competentă.

⁽¹⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 49.

(4) Atunci când, într-un caz particular, autoritatea executantă competentă nu poate respecta termenul prevăzut la alineatele (2) sau (3), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și timpul estimativ necesar pentru îndeplinirea acțiunii.

(5) Cu excepția cazului în care o cale de atac este în curs de desfășurare, în conformitate cu articolul 18, sau există temeieri pentru amânare în conformitate cu articolul 16, statul executant transferă statului emitent, fără întârziere nejustificată, obiectele, documentele sau datele obținute în temeiul MEP.

(6) În momentul transferului obiectelor, documentelor sau datelor obținute, autoritatea executantă indică dacă solicită ca acestea să fie înapoiate statului executant de îndată ce nu mai sunt necesare statului emitent.

Articolul 16

Temeieri pentru amânarea recunoașterii sau executării

(1) Recunoașterea MEP poate fi amânată în statul executant în cazul în care:

(a) formularul prevăzut în anexă este incomplet sau în mod vădit incorect, până în momentul în care formularul este completat sau corectat; sau

(b) în unul dintre cazurile menționate la articolul 11 alineatele (4) sau (5), MEP nu a fost validat, până când se efectuează validarea.

(2) Executarea MEP poate fi amânată în statul executant în cazul în care:

(a) executarea acestuia ar putea aduce atingere unei anchete penale sau unei urmăririi penale în curs, atât timp cât statul executant consideră necesar; sau

(b) obiectele, documentele sau datele vizate sunt deja utilizate în alte proceduri, până când acestea nu mai sunt necesare în acest scop.

(3) Decizia de a amâna recunoașterea sau executarea MEP, în conformitate cu alineatele (1) sau (2), se ia de un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul executant. În cazul în care MEP a fost

emis de o autoritate judiciară menționată la articolul 2 litera (c) punctul (ii), iar MEP nu a fost validat de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul emitent, decizia poate fi, de asemenea, luată de oricare altă autoritate judiciară competentă în conformitate cu legislația statului executant, în cazul în care acest lucru este prevăzut în legislația respectivă.

(4) De îndată ce temeiul pentru amânare încetează să existe, autoritatea executantă ia fără întârziere măsurile necesare executării MEP și informează autoritatea competentă corespunzătoare a statului emitent în această privință prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.

Articolul 17

Obligația de a informa

Autoritatea executantă informează autoritatea emitentă:

1. de îndată, prin orice mijloace:

(a) dacă, în timpul executării MEP, autoritatea executantă consideră, fără alte cercetări ulterioare, că ar putea fi oportun să ia măsuri de investigație care nu au fost prevăzute inițial sau nu au putut fi specificate în momentul emiterii MEP, pentru a permite autorității emitente să ia măsuri suplimentare în cazul respectiv;

(b) dacă autoritatea competentă din statul executant stabilește că MEP nu a fost executat în conformitate cu legislația statului executant;

(c) dacă autoritatea executantă stabilește că, în cazul respectiv, nu poate respecta formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, în conformitate cu articolul 12.

La cererea autorității emitente, informația este confirmată fără întârziere prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă;

2. fără întârziere, prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă:

(a) cu privire la transmiterea MEP către autoritatea competentă responsabilă de executarea acestuia, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5);

- (b) cu privire la orice decizie, luată în conformitate cu articolul 15 alineatul (2), de a refuza recunoașterea sau executarea MEP, împreună cu motivele acestei decizii;
- (c) cu privire la amânarea executării sau recunoașterii MEP, motivele principale care stau la baza amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării;
- (d) cu privire la imposibilitatea executării MEP deoarece obiectele, documentele sau datele au dispărut, au fost distruse sau nu pot fi găsite la locul indicat în MEP sau deoarece locul în care se găsesc obiectele, documentele sau datele nu a fost indicat într-un mod suficient de clar, chiar și după consultările cu autoritatea competentă din statul emitent.

Articolul 18

Căi de atac

- (1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta că orice parte interesată, inclusiv terții de bună-credință, dispun de căi de atac împotriva recunoașterii și executării unui MEP în conformitate cu articolul 11, pentru a-și apăra interesele legitime. Statele membre pot limita căile de atac prevăzute la prezentul alineat la cazurile în care MEP este executat prin recurgere la măsuri coercitive. Acțiunea se introduce în fața unei instanțe judecătorești din statul executant în conformitate cu legislația statului în cauză.
- (2) Temeiurile de fond care stau la baza emiterii MEP, inclusiv îndeplinirea condițiilor stabilite la articolul 7, pot fi contestate numai printr-o acțiune introdusă în fața unei instanțe judecătorești a statului emitent. Statul emitent asigură aplicabilitatea căilor de atac care sunt disponibile într-un caz intern similar.
- (3) Statele membre se asigură că orice termene de exercitare a dreptului de a introduce o acțiune în justiție menționată la alineatele (1) și (2) se aplică astfel încât să garanteze părților interesate posibilitatea de a recurge la o cale de atac efectivă.
- (4) În cazul în care acțiunea este introdusă în statul executant, autoritatea judiciară a statului emitent este informată în această privință, precum și asupra temeiurilor invocate, pentru a putea prezenta argumentele pe care le consideră necesare. Aceasta este informată cu privire la soluționarea acțiunii.
- (5) Autoritățile emitente și cele executante iau măsurile necesare pentru facilitarea exercitării dreptului de a introduce acțiunile în justiție menționate la alineatele (1) și (2), în special prin furnizarea către părțile interesate a tuturor informațiilor relevante și adecvate.

- (6) Statul executant poate suspenda transferul de obiecte, documente și date în așteptarea soluționării unei căi de atac.

Articolul 19

Rambursarea

- (1) Fără a aduce atingere articolului 18 alineatul (2), în cazul în care statul executant răspunde în temeiul legislației sale pentru prejudiciul cauzat uneia dintre părțile indicate la articolul 18 datorită executării unui MEP care i-a fost transmis în conformitate cu articolul 8, statul emitent rambursează statului executant orice sume pe care acesta le-a vărsat părții respective cu titlu de despăgubiri în baza respectivei răspunderi, mai puțin în cazul și în măsura în care prejudiciul sau o parte a acestuia rezultă din culpa statului executant.
- (2) Alineatul (1) nu aduce atingere legislației naționale a statelor membre în privința cererilor de despăgubire formulate de persoane fizice sau juridice.

TITLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20

Monitorizarea punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru

- (1) În cazul în care un stat membru se confruntă, în mod repetat, cu dificultăți care nu au putut fi soluționate prin consultări, în vederea executării MEP de către un alt stat membru, acesta informează Consiliul în scopul de a contribui la evaluarea punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru la nivelul statelor membre.
- (2) Consiliul realizează o evaluare, în special, în ceea ce privește aplicarea practică a dispozițiilor prezentei decizii-cadru de către statele membre.

Articolul 21

Relația cu alte instrumente juridice

- (1) Sub rezerva alineatului (2) și fără a aduce atingere aplicării instrumentelor juridice existente în relațiile dintre statele membre și țări terțe, prezenta decizie-cadru coexistă cu instrumentele juridice în vigoare în relațiile dintre statele membre, în măsura în care aceste instrumente se referă la cererile de asistență reciprocă privind probe care sunt circumscrise domeniului de aplicare a prezentei decizii-cadru.
- (2) Fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), autoritățile emitente se bazează pe MEP în cazul în care toate obiectele, documentele sau datele solicitate din statul executant sunt circumscrise domeniului de aplicare a prezentei decizii-cadru.

(3) Autoritățile emitente pot recurge la asistență juridică reciprocă pentru a obține obiecte, documente sau date care sunt cuprinse în domeniul de aplicare a prezentei decizii-cadru, în cazul în care acestea fac parte dintr-o cerere de asistență mai largă sau dacă autoritatea emitentă consideră că, în cazul respectiv, aceasta ar facilita cooperarea cu statul executant.

(4) Statele membre pot încheia acorduri sau convenții bilaterale sau multilaterale după intrarea în vigoare a prezentei decizii-cadru, în măsura în care aceste acorduri sau convenții permit aprofundarea sau extinderea obiectivelor prezentei decizii-cadru și contribuie la simplificarea sau facilitarea sporită a procedurilor de obținere a probelor care sunt circumscrise domeniului de aplicare a prezentei decizii-cadru.

(5) Acordurile și convențiile menționate la alineatul (4) nu pot afecta în niciun fel relațiile cu statele membre care nu sunt părți la acestea.

(6) Statele membre informează Consiliul și Comisia cu privire la orice noi acorduri sau convenții menționate la alineatul (4), în termen de trei luni de la data semnării acestora.

Articolul 22

Dispoziții tranzitorii

Cererile de asistență reciprocă primite înainte de 19 ianuarie 2011 sunt reglementate în continuare de instrumentele existente în domeniul asistenței reciproce în materie penală.

Articolul 23

Punerea în aplicare

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 19 ianuarie 2011.

(2) Statele membre comunică, până la 19 ianuarie 2011, Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor care transpun în legislația lor națională obligațiile impuse prin prezenta decizie-cadru.

(3) Orice stat membru care intenționează să transpună temeiul pentru refuz prevăzut la articolul 13 alineatul (1) litera (f) în legislația sa națională va notifica în acest sens secretarului general al Consiliului printr-o declarație la adoptarea prezentei decizii-cadru.

(4) Prin intermediul unei declarații, Germania poate să își rezerve dreptul de a supune executarea unui MEP unei

proceduri de verificare a dublei incriminări în cazurile menționate la articolul 14 alineatul (2), cu privire la terorism, criminalitate informatică, rasism și xenofobie, sabotaj, înșelătorie și extorcare de fonduri sau escrocherie, în cazul în care este necesar să se efectueze o percheziție sau un sechestrul pentru executarea MEP, cu excepția cazurilor în care autoritatea emitentă a declarat că infracțiunea respectivă intră sub incidența criteriilor prevăzute în declarație, în temeiul legislației statului emitent.

În cazul în care Germania dorește să recurgă la dispozițiile prezentului alineat, aceasta va transmite o declarație în acest sens secretarului general al Consiliului la adoptarea prezentei decizii-cadru. Declarația se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(5) Până la 19 ianuarie 2012, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a măsurii în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru, însoțit, după caz, de propuneri legislative.

(6) Secretariatul General al Consiliului informează statele membre, Comisia și Eurojust cu privire la declarațiile efectuate în temeiul articolelor 6 și 11 și al prezentului articol.

Articolul 24

Reexaminarea

(1) Până la data de 1 mai a fiecărui an, fiecare stat membru informează Consiliul și Comisia cu privire la orice dificultăți întâmpinate în cursul anului calendaristic precedent în ceea ce privește executarea MEP în raport cu articolul 13 alineatul (1).

(2) La începutul fiecărui an calendaristic, Germania informează Consiliul și Comisia cu privire la numărul de cazuri din anul precedent în care a fost aplicat temeiul pentru nerecunoaștere sau neexecutare menționat la articolul 23 alineatul (4).

(3) Până la 19 ianuarie 2014, Comisia întocmește un raport pe baza informațiilor primite în conformitate cu alineatele (1) și (2), însoțit de orice inițiative pe care le consideră adecvate. Pe baza acestui raport, Consiliul reexaminează prezenta decizie-cadru pentru a stabili dacă următoarele dispoziții ar trebui să fie abrogate sau modificate:

— articolul 13 alineatele (1) și (3); și

— articolul 23 alineatul (4).

*Articolul 25***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 18 decembrie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

M. BARNIER

ANEXĂ

MANDAT EUROPEAN DE OBTINERE A PROBELOR (MEP) ⁽¹⁾

Prezentul MEP a fost emis de o autoritate judiciară competentă. Se solicită obținerea și transferul obiectelor, documentelor sau datelor specificate mai jos.

A.

Statul emitent

Statul executant

B.

Autoritatea judiciară s-a asigurat că:

- (i) obținerea obiectelor, documentelor sau datelor căutate prin prezentul MEP este necesară și proporțională cu scopul procedurilor menționate mai jos
- (ii) obținerea obiectelor, documentelor sau datelor căutate prin prezentul MEP este necesară și proporțională cu scopul procedurilor menționate mai jos

C. AUTORITATEA JUDICIARĂ CARE A EMIS MEP

Denumirea oficială:

.....

Numele reprezentantului:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Bifați tipul de autoritate judiciară care a emis mandatul:

- (a) un judecător sau o instanță judecătorească
- (b) un judecător de instrucție
- (c) un procuror
- (d) orice altă autoritate judiciară, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitate de autoritate care conduce ancheta penală și care este competentă, conform dreptului intern, să dispună obținerea de probe în cazuri transfrontaliere
- Prezentul MEP a fost validat de un judecător sau de o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror (a se vedea secțiunile D și O).

Numărul de referință al dosarului:

.....

Adresa:

.....

.....

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

.....

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

.....

E-mail:

Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea emitentă:

Detalii de contact pentru persoana (persoanele) de contactat în cazul în care este nevoie de informații suplimentare în privința executării MEP sau în vederea luării măsurilor practice necesare pentru transferul obiectelor, documentelor sau datelor (după caz):

.....

⁽¹⁾ Prezentul mandat trebuie să fie redactat sau tradus în una dintre limbile oficiale ale statului executant sau în orice altă limbă acceptată de statul în cauză.

D. AUTORITATEA JUDICIARĂ CARE A VALIDAT MEP (DUPĂ CAZ)

În cazul în care litera (d) de la secțiunea C a fost bifată și prezentul MEP este validat, bifați tipul de autoritate judiciară care a validat prezentul MEP:

- (a) un judecător sau o instanță judecătorească
 (b) un judecător de instrucție
 (c) un procuror

Denumirea oficială a autorității care a validat mandatul:

.....

Numele reprezentantului:

.....

Funcția deținută (titlu/grad)

.....

Numărul de referință al dosarului

.....

Adresa:

.....

.....

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

E-mail:

E. ÎN CAZUL DESEMNĂRII UNEI AUTORITĂȚI CENTRALE PENTRU TRANSMITEREA ȘI PRIMIREA ADMINISTRATIVĂ A MEP ȘI, DUPĂ CAZ, PENTRU ORICE ALTE TIPURI DE CORESPONDENȚĂ OFICIALĂ AFERENTĂ

Denumirea autorității centrale:

.....

Persoana de contact, după caz (titlu/grad și nume):

.....

Adresa:

.....

Numărul de referință al dosarului:

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

E-mail

F. AUTORITATEA SAU AUTORITĂȚILE CARE POT FI CONTACTATE (ÎN CAZUL ÎN CARE SECȚIUNILE D ȘI/SAU E AU FOST COMPLETATE):

Autoritatea vizată la secțiunea C
 Poate fi contactată pentru chestiuni privind

Autoritatea vizată la secțiunea D
 Poate fi contactată pentru chestiuni privind

Autoritatea vizată la secțiunea E
 Poate fi contactată pentru chestiuni privind

G. LEGĂTURA CU UN EVENTUAL MEP ANTERIOR SAU CU UN EVENTUAL ORDIN DE ÎNGHEȚARE ANTERIOR

După caz, indicați dacă prezentul MEP completează un MEP anterior sau constituie rezultatul unui ordin de înghețare, iar, în acest caz, furnizați informațiile pertinente care permit identificarea MEP sau ordinului de înghețare anterior (data emiterii mandatului sau ordinului, autoritatea căreia i-a fost transmis și, după caz, data transmiterii MEP sau ordinului și numerele de referință date de autoritatea emitentă, respectiv de autoritatea executantă).

.....

.....

.....

.....

H. TIPUL DE PROCEDURĂ PENTRU CARE A FOST EMIS MEP

Bifați tipul de procedură pentru care este emis MEP

- (a) în cazul procedurilor penale inițiate de către o autoritate judiciară sau care urmează să fie inițiate în fața unei autorități judiciare pentru o infracțiune penală în temeiul dreptului intern al statului emitent; sau
- (b) în cazul procedurilor inițiate de autorități administrative privind fapte care se pedepsesc în conformitate cu dreptul intern al statului emitent deoarece constituie încălcări ale normelor de drept și în cazul în care decizia autorităților sus-menționate poate da naștere unei căi de atac în fața unei instanțe competente, în special, în materie penală; sau
- (c) în cazul procedurilor inițiate de autorități judiciare privind fapte care se pedepsesc în conformitate cu dreptul intern al statului emitent deoarece constituie încălcări ale normelor de drept și în cazul în care decizia autorităților sus-menționate poate da naștere unei căi de atac ulterioare în fața unei instanțe competente, în special, în materie penală.

I. MOTIVELE EMITERII MEP

1. Un rezumat al faptelor și o descriere a împrejurărilor în care infracțiunea sau infracțiunile care stă (stau) la baza MEP a (au) fost săvârșită (săvârșite), inclusiv data și locul, după cum sunt cunoscute de autoritatea judiciară emitentă:

.....

.....

.....

.....

Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) care rezultă din MEP și dispozițiile legale sau codul aplicabil:

.....

.....

.....

.....

2. După caz, bifați una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, care sunt sancționate în statul emitent cu o pedeapsă sau cu un ordin de detenție a căror durată maximă este de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite acestea de legislația statului emitent:

- participarea la o organizație criminală;
- terorism ⁽¹⁾;
- trafic de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- traficul ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
- traficul ilicit de arme, muniții și explozivi;
- corupție;
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995;
- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificare, inclusiv falsificarea monedei euro;
- criminalitatea informatică ⁽¹⁾;
- infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- complicitate la trecerea frauduloasă a frontierei și la ședere ilegală;
- omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie ⁽¹⁾;
- furt organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- escrocherie ⁽¹⁾;
- înșelătorie și extorcare de fonduri ⁽¹⁾;
- contrafacerea și pirateria produselor;
- falsificarea de documente administrative și traficul de falsuri;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- traficul ilicit de substanțe hormonale și de alți factori de creștere;
- traficul ilicit de materiale nucleare și radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere;
- infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale;
- deturnare de aeronave/nave;
- sabotaj ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ În cazul în care MEP se adresează Germaniei și conform declarației făcute de Germania în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2008 privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală, autoritatea emitentă poate să completeze, de asemenea, caseta nr. 1 pentru a confirma faptul că infracțiunea (infracțiunile) în cauză intră sub incidența criteriilor precizate de către Germania pentru tipul respectiv de infracțiune.

3. Descrierea completă a infracțiunii sau a infracțiunilor care nu sunt menționate la punctul 2, în temeiul cărora a fost emis MEP:

.....

.....

.....

.....

.....

J. IDENTITATEA PERSOANELOR ÎN CAUZĂ

Informații privind identitatea (i) persoanei (persoanelor) fizice sau (ii) juridice împotriva cărora au fost introduse/pot fi introduse acțiunile în justiție:

(i) În cazul persoanelor fizice

Nume:

Prenume:

Numele înainte de căsătorie, după caz:

Alte nume, după caz:

Sex:

Cetățenie:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (după caz)

Data nașterii:

Locul nașterii:

Domiciliul și/sau adresa de reședință; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută:

.....

Limba (limbile) pe care persoana le înțelege (în cazul în care sunt cunoscute):

(ii) În cazul persoanelor juridice

Denumire:

Forma juridică:

Denumirea prescurtată, denumiri utilizate frecvent sau alte denumiri comerciale, după caz:

.....

Sediu social (după caz):

Număr de înregistrare (după caz):

Adresa persoanei juridice:

.....

K. OBIECTE, DOCUMENTE SAU DATE CĂUTATE PRIN INTERMEDIUL MEP

1. Descrierea elementelor căutate prin intermediul MEP (bifați și completați casetele corespunzătoare):

Obiecte (detalii):

.....

.....

.....

.....

Documente (detalii):

.....

.....

.....

.....

Date (detalii):

.....
.....
.....
.....

2. Locul în care se găsesc obiectele, documentele sau datele (dacă nu este cunoscut, ultimul loc cunoscut):

.....
.....
.....

3. În cazul altor persoane decât cele menționate la secțiunea J punctul (i) sau (ii), informații privind identitatea (i) persoanei (persoanelor) fizice sau (ii) juridice, care se presupune că ar deține obiectele, documente sau datele în cauză:

(i) În cazul persoanelor fizice:

Nume:

Prenume:

Numele înainte de căsătorie, după caz:

Alte nume, după caz:

Sex:

Cetățenie:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (după caz)

Data nașterii:

Data nașterii:

Domiciliul și/sau adresa de reședință; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută:

.....

Limba (limbile) pe care persoana le înțelege (dacă se cunosc):

.....

(ii) În cazul persoanelor juridice:

Denumirea:

Forma juridică:

Denumirea prescurtată, denumiri utilizate frecvent sau alte denumiri comerciale, după caz:

.....

Sediu social (după caz):

Număr de înregistrare (după caz):

Adresa persoanei juridice:

.....

Altă (alte) adresă (adrese) unde își desfășoară activitatea:

.....

L. EXECUTAREA MEP

1. Termenele pentru executarea MEP sunt stabilite în Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului⁽¹⁾. Cu toate acestea, în cazul în care cererea este urgentă, vă rugăm să indicați, prin bifarea casetei respective, termenul devansat și motivarea acestuia:

Termen devansat: (zz/ll/aaaa)

Motivare:

[] termene procedurale

[] alte circumstanțe speciale de urgență (a se preciza):

2. Bifați și completați, după caz

Autoritatea executantă trebuie să respecte următoarele formalități și proceduri⁽²⁾

.....

MEP cuprinde, de asemenea, orice obiecte, documente sau date pe care autoritatea executantă le descoperă pe parcursul executării prezentului MEP și pe care le consideră relevante, fără alte investigații, pentru procedurile în scopul cărora a fost emis prezentul MEP.

Autoritatea executantă va lua declarații de la persoanele prezente pe durata executării prezentului MEP și care au legătură directă cu subiectul prezentului MEP.

M. CĂI DE ATAC

1. Descrierea căilor de atac de care dispun părțile interesate, inclusiv terții de bună-credință, în statul emitent, inclusiv a măsurilor necesare care trebuie luate:

.....

2. Instanța judecătorească în fața căreia poate fi introdusă acțiunea

.....

3. Informații privind persoanele care pot formula o acțiune

.....

4. Termenul pentru introducerea acțiunii

.....

5. Autoritatea din statul emitent care poate furniza informații suplimentare cu privire la procedurile pentru introducerea unei acțiuni în statul emitent și care poate preciza dacă serviciile de asistență juridică, interpretare și traducere sunt disponibile:

Denumire:

Persoana de contact (după caz):

Adresa:

Nr. tel. (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

Nr. fax (indicativul țării) (indicativul zonei/orașului)

E-mail:

⁽¹⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 72.

⁽²⁾ Se presupune că autoritatea executantă se va conforma formalităților și procedurilor indicate de către autoritatea emitentă, cu excepția cazului în care acestea contravin principiilor fundamentale ale legislației statului executant. Totuși, aceasta nu creează obligația de a adopta măsuri coercitive.

N. DISPOZIȚII FINALE ȘI SEMNĂTURA**1. Informații opționale, care se aplică numai în privința Germaniei:**

- Se declară faptul că infracțiunea (infracțiunile) vizată (vizate) în temeiul legislației statului emitent intră sub incidența criteriilor precizate de către Germania în declarația ⁽¹⁾ făcută de aceasta în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Decizia-cadru 2008/978/JAI.

2. Alte informații relevante pentru caz, în cazul în care acestea există:

.....
.....

3. Modalitățile de transfer solicitate pentru obiecte, documente sau date:

- prin e-mail:
 prin fax:
 în original prin poștă
 alte modalități de transfer (vă rugăm să specificați):

.....

4. Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentatului acesteia atestând exactitatea conținutului MEP:

.....

Denumire/nume:

Funcția deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampila oficială (după caz):

O. ÎN CAZUL ÎN CARE S-A COMPLETAT SECȚIUNEA D, SEMNĂTURA ȘI DETALIILE AUTORITĂȚII CARE A VALIDAT MANDATUL

.....

Denumire:

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Data:

.....

Ștampila oficială (după caz):

⁽¹⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 72.

DECLARAȚIA REPUBLICII FEDERALE GERMANIA

În cazul în care executarea unui mandat european de obținere a probelor în temeiul Deciziei-cadru 2008/978/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2008 privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală ⁽¹⁾ necesită efectuarea unei percheziții sau a unui sechestru, Republica Federală Germania își rezervă dreptul, în temeiul articolului 23 alineatul (4) din respectiva decizie, să supună executarea unei proceduri de verificare a dublei incriminări în cazul infracțiunilor legate de terorism, criminalitate informatică, rasism și xenofobie, sabotaj, înșelătorie, extorcare de fonduri și escrocherie, prevăzute la articolul 14 alineatul (2) din respectiva decizie, cu excepția cazului în care autoritatea emitentă a declarat că infracțiunea în cauză îndeplinește următoarele criterii în temeiul legislației statului emitent:

Terorism:

- un act care constituie o infracțiune în sensul și în conformitate cu definiția din Convenția internațională privind reprimarea actelor de terorism nuclear din 13 aprilie 2005, din Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului din 9 decembrie 1999 sau în sensul unuia dintre tratatele enumerate în anexă sau
- un act care poate fi considerat drept infracțiune în temeiul Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului ⁽²⁾ sau
- un act care poate fi interzis în temeiul Rezoluției 1624 (2005) a Consiliului de Securitate a Organizației Națiunilor Unite din 14 septembrie 2005.

Criminalitate informatică:

Infracțiunile care intră în domeniul de aplicare al Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind atacurile împotriva sistemelor informatice ⁽³⁾ sau al Convenției europene privind criminalitatea informatică din 23 noiembrie 2001, secțiunea I, titlul 1.

Rasism și xenofobie:

Infracțiunile care intră în domeniul de aplicare al Acțiunii comune 96/443/JAI a Consiliului din 15 iulie 1996 privind acțiunea împotriva rasismului și a xenofobiei ⁽⁴⁾.

Sabotaj:

Toate acțiunile ilegale și intenționate care cauzează distrugerii masive unei structuri guvernamentale, altor structuri publice, sistemului public de transport sau unei alte infrastructuri, care atrage sau riscă să atragă pierderi economice considerabile.

Înșelătorie și extorcare de fonduri:

Acțiunea de a cere prin amenințări, uz de forță sau prin orice alte mijloace de intimidare, bunuri, promisiuni, venituri sau semnarea de documente care conțin sau care au ca rezultat o obligație, o înstrăinare sau o scutire de obligații.

Escrocherie:

Utilizarea de nume false sau de funcții false sau recurgerea la mijloace frauduloase pentru a abuza de încrederea sau bunăcredința a unor persoane în scopul însușirii unor bunuri care nu le aparțin.

⁽¹⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 72.

⁽²⁾ JO L 164, 22.6.2002, p. 3.

⁽³⁾ JO L 69, 16.3.2005, p. 67.

⁽⁴⁾ JO L 185, 24.7.1996, p. 5.

AVIZ CITITORILOR

Instituțiile au hotărât să nu mai menționeze, în textele lor, ultima modificare a actelor citate.

În lipsa unor dispoziții contrare, actele la care se face trimitere în textele publicate se consideră ca fiind actele în versiunea în vigoare a acestora.